

Opmerkingen naar aanleiding van 'Wijziging van de Drank- en Horecawet ivm preventieakkoord en evaluatie'

Trimbos-instituut

5.1.2e

Mei 2019

1. De nieuwe regels voor verkoop op afstand vinden wij een goede aanvulling op de bestaande wet. Wij achten dit een noodzakelijke stap richting een betere naleving van de leeftijdsgrens door thuisbezorgkanalen.
Vraag: waarom is er gekozen om de bepaling te beperken tot bedrijven in Nederland? Loop je dan niet het risico dat online bedrijven zich buiten Nederland vestigen en zo de bepaling ontwijken?
2. De wijziging die het mogelijk maakt dat leerlingen van 14 en 15 jaar in het kader van een horecastage dienst kunnen doen in ruimtes waar alcoholhoudende dranken worden geschonken, steunen wij. Wel delen wij de zorg van een aantal gezondheidsorganisaties over het toestaan van serveren van alcoholhoudende dranken door 14- en 15-jarigen. Het leren serveren kan ook met alcoholvrije dranken.
3. De wijziging die het mogelijk maakt om minderjarige testkopers in te zetten ten behoeve van het toezicht juichen wij toe. Het schept duidelijkheid voor gemeenten en alcoholverstrekkers. Daarnaast biedt de wijziging de mogelijkheid om een eenduidig protocol op te stellen zodat gemeenten het middel op een meer uniforme en verantwoorde wijze kunnen inzetten.
Opmerking: Aanvullend adviseren wij de uitzondering op de strafbaarstelling voor minderjarige testkopers ten behoeve van het toezicht te verruimen naar minderjarige testkopers ten behoeve van toezicht én onderzoeksdoeleinden (nalevingsonderzoek leeftijdsgrens). Gemeenten maken op grote schaal gebruik van dit onderzoeksinstrument met als doel de naleving vast te stellen en de gestelde doelen in het Preventie- en Handhavingsplan te evalueren.
4. Net als een aantal andere gezondheidsorganisaties hebben wij onze bedenken bij het schrappen van vrijwel alle inrichtingseisen. Het verruimt de mogelijkheden voor mengformules, zoals voorgesteld in de initiatiefwet van Ziengs. Het Trimbos-instituut heeft al eerder zorgen geuit over de mengformules. Wij hopen dat hier nog zeer kritisch naar zal worden gekeken om negatieve gevolgen omtrent de beschikbaarheid van alcohol te voorkomen.
5. Wij hebben onze bedenkingen bij de wijziging die het doorgeven van alcoholhoudende dranken aan minderjarigen verbiedt. Onderzoek wijst inderdaad uit dat minderjarigen alcohol krijgen van meerderjarige vrienden en familie. Dit is een onwenselijke situatie. Of de strafbaarstelling op het doorgeven het geschikte middel is, vragen wij ons af. Voor een

dergelijke ingrijpende maatregel adviseren wij eerst goed onderzoek te doen of de gestelde doelen hiermee kunnen worden behaald. Onderzoeksvragen zijn bijvoorbeeld: is er draagvlak onder Nederlandse ouders voor deze maatregel? Zijn er andere landen die een soortgelijke maatregel hebben ingevoerd en wat heeft dit opgeleverd? Welk effect mogen we verwachten van andere maatregelen zoals het intensiveren van de NIX18 campagne op dit onderwerp?

Mocht deze bepaling definitief worden opgenomen in de wet, adviseren wij om aanvullend 1) de NIX18 campagne te intensiveren en specifiek te richten op het niet doorgeven van alcohol aan minderjarigen om het draagvlak voor de maatregel te versterken en 2) de in het kader van het Preventieakkoord te ontwikkelen handhavingsprotocol een hoofdstuk over wederverstrekking op te nemen ter advisering hoe gemeenten toe kunnen zien op dit artikel.

6. Wij steunen de bepaling die op landelijk niveau prijsacties van meer dan 25% in supermarkten, levensmiddelenwinkels en webshops verbiedt. Daarnaast achten wij het logisch om de verordenende bevoegdheid omtrent 'happy hours' in stand te houden als instrument voor gemeenten.
Vraag: waarom is er niet voor gekozen om het kortingspercentage voor 'happy hours' in de horeca (nu maximaal 40%) gelijk te trekken aan het kortingspercentage voor supermarkten, levensmiddelen en webshops zoals voorgesteld in de wetswijziging?
7. Een bepaling die naar onze mening ontbreekt in de Drank- en Horecawet is het verbod op het schenken van alcoholhoudende dranken aan personen in kennelijke staat van dronkenschap in de horeca. Een dergelijke bepaling is wel opgenomen in het Wetboek van Strafrecht (artikel 252). De handhaving van dit artikel ligt echter niet bij de gemeentelijke boa, maar is voorbehouden aan de politie. De praktijk wijst echter uit dat de politie zelden tot nooit horecagelegenheden binnentreedt en dus geen toezicht kan houden op deze bepaling. De gemeentelijke boa komt wel geregeld binnen in horecagelegenheden en houdt toezicht op de (mits de naamwijziging doorgaat) Alcoholwet waarin verantwoorde verstrekking is geregeld. Naast de leeftijdsgrens voor alcohol is het niet doorschenken één van de belangrijkste onderdelen van verantwoorde verstrekking. Uit lokale onderzoeken is bekend dat de naleving van dit verbod zeer laag is in de horeca. Wij adviseren daarom om het mogelijk te maken voor gemeentelijke boa's om toezicht te houden op het verbod op doorschenken, om zodoende een bijdrage te leveren aan de verhoging van de naleving.

Onderwerp: Wie is ervoor verantwoordelijk dat er een leeftijdsverificatiesysteem is bij verkoop op afstand?	
Kernboodschap	In ons wetsvoorstel staat kortweg: ▪ Het is verboden alcoholhoudende drank te koop aan te bieden of te verstrekken in het kader van verkoop op afstand indien niet is voldaan aan de nadere regels over het hanteren van een leeftijdsverificatiesysteem op het moment van aankoop; ▪ Het is verboden om in het kader van verkoop op afstand van alcoholhoudende drank een verkoopovereenkomst te sluiten met een persoon van wie door middel van het leeftijdsverificatiesysteem als bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, is vastgesteld dat deze de leeftijd van 18 jaar nog niet heeft bereikt. ▪ ▪ ▪ Beslispunt: ▪ Wie wordt er door deze regels aangesproken? Wie kan deze regels overtreden? ▪ a. de verstrekker ▪ b. de verstrekker én het platform via welke de verstrekker de alcoholhoudende drank aanbiedt, zoals wanneer een verkoper via Bol.com aanbiedt ▪ ▪ ▪
Argumentatie	▪ ▪
Politieke afspraken	▪ ▪ ▪
Feiten&cijfers	▪ ▪ ▪ ▪
Overig (zoals heikele punten en pers)	▪ De NVWA en WJZ geven er de voorkeur aan dat alleen de verstrekker door deze regels wordt aangesproken en deze regels kan overtreden. Op basis van een juridisch/handhavings-argument: volledige duidelijkheid over wie een boete kan verkrijgen, vereenvoudigt de handhaving. De Memorie van toelichting blijkt hierover tegenstrijdig te zijn... ▪ ▪ ▪ ▪

Onderwerp: Geborgde werkwijze	
Kernboodschap	In ons wetsvoorstel staat kortweg: ▪ Het is verboden alcoholhoudende drank te koop aan te bieden of te verstrekken in het kader van verkoop op afstand indien niet is voldaan aan de nadere regels over het beschikken over en hanteren van een werkwijze waarmee wordt gewaarborgd dat de alcoholhoudende drank slechts wordt afgeleverd op het adres van de geadresseerde of bij een distributiepunt en dat de leeftijd van de persoon aan wie de alcoholhoudende drank wordt verstrekt, wordt vastgesteld. ▪ ▪ De vaststelling: a. geschiedt aan de hand van een document als bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Wet op de identificatieplicht, dan wel op een bij of krachtens algemene maatregel van bestuur aangewezen andere wijze; b. blijft achterwege, indien het een persoon betreft die onmiskenbaar de vereiste leeftijd heeft bereikt. - c. d. Beslispunt: beschrijft die werkwijze het proces van verzending tot aflevering of van bestelling tot aflevering en waarom? - e. - f.
Argumentatie	▪ ▪ ▪
Politieke afspraken	▪ ▪ ▪
Feiten&cijfers	▪ ▪ ▪ ▪
Overig (zoals heikele punten en pers)	NVWA verzoekt ons dit als volgt uit te leggen: geborgde werkwijze moet betrekking hebben op het gehele proces van bestelling tot aflevering. Zodat eventuele afspraken tussen verstrekker en platform óók zijn opgenomen in de geborgde werkwijze. Dat vereenvoudigt het toezicht volgens de NVWA. Daar zou je tegenin kunnen brengen: leeftijdsverificatiesysteem is geregeld door technische regels en moet je gewoon inbouwen in je webshop; hoeft niet óók nog eens verplicht genoemd worden in die geborgde werkwijze. Of het er is, kun je controleren door internet te raadplegen. De Memorie van toelichting blijkt hierover ook tegenstrijdig te zijn... ▪ ▪ ▪ ▪

Onderwerp: Ongelijk speelveld tussen Nederlandse en buitenlandse ondernemers	
Kernboodschap	Er zal een ongelijk speelveld ontstaan tussen Nederlandse en buitenlandse ondernemers: - de regels over verkoop op afstand zullen niet gelden voor buitenlandse webshops die alcohol (laten) bezorgen in Nederland; en ook - het verbod op prijsacties met meer dan 25% korting zal niet gelden bij de supermarkten en slijters over de grens.
Argumentatie	De Drank- en Horecawet is slechts van toepassing in Nederland en deze wetswijzigingen richten zich dus ook slechts tot in Nederland gevestigde (online) supermarkten, slijters en wijnhandelaren. Geharmoniseerde EU-regelgeving over alcohol bestaat er momenteel niet. Vraag: wanneer is een ondernemer in Nederland gevestigd? Distributiecentrum in Nederland? En maakt het dan nog uit of de alcoholhoudende drank daadwerkelijk uit dit distributiecentrum komt? Een postbus in Nederland?
Politieke afspraken	
Feiten&cijfers	
Overig (zoals heikele punten en pers)	

Systeem bestuurlijke boete drank- en horecawet

Artikel 44aa geeft de minister de bevoegdheid tot het opleggen van een bestuurlijke boete ter zake van overtreding van:

- Artikel 2 (categorie C);
- Artikel 2a (nieuw);
- 14a (nieuw);
- 20a, tweede en derde lid (nieuw);
- 25, derde lid (categorie C);
- 20, eerste tot en met derde lid (categorie C);
- 24, derde lid (categorie B).

Artikel 44b, eerste lid, van de Drank- en Horecawet bepaalt dat bij amvb een bijlage wordt vastgesteld die bij elk daarin omschreven overtreding het bedrag van de deswege op te leggen bestuurlijke boete bepaalt. Middels het Besluit bestuurlijke boete drank- en horecawet is hier uitvoering aan gegeven.

Het Besluit bestuurlijke boete drank- en horecawet kent drie categorieën overtredingen:

- A. Administratieve tekortkomingen;
 - Een voorbeeld van een administratieve tekortkoming is het niet in de inrichting aanwezig hebben van een afschrift van de vergunning.
- B. Overige geboden en verboden;
 - Een voorbeeld hiervan is het verrichten van andere bedrijfsactiviteiten in een slijterij. Het gaat om alle overtredingen die bestuurlijk beboetbaar zijn en niet in categorie A of C vallen.
- C. Speerpunten illegale exploitatie en overtreding leeftijdsgrenzen.
 - Een voorbeeld van illegale exploitatie is het uitoefenen van het horeca- of slijtersbedrijf zonder dat daartoe een vergunning is aangevraagd.
 - Een voorbeeld van overtreding van de leeftijdsgrenzen is het verstrekken van alcoholhoudende drank aan een persoon van wie niet is vastgesteld dat deze de leeftijd van 16 jaar heeft bereikt.

Reeds geregelde bepalingen:

- Artikel 2 betreft een verbod voor alcoholhoudende drank reclame te maken die in strijd is met de regels gesteld krachtens artikel 2, eerste lid → categorie C.
- Artikel 25, derde lid betreft een verbod om in, op of aan een vervoermiddel gebruikt voor het rondtrekkend uitoefenen van de kleinhandel alcoholhoudende drank aanwezig te hebben → categorie C.
- Artikel 20, eerste lid bepaalt dat het verboden is bedrijfsmatig of anders dan om niet alcohol te verstrekken aan een persoon onder de 18 jaar → categorie C.
- Artikel 20, tweede lid (nieuw), bepaalt dat de leeftijd gecontroleerd moet worden als de persoon niet onmiskenbaar 18 is → categorie C.
- Artikel 20, derde lid (nieuw), bepaalt dat horeca, slijters, levensmiddelenwinkels, warenhuizen met een levensmiddelenafdelingen en een ruimte waar hoofdzakelijk gerede eetwaren worden verkocht waar bedrijfsmatig of anders dan om niet alcoholhoudende drank wordt verstrekt, dient de leeftijdsgrens duidelijk zichtbaar en goed leesbaar vermeld te worden → categorie C.

- Artikel 24, derde lid, bepaalt dat het verboden is in een slijtlokaliteit of horecalokaliteit gedurende de tijd dat dranken worden verstrekt personen jonger dan 16 jaar dient te laten doen → categorie B.

Nog te regelen bepalingen:

- Artikel 2a bepaalt dat het verboden is om alcohol met korting van meer dan 25% te verkopen. Gelet op de indeling van artikel 2 in categorie C, is het ook passend om artikel 2a in categorie C te plaatsen. Een ander argument om deze bepaling in categorie C te plaatsen is het financieel voordeel dat behaald kan worden met overtreding van de bepaling. Daar moet een hoge boete tegenover staan.¹
- Artikel 14a bepaalt dat het verboden is om bij het aanbieden en verstrekken van sterke drank in het kader van verkoop op afstand in de rechtmatige uitoefening van het slijtersbedrijf, gelijktijdig andere bedrijfsactiviteiten dan die welke tot het slijtersbedrijf horen uit te oefenen. Mijn voorstel is dit onder categorie B te scharen. De overtreding valt niet onder categorie A en categorie C. Het betreft namelijk geen administratieve tekortkoming en betreft ook geen bepaling die de verkoop aan mensen onder de 18 jaar of het illegaal verkopen van alcohol tegengaat. In dat geval dient aangesloten te worden bij categorie B.
- Artikel 20a, tweede lid, bepaalt dat het verboden is alcoholhoudende drank te koop aan te bieden of te verstrekken in het kader van verkoop op afstand indien geen leeftijdsverificatiesysteem gehanteerd wordt en/of de verkoper niet beschikt over een geborgde werkwijze om de verkoop van alcohol aan jongeren tegen te gaan. Deze bepaling ziet op de overtreding van de leeftijdsgrens, waardoor overtreding ervan beboet zou moeten worden met een boete in categorie C.
- Artikel 20, derde lid, bepaalt dat het verboden is om in het kader van verkoop op afstand van alcoholhoudende drank een verkoopovereenkomst te sluiten met een persoon van wie door middel van het leeftijdsverificatiesysteem vastgesteld is dat deze de leeftijd van 18 jaar nog niet heeft bereikt. Deze bepaling ziet op de overtreding van de leeftijdsgrens, waardoor overtreding ervan beboet zou moeten worden met een boete in categorie C.

Voorstel

	Categorie A	Categorie B	Categorie C
Artikel 2a			X
Artikel 14a		X	
Artikel 20 a lid 2			X
Artikel 20, lid 3			X

Aanpassen Besluit bestuurlijke boete drank- en horecawet.

¹ De MvT bij de wijziging van de DHW i.v.m. de introductie van de bestuurlijke boete zegt het volgende: Verder is strafrechtelijke afdoening voorgeschreven als het met de overtreding behaalde economische voordeel aanmerkelijk groter is dan de voor die overtreding voorgeschreven boete. Wellicht is hier sprake van.
<https://zoek.officielebekendmakingen.nl/kst-29299-3.html>

Nota van toelichting

1. Inleiding

2.

3. Regels voor verkoop op afstand van alcoholhoudende dranken

Naar aanleiding van de evaluatie van de Drank- en Horecawet¹ en nalevingsonderzoeken² bevat de Alcoholwet een nieuwe bepaling waarmee wordt beoogd om de naleving en controle van de leeftijdsgrens bij verkoop op afstand van alcoholhoudende drank vanuit Nederland te verbeteren. Onder verkoop op afstand wordt verstaan het aanbieden en verkopen van alcoholhoudende dranken via internet of telefoon, met aflevering van de alcoholhoudende drank op het adres van de geadresseerde of bij een bedrijfsmatig ophaalpunt. Deze regels over verkoop op afstand van alcoholhoudende dranken ondersteunen de reeds bestaande norm dat alcoholhoudende drank alleen mag worden verstrekt aan personen van wie is vastgesteld dat zij 18 jaar of ouder zijn.

De bovengenoemde nieuwe bepaling in de Alcoholwet bevat delegatiegrondslagen die bepalen dat in lagere regelgeving eisen gesteld zullen worden aan de verkoop op afstand van alcoholhoudende drank, die in ieder geval betrekking hebben op het hanteren van een leeftijdsverificatiesysteem op het moment van aankoop en het beschikken over en hanteren van een geborgde werkwijze. Deze werkwijze moet borgen dat de alcoholhoudende drank slechts wordt afgeleverd op het adres van de geadresseerde of bij een distributiepunt en dat de leeftijd van de persoon aan wie de alcoholhoudende drank wordt verstrekt, wordt vastgesteld. Leeftijdsverificatie geschiedt aan de hand van een geldig identificatiebewijs, tenzij de ontvanger onmiskenbaar 18 jaar of ouder is. Met dit besluit worden bovengenoemde delegatiegrondslagen nader ingevuld.

Het doel van dit besluit is om regels te stellen ter bescherming van de volksgezondheid, in het bijzonder de gezondheid van jongeren. Alcoholhoudende drank is immers een risicovol product³. Voor jongeren is alcohol extra schadelijk, omdat zij kwetsbaarder zijn en sneller een alcoholvergiftiging oplopen. Ook zijn hun hersenen nog volop in ontwikkeling. Er zijn aanwijzingen dat alcoholgebruik een negatieve invloed kan hebben op deze hersenontwikkeling en op het ontwikkelen van later problematisch alcoholgebruik. Het op afstand (online) kopen van alcoholhoudende dranken is een risicovol verkoopkanaal voor jongeren. De leeftijdsgrens bij de verkoop op afstand van alcoholhoudende drank blijkt niet eenvoudig te handhaven. Zo is het voor de toezichthouder vrijwel onmogelijk om op het moment van verstrekking (vaak een voordeur) aanwezig te zijn om toezicht uit te oefenen. Zowel de locatie van bezorging als het tijdstip is voor de toezichthouder onbekend. Ook is de markt met aanbieders van alcoholhoudende dranken op afstand de laatste jaren zowel in aantallen als in verscheidenheid zichtbaar toegenomen. Met het oog op de steeds verdergaande digitalisering van de samenleving en omdat het steeds lastiger wordt voor jongeren om in de supermarkt, winkel of horeca alcoholhoudende drank te kopen, is de verwachting dat het aantal online aankoppogingen van alcohol door jongeren de komende jaren verder zal toenemen. Het is daarom van belang toezichtbelemmeringen weg te nemen en te voorkomen dat jongeren via verkoop op afstand aan alcoholhoudende drank kunnen komen.

Met de bovengenoemde nieuwe bepaling in de Alcoholwet is daarom, naast de wettelijke plicht om op het moment van verstrekking vast te stellen of de ontvanger 18 jaar is, ook een leeftijdsgrens van 18 jaar voor het plaatsen van een bestelling vastgesteld. Met dit besluit worden een aantal nadere regels inzake verkoop op afstand vastgesteld om zoveel mogelijk tot een sluitende naleving en controle van de leeftijdsgrens bij thuisbezorgkanalen te komen.

2.1 Leeftijdsverificatiesysteem bij aankoopmoment

Dit besluit stelt eisen aan het leeftijdsverificatiesysteem dat een verstrekker van alcoholhoudende drank op afstand moet hanteren om op het tijdstip van de aankoop vast te stellen dat de consument de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt. Dit leeftijdsverificatiesysteem bestaat uit een leeftijdsvraag bij iedere aankoop voor afronding van het bestelproces. Voor het beantwoorden van

¹ Kamerstukken II 2016/17, 27 565, nr. 149.

² Nuchter, Alcohol & tabaksverkoop aan jongeren 2016 en Objectief, Naleving leeftijdsgrens bij alcoholverkoop aan minderjarigen 2018.

³ Gezondheidsraad, alcohol en hersenontwikkeling bij jongeren, 2018.

deze leeftijdsvraag wordt van de koper vereist dat hij actief een handeling bij de aankoop verricht. Onder een actieve handeling wordt bijvoorbeeld het invullen van een vinkje of het doorgeven van zijn geboortedatum verstaan. Daarnaast wordt met dit besluit vastgesteld dat bij iedere aankoop op afstand wordt gemeld dat, naast op het aankoopmoment, ook bij de aflevering van de alcoholhoudende drank de leeftijd van de ontvanger wordt gecontroleerd. Met deze melding wordt de koper er bewust van gemaakt dat ook bij de verstrekking van de alcoholhoudende drank de leeftijd wordt geverifieerd.

Op termijn zal voornoemd leeftijdsverificatiesysteem worden vervangen door een leeftijdsverificatiesysteem waarmee de verkoper op een betrouwbare en eenduidige wijze online de leeftijd van de koper kan verifiëren. Dit systeem zal met een redelijke overgangstermijn in werking treden.

3.2 Geborgde werkwijze voor de verstrekker van alcoholhoudende drank

Omdat alcoholhoudende drank een risicovol product is, wordt het nodig geacht dat alle betrokkenen in de keten er op de hoogte van zijn dat alcoholhoudende drank wordt verhandeld en dat de leeftijd van de consument gecontroleerd moet worden. Om die reden eist de Alcoolwet een geborgde werkwijze (document) van iedere verkoper van alcoholhoudende drank in het kader van verkoop op afstand. Het onderhavige besluit regelt welke onderdelen tenminste door de verkoper in de geborgde werkwijze worden vastgelegd om de leeftijdsgrens van 18 jaar te borgen in de hele keten. De afspraken van de verkoper hierover met andere partijen in de keten, zoals een online aanbieder of bezorger, maken onderdeel uit van de geborgde werkwijze.

3.3

3.4 In de geborgde werkwijze worden ten minste de volgende onderdelen omschreven: hoe wordt de controle op de leeftijdsgrens geborgd bij alle overdrachtsmomenten van alcoholhoudende drank in de keten. Bij ieder overdrachtsmoment in de keten wordt beschreven hoe de desbetreffende partij in de keten de leeftijd controleert en daarmee de leeftijdsgrens naleeft. Ook wordt de verkoper geacht in de geborgde werkwijze de wijze van het uitvoeren van zelfcontroles van die werkwijze vast te leggen en het, indien nodig, doorvoeren van corrigerende acties voor herstel van de naleving in de keten. Hiertoe voert de verkoper periodiek (in ieder geval jaarlijks) zelfcontroles uit om te bewaken dat met de afspraken vastgelegd in de geborgde werkwijze de controle op de leeftijdsgrens door de keten wordt geborgd. Daarnaast wordt in dit document vastgelegd hoe de verkoper ervoor zorgdraagt dat de geborgde werkwijze jaarlijks wordt geactualiseerd. De geborgde werkwijze dient actueel en opvraagbaar te zijn voor controle. Tot slot staat in de geborgde werkwijze beschreven hoe het personeel van alle partijen in de keten wordt geïnstrueerd dat zij zich aan de controle van de leeftijd houden. Het trainen en begeleiden van personeel draagt eraan bij dat jongeren onder de 18 jaar geen alcoholhoudende dranken kunnen krijgen.

3.5

Met een beschrijving van bovenstaande onderdelen in een geborgde werkwijze wordt geborgd dat de alcoholhoudende drank alleen wordt verstrekt aan meerderjarigen en dat op het moment van verstrekking van de alcoholhoudende drank de leeftijd wordt geverifieerd.

Verwerken reacties Alcoholbesluit

Academie voor bijzondere wetten – 5.1.2e

- Artikel 3: toevoegen opsomming proeverijen aan Artikel 3 → Eens met 5.1.2e om dit niet te doen, zoals 5.1.2e aangeeft kan dit de indruk wekken dat een proeverij altijd is toegestaan
- Artikel 15 – proeverijen
 - o Brengt extra alcoholverstrekpunten met zich mee, staat haaks op NPA (onze argumentatie: gelinkt aan primaire bedrijfsactiviteit + komt wens gemeenten tegemoet),
 - o Strijdigheid met bestemmingsplan/omgevingsplan, bij gemengde bestemming (detailhandel en ondersteunende horeca) laten gemeenten vaak in APV opnemen dat winkel-ondersteunende horeca zich moet houden aan tijden in Winkeltijdenwet (onze argumentatie: dit is al één van de drie cumulatieve eisen waaraan een slijter moet voldoen, dus hier hoeven we niets mee denk ik). @ 5.1.2e hoe denk jij hierover, kan dit al ondervangen zijn met de drie cumulatieve eisen die we stellen in de wet (zie ook memorie)? **Het commentaar is geloof ik niet dat wat wij regelen niet kan, maar dat de APV in sommige gevallen wel in de weg kan staan (wij eisen dat het buiten winkeltijden moet zijn, terwijl sommige APV's zeggen dat binnen winkeltijden moet zijn). Zijn suggestie is om de verhouding tot andere regelgeving toe te lichten bij artikel 25e van de Alcoholwet. De Memorie van toelichting kunnen we alleen niet meer wijzigen, dus we kunnen niets met deze opmerking.**
 - o Aanvulling/wijziging van bedrijfsvoering betekent dat er melding moet worden gedaan op grond van huidige Activiteitenbesluit milieubeheer > @ 5.1.2e, hoe denk jij hierover? Ik denk eerlijk gezegd dat dit wat zwaar is en dat de wijziging in de bedrijfsvoering heel weinig effect zal hebben op het milieubeheer van de inrichting (<https://wetten.overheid.nl/BWBR0022762/2019-10-01#Hoofdstuk3>) **Hier geldt eigenlijk hetzelfde als bij het punt hierboven, we kunnen dit niet meer toelichten in de MvT, zoals hij voorstelt. De amvb lijkt mij niet de plek om de verhouding tot elke andere regelgeving alsnog toe te gaan lichten. Daarnaast sluit ik mij bij jou aan, lijkt om een hele kleine wijziging van de bedrijfsvoering te gaan.**
 - o Brandveiligheid slijtersbedrijf afgestemd op dat specifieke gebruik, niet op gebruik als tijdelijk horecalokaal (waar meer mensen zich op een vierkante meter (kunnen) begeven). Onze argumentatie: gekozen om geen maximaal aantal personen op te nemen in de eisen, volgens mij was dit een wens van de partijen die we tijdens het MKB-panelgesprek gesproken hebben. **Aandachtspunt**: toch kijken of we maximaal aantal personen kunnen benoemen op basis van vloeroppervlakte? Of is dit iets wat niet past in DHW? **Zie hierboven, toelichten kan niet meer. Niet nodig om maximaal aantal personen te benoemen in de amvb, omdat dit al volgt uit de regelgeving rondom brandveiligheid.**
- Artikel 18 – intrekken Besluit eisen inrichtingen DHW
 - o Behoud artikel 1, lid 2 van Besluit, want toelichting in Alcoholwet niet duidelijk (inrichting beschikt over afgesloten ruimte met dak). Punt is volgens mij vooral angst dat horecalokaal en detailhandel niet van elkaar gescheiden zullen zijn. **Aandachtspunt**: Deze argumentatie past denk ik binnen de lijn van de Stas en daarom denk ik dat artikel 1, lid 2 van het Besluit (In dit besluit worden aan elkaar grenzende ruimten als één lokaliteit beschouwd, indien zij hetzij verbonden zijn door een permanente wandopening met een hoogte van ten minste 2,20 m van de vloer af gemeten en een breedte van ten minste twee/derde van de scheidingswand met een minimum van 2,40 m, hetzij slechts gescheiden door een afscheiding van geringere hoogte dan 1,25 m van de vloer af gemeten.) overgenomen kan worden. @ 5.1.2e **wat denk jij? Geen vraag voor mij, maar eens met jou. Goed om over te nemen als hier veel verwarring door kan komen. Dit zou eigenlijk opgenomen moeten worden in het wetsvoorstel.**
 - o Inwerktreding Omgevingswet uitgesteld, dus gat tussen inwerktreding besluit en inwerktreding wet. **Aandachtspunt @ 5.1.2e** kunnen we iets opnemen dat hier pas op gehandhaafd wordt op moment dat omgevingswet in werking treedt, of is dat gek? **Dat is wel een beetje gek. We moeten eigenlijk wel aansluiten bij de inwerkingtreding van de omgevingswet. We zouden de intrekking van het Besluit eisen inrichtingen DHW op een later moment in werking kunnen laten treden, zodat er geen gat ontstaat.**
 - o **Koninklijke SlijtersUnie**
- Bepalen **vloeroppervlaktes** door gemeenten geeft rechtsongelijkheid, landelijke uniforme regeling (35m2 horecalokaliteit, 15m2 slijtlokaliteit): onze argumentatie: oppervlakte eis

wordt door gemeenten en alcoholverstrekkers als onnodige regeldruk ervaren, daarom oorspronkelijke eis om het te laten vervallen. Uit internetconsultatie bleek dat beperkt aantal gemeenten hier wel waarde aan hechten, daarom geregeld dat gemeenten bij gemeentelijke verordening eisen kunnen stellen > dus niet aanpassen.

- Toestaan **proeverijen** door gemeenten geeft rechtsongelijkheid, landelijke uniforme regeling: onze argumentatie: beperkt aantal gemeenten heeft deze wens aangegeven, regering is tegen mengformules, maar hierbij gaat het om activiteit nauw verbonden met primaire activiteit slijtersbedrijf, daarom willen wij die gemeenten die dit als een gemis zien tegemoet komen en hen de mogelijkheid geven om dit gemeentelijk te regelen > dus niet aanpassen. **Eens.**

- **KVNW**

- Verplichte vergoeding **proeverijen** ongewenst, mensen gaan misschien meer drinken dat zij oorspronkelijk van plan waren: mijn gevoel zegt liever niet overnemen, weet niet welke argumentatie wij hier bij hadden, evt.: vanuit gezondheidsperspectief ongewenst om de alcohol gratis te verstrekken voor gebruik ter plaatse, extra drempel opleggen om mee te doen? @ 5.1.2e, denk je dat dit argument ingaat tegen Artikel 13, tweede lid van DHW (Het is verboden in een slijtlokaliteit alcoholhoudende drank te verstrekken voor gebruik ter plaatse, tenzij het betreft verstrekking om niet door een persoon die in die slijtlokaliteit dienst pleegt te doen en die verstrekking tot doel heeft een klant die daarom verzoekt een alcoholhoudende drank die in dat slijtersbedrijf verkrijgbaar is te laten proeven)? **Ik ben het met je eens dat het mij goed lijkt als er wel betaald moet worden voor een proeverij, omdat dit toch een extra drempel opwerpt. Maar ik snap je punt gelet op artikel 13, tweede lid. Kan wellicht vragen oproepen. Ik vind niet dat het strijdig is, omdat er een behoorlijk verschil zit tussen het proeven van 1 slok, zodat je weet of je iets wilt kopen, en het deelnemen aan een hele proeverij. Ik zou het argument wel durven te gebruiken.**
- Handhaving gestelde eisen aan **proeverij** niet goed mogelijk: onze argumentatie: voorwaarden hebben tot doel te voorkomen dat er een situatie ontstaat waar het verschil tussen enerzijds een proeverij en anderzijds een café vervaagt. @ 5.1.2e hoe denk jij over de handhaving? Het lijkt mij dat de gestelde eisen juist praktische handvatten bieden waar een handhaver naar kan vragen? **Dat ben ik met jou eens. De eisen lijken mij vrij controleerbaar juist. De NVWA heeft ook niet aangegeven dat dit problemen oplevert.**

- **STAP**

- Bescherming jongeren tegen alcoholreclame, referentie naar artikel 2 + voorstel nieuw artikel waarin vastgelegd wordt dat alcoholreclame niet op minderjarigen gericht mag zijn en alcoholreclame niet direct/indirect via social media verspreid mag worden: evt. onze argumentatie: vanuit afspraken uit het nationaal preventieakkoord laat het ministerie van VWS op dit moment onderzoek uitvoeren naar het bereik en beïnvloeding van jongeren door alcoholmarketing, om het probleem in kaart te brengen. Te vroeg om nu al nadere regels te stellen. Daarnaast is in NPA afgesproken dat naar aanleiding van dit onderzoek verstrekkers van alcohol en de industrie vóór 2021 met oplossingen komen om bereik en beïnvloeding van jongeren door alcoholmarketing naar redelijkheid te beperken, dit wil VWS ook afwachten. + Er is sprake van zelfregulering, argumentatie hierbij is dat 1) draagvlak groot is, 2) naleving hoog is, 3) meer dynamisch omdat regels vrij eenvoudig aan nieuwe omstandigheden aangepast worden (bv. sociale media). Dit jaar wordt (ook vanuit NPA) reclamecode alcoholhoudende dranken geëvalueerd. + verbod op social media gaat nu ook te ver denk ik (weinig draagvlak). Vanuit NPA gaan we nog onderzoek doen naar hoe alcoholmarketing op social media wordt ontvangen door jongeren, misschien na alle onderzoeken als blijkt dat het veel terecht komt bij minderjarigen dat er iets kan veranderen. > niet overnemen. @ 5.1.2e zal ik hier een Q&A voor maken?
- Géén proeverijen in borrelshops: evt. onze argumentatie: ook voor borrelshops gelden de drie cumulatieve eisen (1. Er dient een gemeentelijke verordening te zijn, 2. De cursus of betaalde proeverij wordt gehouden op een moment dat volgens de Winkeltijdenwet de slijterij is toegestaan zijn winkel te openen, 3. Het moment moet vallen buiten de reguliere openingstijden van de slijterij). Stap is bang dat proeverijen in de supermarkt zullen plaatsvinden i.v.m. kleine ruimte borrelshop, maar mij lijkt dat dit dus in ieder geval niet mag (want de ontheffing wordt aangevraagd voor de borrelshop, klopt dit @ 5.1.2e)? Daarnaast gebruiken ze 1,5m corona argument, ook daar zal de borrelshop zich aan moeten houden, maar dit kunnen wij niet regelen met DHW. > niet overnemen. **Een ontheffing is niet nodig voor het geven van proeverijen, maar de gemeente kan vrijstelling verlenen van het verbod zoals opgenomen in artikel 3, eerste lid, en artikel 14, eerste lid van de Alcoholwet. Deze vrijstelling geldt voor proeverijen in slijtlokaliteiten (zie artikel**

25e van de Alcoholwet). De definitie van slijtlokaliteit is als volgt: een van een afsluitbare toegang voorziene lokaliteit, onderdeel uitmakend van of samenvallend met een inrichting waarin het slijtersbedrijf wordt uitgeoefend, in ieder geval bestemd voor het verstrekken van sterke drank voor gebruik elders dan ter plaatse. Onder deze definitie valt een supermarkt niet. De proeverij mag dus niet gegeven worden in de supermarkt.

- **Trimbos**

- Loslaten besluit eisen inrichtingen (@ 5.1.2e ik hoop niet dat we dingen dubbel doen, lees je mee?):
- Verruimt mogelijkheden mengformules en daarmee mogelijk meer verkooppunten > Trimbos legt niet uit hoe/waarom het loslaten van het besluit zal leiden tot meer mengformules, dus die volg ik niet helemaal. Hoeven we denk ik niet op te reageren, kunnen standpunt blurring herhalen. Onze argumentatie: met het wetsvoorstel schrap ik inrichtingseisen die los staan van de volksgezondheid, zoals het hebben van twee wc's in een horeca-inrichting en eisen t.a.v. luchtverversing. Deze eisen zijn voor zover nodig al in het Bouwbesluit geregeld. Het blijft aan gemeenten om via hun bestemmingsplan te regelen waar horecalokaliteiten mogen komen. Daarmee houden gemeenten grip op het aantal verkooppunten. Mijn standpunt over blurring is helder; ik vind mengformules met alcohol niet wenselijk. Het draagt niet bij aan het bereiken van minder problematisch alcoholgebruik.
- Loslaten minimumvloeroppervlakte in relatie tot extra verkooppunten. Onze argumentatie: huidige eis werpt geen grote drempel op, vanuit economisch oogpunt zal het bedrijf een minimaal aantal vierkante meters vloeroppervlakte nodig hebben om winstgevend te kunnen zijn. Het is niet uit te sluiten dat het loslaten van de eis tot meer verkooppunten van alcoholhoudende dranken kan leiden, maar dit rechtvaardigt een landelijke eis niet. Gemeenten kunnen immers nu al met bestemmingsplan locaties van verkooppunten bepalen. Daarbovenop biedt de nieuwe bevoegdheid in de wet gemeenten de ruimte om een vloeroppervlakte-eis vast te stellen, zodat lokaal maatwerk mogelijk is. Zo kan een gemeente ook een hogere eis opleggen en daarmee aantal verkooppunten reguleren.
- Proeverijen in slijterijen:
- Vervagen grens verkoop ter plaatse en verkoop gebruik elders ter plaatse (mengformule): onze argumentatie: het is een belangrijke wens van gemeenten om slijterijen de mogelijkheid te bieden om cursussen of proeverijen te organiseren. In dit specifieke geval, waar sprake is van activiteit die nauw verbonden is met primaire activiteit van het slijtersbedrijf, maak ik een uitzondering om gemeenten tegemoet te komen. (@ 5.1.2e , misschien goed om een Q&A te maken (Q: deze 'mengformule' brengt risico tot toename beschikbaarheid met zich mee, hoe is dit te rijmen met gestelde doelen, ambities en acties NPA? A: moet ik nog bedenken)
- Proeverij leidt tot verruiming openingstijden slijterij: onze argumentatie: dit klopt niet, de slijterij is namelijk voor ander publiek gesloten tijdens de proeverij, daarnaast mogen er alleen die alcoholhoudende dranken verkocht worden die ten behoeve van de proeverij geproefd zijn.

- **VDN**

- Proeverijen in slijterijen
- Oneens met eis dat proeverij plaatsvindt op moment dat slijterij 'normaal gesproken' gesloten is (onnodig beperkend). Onze argumentatie: hiermee zouden grenzen tussen slijterij / proeverij vager worden, zijn twee verschillende dingen (willen geen mengformules), maar omdat proeverij dicht bij primaire activiteit ligt wel toe staan om gemeenten tegemoet te komen. Dit is voor mij ook argument waarom alleen die drank verkocht mag worden die geproefd is. > niet overnemen. Aandachtspunt: misschien in toelichting toevoegen dat naast doel van het stellen van eisen om verschil tussen café/proeverij duidelijk te houden, een ander doel van het stellen van eisen is dat verschil slijterij/proeverij duidelijk moet zijn? (@ 5.1.2e @ 5.1.2e : wat denken jullie? **Goed idee.** Kunnen benoemen dat met het toestaan van proeverijen geen verruimingen van de winkeltijden beoogd is. Om te voorkomen dat dit in de praktijk wel zo uitwerkt, is een aantal beperkende eisen gesteld, zoals het alleen verkopen van geproefde producten. Overigens ziet dit commentaar op de Alcoholwet, waarin is bepaald dat het buiten de normale winkeltijden plaats moet vinden, en niet op het Alcoholbesluit. Maar dat geldt voor een groot deel van de gemaakte opmerkingen.
- Aandachtspunt n.a.v. opmerking VDN over 'normaal gesproken': ik denk dat eis d. 'de deur van de slijtlokaliteit is gedurende een proeverij gesloten' te interpreteren is op verschillende manier, misschien moeten we hier nog iets toevoegen als 'voor (winkelend)publiek'

- Argumentatie dat eisen gesteld zijn om te voorkomen dat verschil tussen proeverij en café vervaagt geldt voor mij als reden waarom aantal proeverijen gemaximeerd is tot 1 dag
- Rechtsongelijkheid door het aan gemeenten over te laten. Zie argumentatie bij KSU.
- Definitie lokaliteit te simpel weergegeven, neem artikel 1, lid 2 van Besluit over > zie argumentatie bij academie voor bijzondere wetten
-
- **VKN**
- Besluit eisen inrichtingen
- Onbegrijpelijk dat dit niet wordt overgenomen, belangrijke functie in relatie tot beperken verkooppunten + waarborgen (sociale) veiligheid bezoekers > zie argumentatie Trimbos
- Gat in werktreding Bouwbesluit en Alcoholbesluit > zie aandachtspunt bij academie voor bijzondere wetten (hoe kunnen wij hier rekening mee houden?)
- Proeverijen in slijterijen
- In besluit niet duidelijk genoeg dat de proeverijen uitsluitend buiten reguliere openingstijden moet vallen. Argumentatie: ik ben het hier eigenlijk niet mee eens, hoewel het niet in het besluit staat, wordt er in de toelichting wel weer gerefereerd naar de drie cumulatieve eisen. Denk dat het dubbel zou zijn om het in het besluit ook weer te benoemen, @ 5.1.2e wat denk jij? **Dat is, wetgevingstechnisch, zelfs niet toegestaan. Wat al geregeld is, moet je niet nogmaals regelen. Niet overnemen dus.**
- Maximum aantal personen > zie aandachtspunt bij academie voor bijzondere wetten (toch kijken naar maximaal aantal personen)
- Maximaal één proeverij per week of maximaal twee per maand. **Aandachtspunt**: is dit te ingrijpend in de bedrijfsvoering als we dit toevoegen? Misschien kunnen we hier nog verder over nadenken
-
- **VNG**
- Onderwerpen artikel 10 maken allemaal deel uit van kennis en inzicht op sociale hygiëne en dat diploma sociale hygiëne als voldoende wordt beschouwd. De vraag is hoe je beoordeelt of een leidinggevende voldoet aan alle gestelde eisen en of er gewerkt wordt met deelcertificaten. Argumentatie: mijn gevoel zegt dat het laten zien van het diploma sociale hygiëne voldoende is. @ 5.1.2e @ 5.1.2e is het handig om hierover nog een zin aan het besluit toe te voegen (bv. na artikel 10 de zin: een leidinggevende toont aan over deze kennis te beschikken middels het behalen van het diploma sociale hygiëne)? **Eens dat een erkend diploma tonen voldoende is. Kunnen we zeker toevoegen.**
- Meldplicht voor proeverijen in slijterijen: **Aandachtspunt**: voordeel is dat handhaving makkelijker wordt, maar brengt wel administratieve lasten met zich mee en VNG geeft ook aan dat om wensen gemeenten in kaart te brengen nader onderzoek nodig is. Misschien hier even over nadenken tijdens overleg. **Vind ik wel een vergaande administratieve last inderdaad. En vraag is of NVWA daar dan daadwerkelijk wat mee doet. Misschien kunnen we aan de NVWA voorleggen of zij dit als een nuttige eis zien.**
-
-
- **Verwerken reacties Alcoholregeling**
- **KSU**
- Definitie neringruimte (geen horecalokaliteit) en voorbeeld (proeflokaal) tegenstrijdig, proeflokaal is namelijk horecalokaliteit. Staat ook in MvT bij wet. Argumentatie: ze hebben een punt, ik stel voor om zinsnede 'een proeflokaal voor alcoholhoudende dranken of' te schrappen uit de toelichting. @ 5.1.2e we kunnen dit denk ik niet meer aanpassen in MvT toch? **Heb ik inderdaad geschrapt.**
- 'ook in 'nota van toelichting bij Alcoholbesluit' is onder punt 4 sprake van de misvatting dat slijterijen een ruimte met horecaverunning én een verbindingslokaliteit nodig hebben om in een afzonderlijke lokaliteit het horecabedrijf uit te kunnen oefenen. Ook dit zou aangepast dienen te worden. @ 5.1.2e hierbij zie ik de fout in de nota van toelichting niet, zou je mee willen kijken? **Deze is mij ook nog niet helemaal duidelijk.**
-
- **KVNW**
- Geen opmerkingen over regeling die betrekken hebben op mijn dingen > opmerking gratis proeverijen zie stuk bij besluit ☺
-
- **STAP**
- Minimale vloeroppervlakte eis > zelfde argumentatie als bij besluit aanhouden

- Proeflokaal is horecalokaliteit: Argumentatie: ze hebben een punt, ik stel voor om zinsnede 'een proeflokaal voor alcoholhoudende dranken of' te schrappen uit de toelichting (zelfde als KSU).

-

- **VDN**

- Bijschrijven leidinggevende slijters op DHW-vergunning, willen onderscheid gebruik ter plaatse (horeca) en elders dan ter plaatse (slijters, supermarkten, borrelshops, online) want herkennen slijters niet in witwassen, wapenhandel, drugshandel. Gebruiken argument dat administratieve lasten buitenproportioneel hoog zijn > onze argumentatie: deze scheiding hebben we het met G4 en VNG besproken en het probleem speelt ook bij slijterijen, met name kleine eenmanszaken als ik het mij goed herinner. Daarom hebben wij er destijds voor gekozen om één lijn aan te houden, mijn voorstel zou zijn om de beleidslijn vast te houden. Het argument dat witwassen/fraude niet mogelijk is bij slijterijen/supermarkten omdat afrekensystemen aan elkaar gekoppeld zijn ben ik ook niet helemaal gevoelig voor (aantal jaar geleden toen mijn voormalig baas een eigen zaak in Tilburg had heeft een medewerker heel wat weggesluisd zonder dat dit in de boekhouding/kassasystemen opviel, als dit in Tilburg bij een ketenslijterij gebeurd, waarom dan niet in andere steden?) @ 5.1.2e , wat denk jij?

-

-

-

Reactie internetconsultatie

Onderdeel prijsacties

Buitenland

Opsomming partijen: VDN, CBL

Partijen vragen waarom het wetsvoorstel zich beperkt tot verstrekkers en kopers die zich in Nederland bevinden. Opgemerkt wordt dat dit het level playing field op de Europese markt kan verstoren en kan leiden tot grenseffecten. Enkele partijen stellen voor eerst een impact assessment uit te voeren met onderzoek naar de grenseffecten van het wetsvoorstel tot beperking van de prijsacties. De regering neemt kennis van de zorgen omtrent het level playing field. De regering heeft een markteffectentoets uitgevoerd naar de gevolgen en erkent dat de maatregel de mogelijkheid laat bestaan voor grensoverschrijdende aankopen. Of de maatregel ook echt tot grensoverschrijdende effecten leidt wordt meegenomen in het onderzoek naar de effecten van de prijsmaatregel, dat twee jaar na inwerkingtreding van de wet zal plaatsvinden zoals door de Staatssecretaris van VWS toegezegd aan de Tweede Kamer.

Beslispunt: zijn we het eens met een procedureel antwoord? **5.1.2e** kan je uitzoeken hoeveel werk het is + wat de risico's zijn als we het wel uitbreiden naar de EU (net als tabak)?

Mededingingsrecht

Opsomming partijen: VDN, Vakcentrum

Een aantal partijen vraagt of de maatregel in overeenstemming is met de geldende Europese mededingingsregels. Aangezien het een wetsvoorstel betreft, zijn de mededingingsregels niet van toepassing. Desalniettemin is het noodzakelijk dat de interne markt niet onevenredig wordt verstoord. De regering acht dat het doel van de maatregel – namelijk de volksgezondheid beschermen – eventuele inbreuken op de interne markt rechtvaardigen. Dit zal worden meegenomen in de notificatieprocedure.

Percentage

Opsomming partijen: VDN, CBL

Partijen vragen waarom de regering prijsacties tot 25% toestaat in plaats van dat is aangesloten bij het percentage van 50% uit de STIVA Alcoholcode of bij het percentage van 30% voor gemeenten uit de huidige DHW. De regering acht....

Beslispunt: ...

Gewoonlijke prijs

Opsomming partijen: VNO-NCW, VDN, Vakcentrum, VDN, CBL, STIVA, Brouwers

Partijen geven aan dat het niet duidelijk is wat er verstaan wordt onder de "gewoonlijke prijs", waardoor dit leidt tot rechtsonzekerheid. De regering wil deze rechtszekerheid wegnemen door in het wetsvoorstel te verduidelijken dat de gewoonlijke prijs betrekking heeft op de prijs die gebruikelijk in het verkooppunt wordt gehanteerd. De toezichthouder zal toezicht houden op dat die prijs binnen een maand niet fluctueert met 25%. Overige prijsschommelingen vallen onder de gewoonlijke prijs, zoals een aantal partijen ook aangeven. VDN merkt op dat aanduidingen als "nu" en "laatste kans" niet zonder meer de indruk wekken dat meer dan 25% korting wordt gegeven en dat daardoor handhaving lastig is. De regering merkt hierover op dat 25% korting dermate afwijkt van de gewoonlijke prijs, waardoor aannemelijk is dat consumenten voldoende hebben aan termen als "nu" en "laatste kans" voor een prijsactie van meer dan 25%. Daarnaast heeft de NVWA aangegeven dat de maatregel handhaafbaar is, waardoor de regering hier geen belemmering in ziet.

Beslispunt: gewoondelijke prijs koppelen aan "in het verkooppunt"? Zo ja, dan MvT + lid 2 wetsvoorstel verduidelijken.

Toezicht

Opsomming partijen: VDN, Gemeente Utrecht, VNO-NCW, VNG

Partijen kunnen zich vinden in de overheveling van het toezicht op prijsacties naar de NVWA. Daarbij worden de voorwaarden gesteld dat er een duidelijk handhavingsbeleid is van, voldoende capaciteit bij en voldoende budget voor de NVWA. De regering onderschrijft deze voorwaarden. De NVWA heeft in de Handhaafbaarheid en Uitvoerbaarheidstoets aangegeven over het algemeen positief te zijn over de uitvoering van de toezichtstaak. Daarnaast hebben de NVWA en meerdere gemeenten aangegeven een goede communicatie en afstemming onderling voorop te stellen.

Beslispunt: n.v.t.

Termijn van een maand

Opsomming partijen: VNG, CBL, STIVA, Brouwers

Een aantal partijen merkt op waarom de prijsactie is begrensd tot een periode van één maand en niet één week, één seizoen of één jaar. De regering wil met deze maatregel voorkomen dat financiële acties van meer dan 25% leiden tot een spontane prikkel om alcoholhoudende drank te kopen. Deze prikkel wordt vergroot door de tijdelijkheid van de actie. Het percentage ziet ook op spaaracties en loyaltysystemen. De regering is van mening dat een actie van één maand proportioneel is. Bij acties die langer duren, neemt naar verwachting de spontaniteit van de prikkel af. Dit wordt verduidelijkt in de memorie van toelichting. Daarnaast is de regering voornemens het effect van de termijn van de actie mee te nemen in het onderzoek naar de effecten van deze prijsmaatregel.

Beslispunt: eens met houden van 1 maand?

Prijsacties gebruik ter plaatse

Opsomming partijen: STIVA

Een aantal partijen vraagt zich af waarom het percentage van maximaal 25% korting niet wordt doorgetrokken voor prijsacties bij gebruik ter plaatse, zoals de happy hours in de horeca. Op dit moment is het aan gemeenten om te bepalen of ze prijsacties tot 30% verbieden. Omdat er reeds gemeenten zijn die gebruik maken van deze bevoegdheid en er geen signalen zijn dat er het leidt tot problematisch alcoholgebruik of verstoring van de openbare orde, heeft de regering de maatregel beperkt tot prijsacties voor gebruik elders dan ter plaatse.

Beslispunt: eens met niet uitbreiding?

Onderzoek

- CBL en STIVA pleiten voor onderzoek of prijsacties echt de verleiding vergroten; mist nu onderbouwing in wetsvoorstel
- Brouwers wil effectentoets

CBL: supermarkten kunnen nu niet hun eigen aanbiedingenbeleid voeren

STIVA: wordt er onderscheid gemaakt tussen feitelijke prijsstelling en communicatie over prijsstelling?

STIVA: effect maximeren kortingspercentage...effect op lagere prijsstelling?

STIVA: hoe wordt "waarbij de indruk wordt gewekt" uitgelegd?

STI

Nota Stas

1. Prijsacties

- Apart A4

2. Verkoop op afstand

- VNG en gemeenten positief ten opzichte van centralisatie. Alleen gemeente Utrecht wil zelf toezicht blijven houden vanwege lokale expertise; Utrecht is de enige gemeente die sinds kort toezicht houdt op internetverkoop.
- Hoe voorkom je verkoop vanuit het buitenland (VNO-NCW, VDN)
- Aandacht voor voldoende capaciteit en budget NVWA
- Waarom mag blurring online wel? Wijn bij kaartenwebshop, terwijl het geen assortiment levensmiddelen heeft (VDN)
- Waarom niet meer inzetten op aflevering aan de deur i.p.v. ook bij aankoop (VDN)
- Mogen maaltijdbezorgers niet meer (VDN)
- Geen aflevering bij de burens is enorme kostenpost. Terwijl hoe herkent het afhaalpunt dat het een leeftijdsgebonden product is zonder inbreuk Postwet (VDN)
- vID moet van overheid komen, laagdrempelig, hoe verhoudt het tot andere online systemen (VDN, CBL)
- een extra leeftijdsvraag bij aankoop is niet nodig, als daar duidelijk wordt gemaakt dat leeftijdscontrole aan de deur plaatsvindt (VDN, CBL)
- Terminologie aanbieder, verstrekker, verkoper, platform (VDN, Marktplaats)
- Grensoverschrijdende transacties ook meenemen (CBL, VKN, Brouwers, STAP, KH legal)
- Is three-strikes-out wel proportioneel (CBL)
- KHN vindt regels goed maar stelt randvoorwaarden bij uitwerking (waarom?)
- Partij catering zou vervallen (KH legal)
- Voldoet de leeftijdsvraag en ID-controle online aan de AVG (KH legal)

3. Strafbaarstelling wederverstrekking

- Verstrekkers positief vanwege signaal, verkrijgbaarheidcijfers en sluiten van de keten, KHN noemt expliciet dat nu ouders ook geweigerd kan worden het door te geven in de horecatent (VNO-NCW, Vakcentrum, VDN, CBL, STIVA, KHN)
- Veel gemeenten blij in het bijzonder voor handhaving op festivals
- Utrecht en KH legal merken op dat het niet handhaafbaar is. Amsterdam zegt dat daar de uitdaging ligt, maar kan wel goed werken als signaal
- VNG: handhaving lastig, maar een signaal wordt afgegeven

4. Testkopers

- Verzoek om minderjarigen ook buiten de Arbeidstijdenwet te laten werken (Amsterdam)
- Ook voor nalevingsonderzoek breed of i.o.v. gemeente (STAP, KH Legal)

5. Horecastage

- Tegen omdat leren ook kan zonder alcohol (VKN)
- KHN zeer positief

6. LEC

- Waarom is het slechts drie jaar geldig en moet je het opnieuw afnemen? (KHN) (Hoe verhoudt dit zich met dat je niet uit het register zou worden geschrapt?)
-

7. Inrichtingseisen

- Aantal gemeenten wil regels behouden mbt vloeroppervlakte, ventilatie, hoogte en WC's: optie haakje in de DHW of opnemen in Bouwbesluit van BZK
- Aantal gemeenten wil ook af van de neringsruimte en aparte lokaliteit bij slijterijen
- Sommige gemeenten en zorgprofessionals merken op dat alles schrappen, kan leiden tot meer verkooppunten, kleinere verkooppunten en zelfs verkooppunten vanuit enkel een raam met een terras erover; negatief effect problematisch alcoholgebruik (VKN, STAP, KH legal)
- Sommige gemeenten denken dat blurring door het schrappen mogelijk wordt, anderen juist niet
- VDN wil voor slijterijen een min oppvl van 15m2 en wil een uitzondering voor cadeaupakketten
- VNG: moet "neringsruimte" nog wel zo heten en waarom nog de verplichting voor een tussenruimte
- KHN positief
-

8. Alcoholwet

- VNG vindt nieuwe titel goed, maar wil dan ook dat de inhoud zich aanpast; regels over blurring in detailhandel gaan verder dan gezondheidsaspecten
- Veel kosten aanpassing materialen (KH Legal)

Nieuwe onderwerpen

9. Inleiding MvT (VNO-NCW, VDN, STIVA, Brouwers)

- Verstrekken merken op dat de inleiding teveel de negatieve gezondheidseffecten benadrukt en niet de positieve gezondheidseffecten
- De verwijzing naar de MKBA zou eruit moeten, omdat die bediscussieerd wordt
- Verstrekken willen dezelfde toelichting als in het NPA
-

10. Verhouding paracommercie en BV + oplossing (KHN)

11.

12. Schrappen verplichte vermelding leidinggevende op DHW-vergunning (VNO-NCW, VDN, ATR, CBL, KHN)

13.

14. Uitbreiding DHW naar vaar- en voertuigen: Utrecht, Amsterdam

15.

16. Mengvormen:

- Veel gemeenten en VNG vragen om blurring en reactie op Ziengs
- Utrecht uitgesproken tegen VNG standpunt
- Vakcentrum: verwijst naar Retailagenda van EZK
-

17. Inwerkingtreding

- Redelijke overgangstermijn (Brouwers)
- ExTH wil toezichthouders toetsen op nieuwe wetgeving

- Kennisnemen wijzigen verwerken in regeldruk
- NOC*NSF vraagt voldoende tijd voor inwerkingtreding en betrokkenheid bij uitwerking
-

18. Toezicht

- Iedereen steunt centralisatie toezicht t.o.v. prijsacties en verkoop op afstand, behalve Utrecht t.a.v. verkoop op afstand
- CBL wil alle handhaving opnieuw centraliseren, vanwege verschillende interpretaties en methoden gemeenten
- VDN wil handhaving NVWA op blurring + vraagt handhavingscijfers NVWA + wil een "maatschappelijk overleg handhaving Alcoholwet" (lijkt op DOA?)
- Iedereen merkt op dat genoeg capaciteit, financiën, kennis en samenwerking met gemeente belangrijk is
-

19. Begrip inrichting

- Vakcentrum; is het alleen de slijtlokaliteit of de hele supermarkt.
- CBL: leidinggevende te allen tijde verplicht in borrelshop is disproportioneel, als de leidinggevende in de neringsruimte (supermarkt) is. Nu andere interpretatie gemeenten dan NVWA.
-

20. Leeftijd leidinggevende in slijterij

- VDN verzoekt om verlaging van de leeftijd van 21 jaar naar 18 jaar
-

21. Hardere aanpak alcoholreclame (VNG)

22. Meer aandacht voor preventie (VNG)

23. Opleidingen voor toezichthouders (VNG)

24. Verzoek om andere gebruikers gebruik te laten maken van de para commerciële instelling (commerciële verhuur?) (VNG)

25. Aanpassen dat minderjarige niet langer alleen met een 21+ de slijter mag binnen gaan, want kan nu geen frisdrank kopen (VNG)

26. Verhouding wetsvoorstel en Dienstenrichtlijn (CBL)

27. Strafbaarstelling jongeren die alcohol in bezit hebben in supermarkt (CBL)

28. Duidelijkheid over alcohol in speelcasino's (Amsterdam)

29. Leeftijdsverificatie voor gebruik thuis (STAP)

30. Uitbreiding DHW voor alcohol in ijsjes (STAP)

31. Uitbreiding strafbaarstelling minderjarigen in openbaar vervoer (STAP)

32. Opnemen DHW vergunning kan worden gewijzigd bij niet voldoen bestemmingsplan (STAP)

Besluit van, houdende regels ter uitvoering van de Alcoholwet (Alcoholbesluit)

Wij Willem-Alexander, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, van [datum], kenmerk [nummer], gedaan in overeenstemming met Onze Minister van Justitie en Veiligheid;

Gelet op de artikelen 1, eerste lid, 8, tweede lid, 11c, tweede lid, 11d, tweede lid, 20a, eerste lid, 25e en 44b, eerste en vierde lid, van de Alcoholwet, artikel 257b van het Wetboek van Strafvordering, artikel 2, tweede lid, en 9, eerste lid, van de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens, artikel 18, eerste lid, van de Wet politiegegevens, artikel 30c, derde lid, en 30d, vierde lid, van de Wet op de kansspelen, artikel 10, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 en artikel 4.3, eerste lid, van de Omgevingswet.¹

De Afdeling advisering van de Raad van State gehoord (advies van [datum], No. [nummer]);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, van [datum en nummer], uitgebracht in overeenstemming met Onze Minister van Justitie en Veiligheid;

Hebben goedgevonden en verstaan:

HOOFDSTUK 1 ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

In dit besluit en daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- *ketenpartijen*: de partijen, met uitzondering van de verkoper, die in het kader van verkoop op afstand bedrijfsmatig alcoholhoudende drank onder zich hebben en een bijdrage leveren aan de aflevering van die alcoholhoudende drank;
- *verkoper*: degene die alcoholhoudende drank verstrekt in het kader van verkoop op afstand;
- *wet*: Alcoholwet.

HOOFDSTUK 2 OMSCHRIJVING SLIJTERSBEDRIJF

Artikel 2

Als handelingen als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder slijtersbedrijf, van de wet worden aangewezen: het bedrijfsmatig aan particulieren verkopen van drinkglaswerk, schenkmantjes, kurkentrekkers, wijnrekjes, afsluitmiddelen voor flessen, koolzuurflessen, koolzuurcapsules, wijnkoelers, shakers, draagtassen, koelboxen en -tassen, onderzetters, papieren servetten, cocktailprikkers, schenkkurken alsmede van voorlichtingsmaterialen over wijn, cocktails, longdrinks en borrelhapjes en van andere dergelijke voorlichtingsmaterialen, een en ander voor zover die verkoop geen overwegend bestanddeel van de bedrijfsuitoefening in de inrichting uitmaakt.

Artikel 3

Als handeling als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder slijtersbedrijf, van de wet, wordt eveneens aangewezen het bedrijfsmatig verhuren van biertapinstallaties, glaswerk en party-meubilair, een en ander voor zover die verhuur geen overwegend bestanddeel van de bedrijfsuitoefening in de inrichting uitmaakt.

HOOFDSTUK 3 EISEN ZEDELIIK GEDRAG LEIDINGGEVENDE

Artikel 4

¹ Stb. 2016, 156.

1. Een leidinggevende voldoet aan de in dit hoofdstuk gestelde eisen ten aanzien van het zedelijk gedrag.
2. Met de eisen ter zake van het zedelijk gedrag als bedoeld in dit besluit worden gelijkgesteld de eisen die worden gesteld in een andere lidstaat van de Europese Unie dan wel een staat, niet zijnde een lidstaat van de Europese Unie, die partij is bij een daartoe strekkend of mede daartoe strekkend Verdrag dat Nederland bindt, en die een niveau van zedelijk gedrag waarborgen dat ten minste gelijkwaardig is aan het niveau dat met de nationale eisen wordt nagestreefd.

Artikel 5

Een leidinggevende is niet met toepassing van artikel 37a van het Wetboek van Strafrecht ter beschikking gesteld.

Artikel 6

1. Een leidinggevende is niet binnen de laatste vijf jaar wegens een misdrijf onherroepelijk veroordeeld tot een onvoorwaardelijke vrijheidsstraf van meer dan zes maanden door de rechter in Nederland, Aruba, Curaçao of Sint Maarten.
2. Met een veroordeling als bedoeld in het eerste lid wordt gelijkgesteld een onherroepelijke veroordeling tot een onvoorwaardelijke vrijheidsstraf van meer dan zes maanden door een andere rechter wegens een misdrijf waarvoor naar Nederlands recht een bevel tot voorlopige hechtenis ingevolge artikel 67, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering is toegelaten.
3. Met een veroordeling tot een onvoorwaardelijke vrijheidsstraf als bedoeld in het eerste lid wordt gelijkgesteld een bevel tot tenuitvoerlegging van een zodanige voorwaardelijke vrijheidsstraf.
4. De periode van vijf jaar, genoemd in het eerste lid, wordt:
 - a. bij de weigering van een vergunning of weigering van een wijziging van het aanhangsel teruggerekend vanaf de datum van beslissing op de aanvraag van de vergunning of op de aanvraag tot wijziging van het aanhangsel;
 - b. bij de intrekking van een vergunning teruggerekend vanaf de datum van de intrekking van deze vergunning.

Artikel 7

1. Onverminderd artikel 6, is een leidinggevende niet binnen de laatste vijf jaar bij meer dan één uitspraak onherroepelijk veroordeeld tot een onvoorwaardelijke geldboete van € 500,- of meer of tot een andere hoofdstraf als bedoeld in artikel 9, onder a, van het Wetboek van Strafrecht wegens dan wel mede wegens overtreding van:
 - a. bepalingen gesteld bij of krachtens de wet en de Opiumwet;
 - b. bepalingen gesteld bij of krachtens de Wet op de accijns en de Algemene douanewet, voor zover het betreft alcoholhoudende dranken;
 - c. de artikelen 137c tot en met 137g, 140, 240b, 252, 416, 417, 417bis, 426, 429quater en 453 van het Wetboek van Strafrecht;
 - d. de artikelen 8 en 162, derde lid, alsmede artikel 6 j° artikel 8 of artikel 6 j° artikel 163 van de Wegenverkeerswet 1994;
 - e. de artikelen 1, eerste lid, onder a, b en d, 13, 14, 27 en 30b van de Wet op de kansspelen;
 - f. de artikelen 2 en 3 van de Wet op de weerkorpsen; of
 - g. de artikelen 54 en 55 van de Wet wapens en munitie.
2. Met een veroordeling als bedoeld in het eerste lid wordt gelijkgesteld betaling van een geldsom als bedoeld in artikel 74, tweede lid, onder a, van het Wetboek van Strafrecht of artikel 76, tweede lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen ter zake van een overtreding als bedoeld in het eerste lid, tenzij de geldsom € 375,- of minder bedraagt.
3. Met een veroordeling tot een onvoorwaardelijke geldboete van € 500,- of meer als bedoeld in het eerste lid wordt gelijkgesteld een bevel tot tenuitvoerlegging van een zodanige voorwaardelijke straf.
4. Artikel 6, vierde lid, is van toepassing.
5. De bedragen, genoemd in het eerste, tweede en derde lid, worden elke vijf jaar, met ingang van 1 januari van een jaar, bij ministeriële regeling, aangepast aan de ontwikkeling van de

consumentenprijsindex sinds de vorige aanpassing van deze bedragen. Bij deze aanpassing wordt het geldbedrag op een veelvoud van € 5,- naar beneden afgerond.

Artikel 8

1. Een leidinggevende is binnen de laatste vijf jaar geen leidinggevende geweest van een inrichting waarvan de vergunning is ingetrokken op grond van artikel 31, eerste lid, onder c, van de wet of die voor ten minste een maand is gesloten op grond van artikel 13b van de Opiumwet of van artikel 174 Gemeentewet of van een op grond van artikel 149 van de Gemeentewet vastgestelde verordening, tenzij aannemelijk is dat hem ter zake geen verwijt treft.

2. Artikel 6, vierde lid, is van toepassing.

Artikel 9

Voor de berekening van de laatste vijf jaar, bedoeld in artikel 6, 7 en 8, telt de periode waarin een onvoorwaardelijke vrijheidsstraf is ondergaan, niet mee.

HOOFSTUK 4 SOCIALE HYGIËNE EN VOOWAARDEN ERKENNING DIPLOMA'S

Artikel 10

Leidinggevendens beschikken over voldoende kennis en inzicht met betrekking tot:

- a. de invloed van het gebruik van alcoholhoudende drank en van het gebruik van alcoholhoudende drank in combinatie met het gebruik van soft- en harddrugs op het menselijk lichaam en de menselijke geest;
- b. de invloed van het gebruik van alcoholhoudende drank in combinatie met bepaalde geneesmiddelen;
- c. alcoholmisbruik, alcoholafhankelijkheid en de sociale gevolgen daarvan;
- d. het gebruik van speelautomaten als bedoeld in de Wet op de kansspelen en de daaraan verbonden risico's van gokverslaving;
- e. de wet- en andere regelgeving die verband houdt met alcoholhoudende drank;
- f. binnen de branche geldende codes voor alcoholhoudende dranken;
- g. de technische, bouwkundige en ruimtelijke voorzieningen van de inrichting;
- h. de verschillende bedrijfsformules en gedragskenmerken van de verschillende doelgroepen.

Artikel 11

Leidinggevendens beschikken over de kennis en het inzicht nodig om hun bedrijfsvoering af te stemmen op hun doelgroepen en het bedrijf te exploiteren met inachtneming van de bijzondere maatschappelijke verantwoordelijkheid die zij hebben.

Artikel 12

Onverminderd het bepaalde in artikel 11c, eerste lid, van de wet, heeft de Landelijke commissie sociale hygiëne tot taak:

- a. het inrichten dan wel laten inrichten van een examenvragenbank;
- b. het vaststellen van een zak- en slaaggrens voor de beoordeling van examens omtrent sociale hygiëne; en
- c. het vaststellen van eindtermen voor het erkennen van diploma's.

d.

e. Artikel 13

1. Een diploma van een onderwijsinstelling wordt door de Landelijke commissie sociale hygiëne erkend als bewijsstuk als aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- a. een diploma van een onderwijsinstelling voldoet ten minste aan de van toepassing zijnde eindtermen zoals vastgesteld door de Landelijke commissie sociale hygiëne, dan wel aan een daaraan gelijkwaardige norm;
- b. de onderwijsinstelling die het diploma heeft afgegeven neemt op correcte en eerlijke wijze examens af;

- c. de onderwijsinstelling die het diploma heeft afgegeven stelt de identiteit van de examenkandidaten op een deugdelijke wijze vast en treft voorzorgsmaatregelen ter voorkoming van niet waarheidsgetrouwe uitkomsten van het examen dan wel fraude;
 - d. de onderwijsinstelling die het diploma heeft afgegeven beoordeelt examens overeenkomstig de door de Landelijke commissie sociale hygiëne vastgestelde zak- en slaaggrens;
 - e. het door de onderwijsinstelling afgegeven diploma is eenvoudig herleidbaar tot de onderwijsinstelling; en
 - f. het door de onderwijsinstelling afgegeven diploma is gedrukt op papier dat namaak en vervalsing tegengaat. Het papier voldoet daarom aan: een uniek watermerk, UV-vezels, een vloeiend kleurverloop, microtekst en een bescherm laag die verkleurt bij mechanische of chemische aantasting.
2. De Landelijke commissie sociale hygiëne stelt beleidsregels op met betrekking tot de in het eerste lid gestelde voorwaarden voor de erkenning van diploma's als bewijsstuk.

f.

g. **HOOFDSTUK 5 VERKOOP OP AFSTAND**

h.

i. **Artikel 14**

- j. 1. Een geborgde werkwijze als bedoeld in artikel 20a, eerste lid, onderdeel b, van de wet bevat ten minste een concrete beschrijving van de wijze waarop:
- k. a. de verkoper er zorg voor draagt dat bij iedere overdracht van alcoholhoudende drank tussen eventuele ketenpartijen en bij de overdracht naar de koper geborgd is dat de leeftijd van de persoon aan wie de alcoholhoudende drank wordt afgeleverd op het moment van aflevering wordt vastgesteld overeenkomstig artikel 20, tweede lid, van de wet;
- l. b. de verkoper er zorg voor draagt dat de alcoholhoudende drank slechts op het adres van de geadresseerde of bij een distributiepunt wordt afgeleverd;
- m. c. de verkoper er zorg voor draagt dat de actuele geborgde werkwijze bekend en inzichtelijk is voor degenen die werkzaam zijn onder verantwoordelijkheid van de verkoper; en
- n. d. de verkoper ten minste eens per jaar een onderzoek verricht naar de uitvoering van de bij en krachtens artikel 20a, eerste lid, onderdeel b, van de wet, voor hem geldende verplichtingen en eventueel geconstateerde tekortkomingen corrigeert.
- o. 2. De beschrijving van de geborgde werkwijze is op elk moment actueel.
- p. 3. Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot het leeftijdsverificatiesysteem, bedoeld in artikel 20a, eerste lid, onderdeel a, van de wet.

q.

r. **HOOFDSTUK 6 PROEVERIJEN IN SLIJTLOKALITEITEN**

Artikel 15

- s. 1. Een proeverij als bedoeld in artikel 25e van de wet, voldoet aan de volgende eisen:
- t. a. in een slijtlokaliteit wordt maximaal één proeverij per dag gegeven;
- u. b. de kosten voor deelname aan een proeverij zijn voor aanvang van de proeverij door een leidinggevende van het slijtersbedrijf vastgesteld;
- v. c. de deelnemers van een proeverij zijn voor aanvang van de proeverij bekend bij een leidinggevende van het slijtersbedrijf; en
- w. d. de deur van de slijtlokaliteit is gedurende een proeverij gesloten.
- x. 2. Tijdens een proeverij is het verboden bedrijfsmatig of anders dan om niet alcoholhoudende en alcoholvrije drank te verstrekken voor gebruik elders dan ter plaatse, met uitzondering van alcoholhoudende en alcoholvrije dranken die in het kader van die proeverij zijn verstrekt voor gebruik ter plaatse aan de deelnemers van de proeverij.

y.

z. **HOOFDSTUK 7 BESTUURLIJKE BOETE**

aa.

Artikel 16

- bb. 1. Als bijlage als bedoeld in artikel 44b, eerste lid, van de wet wordt vastgesteld de bij dit besluit behorende bijlage.
- cc. 2. Het bedrag van de op te leggen boete wordt elke twee jaar, met ingang van 1 januari van een jaar, bij ministeriële regeling aangepast aan de ontwikkeling van de

consumentenprijsindex sinds de vorige aanpassing van dit bedrag. Bij deze aanpassing wordt dit bedrag op een veelvoud van € 5 naar beneden afgerond.

Artikel 17

- dd. Voor in de bijlage omschreven overtredingen van voorschriften gesteld bij of krachtens de wet, bepaalt het in de kolommen I en II opgenomen bedrag de bestuurlijke boete die opgelegd kan worden.

Artikel 18

- ee. 1. Het in kolom I van de bijlage genoemde bedrag geldt voor de natuurlijke persoon of rechtspersoon die op de dag waarop de overtreding is begaan minder dan vijftig werknemers telde.
- ff. 2. Het in kolom II van de bijlage genoemde bedrag geldt voor de natuurlijke persoon of rechtspersoon die op de dag waarop de overtreding is begaan vijftig of meer werknemers telde.
- gg. 3. Het in de kolommen I en II opgenomen bedrag van de bestuurlijke boete wordt met 50% verhoogd, indien aan de natuurlijke persoon of de rechtspersoon aan wie de overtreding kan worden toegerekend, door de burgemeester of Onze Minister een bestuurlijke boete is opgelegd wegens overtreding van hetzelfde artikel van de wet en er nog geen twaalf maanden zijn verlopen sinds die eerdere bestuurlijke boete onherroepelijk is geworden.
- hh. 4. Het in de kolommen I en II opgenomen bedrag van de bestuurlijke boete wordt met 100% verhoogd, indien aan de natuurlijke persoon of de rechtspersoon aan wie de overtreding kan worden toegerekend, door de burgemeester of Onze Minister tweemaal of vaker een bestuurlijke boete is opgelegd wegens overtreding van hetzelfde artikel van de wet en er nog geen twaalf maanden zijn verlopen sinds de eerste van die bestuurlijke boetes onherroepelijk is geworden.

ii.

HOOFDSTUK 8 OVERIGE BEPALINGEN

jj.

kk.

II. Artikel 19

- mm. Bijlage 1 bij het Besluit OM-afdoening wordt als volgt gewijzigd:

nn.

- oo. 1. "Drank- en Horecawet (DHW)" wordt vervangen door "Alcoholwet".

pp.

- qq. 2. "DHW" wordt vervangen door "Alcoholwet".

rr.

ss.

tt. Artikel 20

- uu. Het Besluit justitiële en strafvorderlijke gegevens wordt als volgt gewijzigd:

vv.

ww.A

xx.

- yy. In artikel 4 tweede lid, onderdeel r, wordt "Drank- en Horecawet" vervangen door "Alcoholwet".

zz.

aaa. B

bbb.

- ccc. In artikel 13, derde lid, onderdeel a, wordt "Drank- en Horecawet" vervangen door "Alcoholwet".

ddd.

eee. Artikel 21

- fff. Artikel 4:3, vijfde lid, vierde koppelteken, onderdeel a, van het Besluit politiegegevens wordt als volgt gewijzigd:

ggg.

hhh. 1. Na 'een vergunning' wordt ingevoegd 'of ontheffing'.

iii.

jjj. 2. "Drank- en Horecawet" wordt vervangen door "Alcoholwet".

kkk.

III. Artikel 22

mmm. Het Speelautomatenbesluit 2000 wordt als volgt gewijzigd:

nnn.

ooo. A

ppp.

qqq. In artikel 2 wordt "Drank- en Horecawet" vervangen door "Alcoholwet".

rrr.

sss. B

ttt.

uuu. In artikel 4, vierde lid, onderdeel b en zevende lid, wordt "Drank- en Horecawet" telkens vervangen door "Alcoholwet".

vvv.

www. Artikel 23

xxx. In artikel 8.3, eerste lid, onderdeel b, van het Vreemdelingenbesluit 2000 wordt "Drank- en Horecawet" vervangen door "Alcoholwet".

yyy.

zzz. Artikel 24

aaaa. In artikel 2.10 van het Besluit bouwwerken leefomgeving wordt "het Besluit eisen inrichtingen Drank- en Horecawet" vervangen door "hetgeen is bepaald krachtens de Alcoholwet".

bbbb.

cccc. HOOFDSTUK 9 SLOTBEPALINGEN

dddd.

eeee. Artikel 25

ffff. De volgende besluiten worden ingetrokken:

gggg. a. het Besluit eisen inrichtingen Drank- en Horecawet;

hhhh. b. het Besluit aanvulling omschrijving slijtersbedrijf;

iiii. c. het Besluit eisen zedelijk gedrag Drank- en Horecawet 1999;

jjjj. d. het Besluit kennis en inzicht sociale hygiëne Drank- en Horecawet;

kkkk. e. het Besluit bestuurlijke boete Drank- en Horecawet.

IIII. Artikel 26

mmmm. Dit besluit treedt in werking op het tijdstip waarop de Wet van xx-xx-2020 houdende wijziging van de Drank- en Horecawet in verband met het Nationaal Preventieakkoord en evaluatie van de wet (Stb. 2020, XXX) in werking treedt.

nnnn.

oooo. Artikel 27

pppp. Dit besluit wordt aangehaald als: Alcoholbesluit.

qqqq.

rrrr.

ssss. Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

tttt.

uuuu.

vvvv.

www. De Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

BIJLAGE als bedoeld in artikel 16

xxxx.		zzzz. Boet ebedrag (€)	
yyyy.	Overtreding	bbbb. I	cccc. II
aaaa.			
dddd.	Categorie A	eeee.	ffff.
	Artikel 3 (als de vergunning nog niet is verleend)	6	1
	Artikel 4, vijfde lid	8	3
	Artikel 9, derde lid	0	6
	Artikel 9, vierde lid		0
	Artikel 20, derde lid		
	Artikel 29, derde lid		
	Artikel 35, vierde lid		
gggg.	Categorie B	iiii. 1	jjjj.
	Artikel 4, eerste lid	0	2
	Artikel 12, eerste lid	2	0
	Artikel 12, tweede lid	0	4
	Artikel 14, eerste lid		0
	Artikel 14, tweede lid		
hhhh.	Artikel 14a		
	Artikel 15, eerste lid		
	Artikel 15, tweede lid		
	Artikel 16		
	Artikel 17		
	Artikel 18, derde lid		
	Artikel 19, eerste lid		
	Artikel 19, tweede lid		
	Artikel 24, eerste lid		
	Artikel 24, tweede lid		
	Artikel 24, derde lid		
	Artikel 25a, eerste lid		
	Artikel 25b, eerste lid		
	Artikel 25c, eerste lid		
	Artikel 25d, eerste lid		
	Artikel 35, tweede lid		
kkkk.		llll.	nnnn
		mmmm.	oooo.
pppp.	Categorie C	uuuu.	vvvv.
	Artikel 2, tweede lid	1	2
qqqq.	Artikel 2a, eerste lid	3	7
rrrr.	Artikel 2a, tweede lid	6	2
	Artikel 3 (als de vergunning niet is aangevraagd of is geweigerd)	0	0
	Artikel 13, eerste lid		
	Artikel 13, tweede lid		
	Artikel 18, eerste lid		
	Artikel 20, eerste lid		
	Artikel 20, tweede lid		
ssss.	Artikel 20a, tweede lid		

ttttt. Artikel 20a, derde lid
Artikel 22, eerste lid, onder a
Artikel 22, eerste lid, onder b
Artikel 22, eerste lid, onder c
Artikel 22, tweede lid, onder a
Artikel 22, tweede lid, onder b
Artikel 25, eerste lid, onder a
Artikel 25, eerste lid, onder b
Artikel 25, tweede lid
Artikel 25, derde lid
Artikel 38

CONCEPT

NOTA VAN TOELICHTING

ALGEMEEN

1. Inleiding

Alcoholgebruik door jongeren is risicovol en brengt gezondheidsrisico's met zich mee. Er zijn wetenschappelijke aanwijzingen dat alcoholgebruik een negatieve invloed kan hebben op de hersenontwikkeling van jongeren en het risico met zich meebrengt van het ontwikkelen van problematisch alcoholgebruik op latere leeftijd. De Gezondheidsraad vindt het daarom voor jongeren een verstandige keuze om niet te drinken.¹

In de Alcoholwet is geregeld dat verkopers geen alcohol mogen verstrekken aan minderjarigen. Uit onderzoek is gebleken dat de naleving van de leeftijdsgrens bij verkoop op afstand van alcoholhoudende dranken, zoals online of telefonische verkoop, onvoldoende is.² Niet alleen ontmoediging van het drinkgedrag van minderjarigen is belangrijk, maar ook aanmoediging van de naleving van de leeftijdsgrens door verkopers en partijen die voor de verkoper het aankoopproces uitvoeren (hierna: aanbieders). Daarom heeft het onderhavige besluit onder meer tot doel om de naleving van de leeftijdsgrens bij verkoop op afstand te vergroten en om de handhaving ervan te verbeteren. Daartoe worden nadere regels gesteld aan een geborgde werkwijze: een verplichte werkwijze waarmee gewaarborgd wordt dat online of telefonisch bestelde alcoholhoudende drank alleen afgeleverd wordt bij een meerderjarige. Tegelijkertijd wordt er een grondslag gegeven om bij ministeriële regeling nadere eisen te stellen aan een verplicht leeftijdsverificatiesysteem.

Verder bevat deze algemene maatregel van bestuur nadere regels ter uitwerking van enkele verbeteringen en modernisering van de Alcoholwet over:

- sociale hygiëne en de erkenning door de Landelijke commissie sociale hygiëne (hierna: de Lcsh) van diploma's als bewijsstuk; en
- proeverijen in slijterijen.

Ook regelt deze algemene maatregel van bestuur de hoogte van de bestuurlijke boetes bij overtreding van de (nieuwste) normen uit de Alcoholwet.

Verder wordt van de gelegenheid gebruik gemaakt om alle vigerende algemene maatregelen van bestuur onder de Alcoholwet in te trekken en de inhoud ervan grotendeels te behouden en samen te voegen in dit Alcoholbesluit. Er is nu dus nog maar één op de Alcoholwet gebaseerde algemene maatregel van bestuur. Deze modernisering maakt de lagere alcoholregelgeving overzichtelijker.

2. Regels voor verkoop op afstand van alcoholhoudende dranken

Naar aanleiding van de evaluatie van de Drank- en Horecawet³, nalevingsonderzoeken⁴ en het Nationaal Preventieakkoord⁵ bevat de Alcoholwet een nieuwe bepaling waarmee wordt beoogd de naleving en controle van de leeftijdsgrens bij verkoop op afstand van alcoholhoudende drank in Nederland te verbeteren. Onder verkoop op afstand wordt verstaan het aanbieden en verstrekken van alcoholhoudende dranken via bijvoorbeeld internet of telefoon, met aflevering van de alcoholhoudende drank op het door de koper aangegeven adres of bij een distributiepunt. Onder een distributiepunt vallen alle bedrijfsmatige ophaalpunten waar de koper alcoholhoudende drank ter plekke kan ophalen, zoals alle mogelijke afhaal- en ophaalpunten van de verkoper en/of van de ketenpartijen die bij de aflevering zijn betrokken. Deze regels over verkoop op afstand van

¹ *Alcohol en hersenontwikkeling bij jongeren*, Den Haag: Gezondheidsraad 2018.

² *Alcohol & tabaksverkoop aan jongeren 2016. Landelijke naleving van de leeftijdsgrens van 18 jaar voor de Drank- en Horecawet en de Tabakswet*, Nijmegen: Nuchter 2016; en *Landelijk onderzoek naar de naleving van de leeftijdsgrens bij alcoholverkoop aan minderjarigen in 2018*, Nijmegen: Objectief 2018.

³ Kamerstukken II 2016/17, 27 565, nr. 149.

⁴ Zie voetnoot 2.

⁵ Kamerstukken II 2018/19, 32 793, nr. 339.

alcoholhoudende dranken ondersteunen de reeds bestaande norm dat alcoholhoudende drank alleen mag worden verstrekt aan personen van wie is vastgesteld dat zij 18 jaar of ouder zijn. In het onderhavige besluit worden eisen gesteld omtrent het beschikken over en het hanteren van een geborgde werkwijze voor de aflevering. Deze werkwijze moet borgen dat de alcoholhoudende drank slechts wordt afgeleverd op het door de koper aangegeven adres of bij een distributiepunt en dat de leeftijd van de persoon aan wie de alcoholhoudende drank wordt afgeleverd, wordt vastgesteld. Leeftijdsverificatie geschiedt aan de hand van een geldig identificatiebewijs.

Het doel hiervan is om regels te stellen ter bescherming van de volksgezondheid, in het bijzonder de gezondheid van jongeren. De markt met verkopers en aanbieders van alcoholhoudende dranken op afstand is de laatste jaren zowel in aantal als in verscheidenheid zichtbaar toegenomen. Met het oog op de steeds verdergaande digitalisering van de samenleving en omdat het steeds lastiger wordt voor jongeren om in supermarkten, winkels en horeca alcoholhoudende drank te kopen, is de verwachting dat het aantal online aankoop pogingen van alcoholhoudende drank door jongeren de komende jaren zal toenemen. Het is daarom van belang te voorkomen dat minderjarigen via verkoop op afstand aan alcoholhoudende drank kunnen komen. Met dit besluit wordt een aantal nadere regels inzake verkoop op afstand vastgesteld om zoveel mogelijk tot een sluitende naleving en controle van de leeftijdsgrens bij thuisbezorgkanalen te komen.

2.1 Leeftijdsverificatiesysteem bij aankoopmoment

Naast de wettelijke plicht om op het moment van aflevering vast te stellen of de ontvanger 18 jaar of ouder is, is er in de Alcoholverwet ook een moment van controle van de leeftijdsgrens bij het plaatsen van een bestelling verplicht gesteld. Bij ministeriële regeling worden nadere eisen gesteld aan het leeftijdsverificatiesysteem, bedoeld in artikel 20a, eerste lid, onderdeel a, van de Alcoholverwet. Daartoe bevat het onderhavige besluit een nadere delegatiegrondslag.

2.2 Geborgde werkwijze voor de verkoper van alcoholhoudende drank

Omdat alcoholhoudende drank een risicovol product is, wordt het nodig geacht dat alle betrokkenen in de keten ervan op de hoogte zijn dat er alcoholhoudende drank wordt verhandeld en dat bij aflevering de leeftijd van de koper gecontroleerd moet worden. Om die reden eist de Alcoholverwet een geborgde werkwijze (document) van iedere verkoper van alcoholhoudende drank in het kader van verkoop op afstand.

Dit besluit regelt welke onderdelen tenminste door de verkoper in de geborgde werkwijze worden vastgelegd. De geborgde werkwijze beschrijft:

- 1) hoe de leeftijdsgrens wordt bewaakt bij de overdracht van de alcoholhoudende drank tussen verschillende partijen in de keten van verzending tot en met aflevering;
- 2) op welke manier ervoor gezorgd wordt dat de alcoholhoudende drank alleen wordt afgeleverd aan meerderjarigen en op het adres van de geadresseerde of bij een bedrijfsmatig ophaalpunt;
- 3) hoe de actuele geborgde werkwijze bekend en inzichtelijk is voor diegenen die betrokken zijn bij de verkoop van de alcoholhoudende drank; en
- 4) op welke wijze de verkoper onderzoek uitvoert naar de kwaliteit en effectiviteit van de geborgde werkwijze.

Verder dient de verkoper ervoor te zorgen dat de geborgde werkwijze op elk moment actueel en opvraagbaar is voor controle.

3. Taken Landelijke commissie sociale hygiëne en erkenning van diploma's als bewijsstuk

Leidinggevend van horeca- of slijtlokaliteiten dienen ingeschreven te zijn in het Register sociale hygiëne. De Lcsh erkent diploma's als bewijsstuk van voldoende kennis en inzicht in sociale hygiëne en besluit over de inschrijving in dat register van mensen die een dergelijk bewijsstuk of een gelijksoortig buitenlands diploma hebben. De Lcsh stelt de grens vast waarboven een examen

aan de eisen voor sociale hygiëne voldoet, de zogenoemde cesuur. Deze cesuur of zak- en slaaggrens kan afhankelijk van de zwaarte van een examen verschillend worden vastgesteld.

De Lcsh kan voorts bepalen dat het examen, waaruit het erkende diploma voortvloeit, is afgelegd door gebruikmaking van specifieke vragen op het gebied van sociale hygiëne. Hiervoor kan het gebruik van een databank, die al dan niet door de Lcsh wordt beheerd, op een later moment verplicht worden gesteld. In die databank worden jaarlijks wisselende standaardvragen opgenomen.

In het onderhavige besluit worden drie aanvullende taken bij de Lcsh belegd (het vaststellen van een zak- en slaaggrens, het inrichten van een examenvragenbank en het vaststellen van eindtermen) en worden enkele algemene voorwaarden gesteld aan de erkenning van diploma's als bewijsstuk. Een diploma moet eenvoudig te herleiden zijn naar de instelling die een diploma heeft afgegeven. Ook moet uit de werkwijze van een instelling kunnen blijken dat voldoende waarborgen tegen fraude zijn ingebouwd en de identiteit van degene die op het diploma staat kan worden vastgesteld, zowel tijdens het examen als voorafgaand aan opname in het register. Hiertoe wordt een aantal technische eisen gesteld aan een diploma zelf. Daarnaast stelt de Lcsh bij beleidsregel meer specifieke eisen.

4. Regels voor cursus of betaalde proeverij in slijterijen

Slijterijen met een tussenruimte, een zogenaamde minimale verbindingslokaliteit, en een tweede voldoende grote extra ruimte kunnen voor die laatstgenoemde ruimte een horecaverunning of ontheffing aanvragen. Bij toekenning daarvan is het geoorloofd om alcoholhoudende drank te schenken tegen betaling voor gebruik ter plaatse, zodat bijvoorbeeld een betaalde proeverij kan worden georganiseerd. Het aanvragen van een horecaverunning of ontheffing was echter niet mogelijk voor slijtlokaliteiten die niet over een dergelijke tussenruimte en een tweede voldoende grote extra ruimte beschikken. In een overleg van de Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport met de Commissie Bestuur & Veiligheid van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) op 18 april 2019 kwam naar voren dat dit het ondernemerschap voor dergelijke slijterijen onnodig moeilijk maakt. Om tegemoet te komen aan de wens om ondernemerschap voor deze slijterijen gemakkelijker te maken - voor zover nauw verwant aan de uitoefening van het slijtersbedrijf - is in artikel 25e van de Alcoholwet geregeld dat bij gemeentelijke verordening betaalde proeverijen in alle slijterijen van een gemeente kunnen worden toegestaan, mits deze plaatsvinden op een moment dat het bij of krachtens de Winkeltijdenwet toegestaan is de slijterij te openen en het moment van de proeverij valt op dagen en tijden waarop de desbetreffende slijterij normaal gesproken gesloten is. De Alcoholwet biedt hiermee gemeenten de ruimte voor lokaal maatwerk op dit terrein. De regering wil gemeenten met deze wijziging dus niet verplichten tot het toestaan van proeverijen, maar wil de organisatie ervan ook niet in de weg staan. De beslissing hiertoe ligt bij de gemeente.

Dit besluit regelt aan welke voorwaarden een betaalde proeverij, waaronder cursussen omtrent alcoholhoudende drank, in een slijtlokaliteit moet voldoen. Deze voorwaarden hebben tot doel te voorkomen dat er een situatie ontstaat waar het verschil tussen enerzijds een proeverij en anderzijds een café vervaagt.

Aan het organiseren van een betaalde proeverij in een slijtlokaliteit worden de volgende eisen gesteld. Binnen een slijtlokaliteit mag maximaal één proeverij per dag plaatsvinden. De kosten voor deelname aan de proeverij zijn voor aanvang van de proeverij door het slijtersbedrijf vastgesteld. De deelnemers van de proeverij zijn voor aanvang van de proeverij bekend bij het slijtersbedrijf. De deur van de slijterij blijft gedurende de proeverij gesloten, zodat het slijtersbedrijf niet wordt beoefend tijdens een proeverij en er ook geen deelnemers kunnen aansluiten die zich niet van tevoren hebben aangemeld. Als laatste mag een slijtersbedrijf tijdens een proeverij slechts die alcoholhoudende en alcoholvrije drank verkopen voor thuisgebruik, die zijn uitgeschonken ten behoeve van de proeverij.

5. Hoogte boetes bij overtreding nieuwe verboden Alcoholwet

In de bijlage bij dit besluit is de hoogte bepaald van de bestuurlijke boete bij overtreding van de verboden in de Alcoholwet. Hierbij zijn ook de nieuw in de Alcoholwet opgenomen verboden meegenomen. Het Alcoholbesluit kent – net zoals het ingetrokken Besluit bestuurlijke boete Drank- en Horecawet – drie categorieën overtredingen met bijbehorende hoogte van sanctioneren:

- A. Administratieve tekortkomingen
- B. Overige geboden en verboden
- C. Speerpunten, zoals illegale exploitatie en overtreding van de leeftijdsgrens.

In de Alcoholwet is geregeld wie de bestuurlijke boete kan opleggen: ofwel de Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit (hierna: NVWA) namens de Minister, ofwel de burgemeester.

Hieronder worden de nieuwe verboden en de bijbehorende boetebedragen toegelicht:

1. Verbod op prijsacties bij te koop aanbieden of verstrekken van alcoholhoudende dranken voor gebruik elders dan ter plaatse (zie artikel 2a van de Alcoholwet). Bij overtreding van dit verbod kan de NVWA een bestuurlijke boete opleggen van categorie C: € 1360 voor de natuurlijke persoon of rechtspersoon die op de dag waarop de overtreding is begaan minder dan vijftig werknemers telde en € 2720 voor de natuurlijke persoon of rechtspersoon die op de dag waarop de overtreding is begaan vijftig of meer werknemers telde. Er is gekozen voor indeling van deze overtreding in categorie C, omdat het gaat om een speerpunt van het alcoholbeleid. Daarnaast staat het boetebedrag in verhouding met het financieel voordeel dat door de overtreder behaald kan worden met de overtreding.
2. Een nadere uitwerking van het verbod om bij het aanbieden en verstrekken van sterke drank in het kader van verkoop op afstand in de rechtmatige uitoefening van het slijtersbedrijf, gelijktijdig andere bedrijfsactiviteiten dan die welke tot het slijtersbedrijf behoren uit te oefenen (zie artikel 14a van de Alcoholwet). Bij overtreding van dit verbod kan de NVWA een bestuurlijke boete opleggen van categorie B: € 1020 voor de natuurlijke persoon of rechtspersoon die op de dag waarop de overtreding is begaan minder dan vijftig werknemers telde en € 2040 voor de natuurlijke persoon of rechtspersoon die op de dag waarop de overtreding is begaan vijftig of meer werknemers telde. Er is gekozen voor indeling van deze overtreding in categorie B, omdat het verbod aangemerkt kan worden als “overige geboden en verboden”.
3. Verbod op overtreding van de regels ten aanzien verkoop op afstand van alcoholhoudende dranken (zie artikel 20a, tweede en derde lid, van de Alcoholwet). Het gaat hierbij in eerste instantie om het verbod om alcoholhoudende drank te koop aan te bieden of te verstrekken in het kader van verkoop op afstand, indien er geen leeftijdsverificatiesysteem of geborgde werkwijze aanwezig is of de geborgde werkwijze niet wordt gehanteerd. Daarnaast gaat het om het verbod om in het kader van verkoop op afstand van alcoholhoudende drank een verkoopovereenkomst te sluiten met een persoon van wie door middel van het leeftijdsverificatiesysteem is vastgesteld dat deze de leeftijd van 18 jaar nog niet heeft bereikt. Bij overtreding van deze verboden kan de NVWA een bestuurlijke boete opleggen van categorie C. Er is gekozen voor indeling van deze overtredingen in categorie C, omdat het gaat om een speerpunt van het alcoholbeleid: het beschermen van jongeren door naleving van de leeftijdsgrens.

6. Samenvoeging algemene maatregelen van bestuur

In het onderhavige besluit zijn alle op de Alcoholwet gebaseerde algemene maatregelen van bestuur bijeengebracht. Deze samenvoeging maakt de lagere regelgeving overzichtelijker en beter vindbaar. Vier besluiten zijn daardoor overbodig geworden en worden ingetrokken: het Besluit aanvulling omschrijving slijtersbedrijf, het Besluit eisen zedelijk gedrag Drank- en Horecawet 1999, het Besluit kennis en inzicht sociale hygiëne Drank- en Horecawet en het Besluit bestuurlijke boete Drank- en Horecawet. Alle regels uit deze algemene maatregelen van bestuur zijn overgenomen in het onderhavige Alcoholbesluit. Noch de evaluatie van de Drank- en Horecawet⁶, noch andere ontwikkelingen gaven aanleiding om deze regels aan te passen.

⁶ Kamerstukken II 2016/17, 27 565, nr. 149.

Verder wordt ook het Besluit eisen inrichtingen Drank- en Horecawet ingetrokken. De regels uit dit besluit zijn echter niet overgenomen in het Alcoholbesluit. Het Besluit eisen inrichtingen Drank- en Horecawet wordt ingetrokken, omdat dit besluit grotendeels onnodig aanvullend was op het Bouwbesluit en de opvolger daarvan, het nieuwe Besluit bouwwerken leefomgeving, dat naar verwachting in 2021 in werking zal treden.⁷ Denk daarbij bijvoorbeeld aan eisen over luchtverversingscapaciteit, voorzieningen voor elektriciteit en drinkwatervoorzieningen. Daarnaast wordt bijvoorbeeld de regel "dat er in de onmiddellijke nabijheid van een horecalokaliteit twee van elkaar gescheiden toiletgelegenheden moeten zijn" niet meer proportioneel geacht om ten behoeve van de volksgezondheid in het onderhavige besluit te regelen. Eén vereiste uit het Besluit eisen inrichtingen Drank- en Horecawet is overgenomen in de Alcoholwet: de verplichte verbindingruimte tussen een slijtlokaliteit en een ruimte waarin andere bedrijfsactiviteiten plaatsvinden. Een slijtlokaliteit mag niet rechtstreeks in verbinding staan met een ruimte die gebruikt wordt voor andere doeleinden. Dit zal met name van toepassing zijn voor supermarkten die in een afgesloten ruimte ook sterk alcoholhoudende dranken verkopen met een slijtersvergunning. Voor deze scheiding van functies bevatten het Bouwbesluit en de opvolger, het Besluit bouwwerken leefomgeving, geen eisen.

Ook bevat de Alcoholwet na intrekking van het Besluit eisen inrichting Drank- en Horecawet de gemeentelijke bevoegdheid om eisen te stellen aan de minimale vloeroppervlakte van horeca en slijterijen.

7. Regeling in Europese en internationale context

De eisen uit dit besluit zouden kunnen worden beschouwd als kwantitatieve invoerbeperkingen of maatregelen van gelijke werking in de zin van artikel 34 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (hierna: VWEU). Het gaat hierbij meer in het bijzonder om de regels die gesteld worden aan verkoop op afstand van alcoholhoudende dranken, namelijk de geborgde werkwijze. Op grond van artikel 36 van het VWEU is het lidstaten toegestaan een kwantitatieve invoerbeperking of maatregel van gelijke werking in te voeren indien aan een aantal voorwaarden is voldaan die in de jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: HvJEU) verder zijn uitgewerkt:

- de maatregel moet beantwoorden aan dwingende redenen van algemeen belang;
- de maatregel moet geschikt zijn om de verwezenlijking van het nagestreefde doel te waarborgen;
- de maatregel mag niet verder gaan dan nodig is voor het bereiken van dat doel;
- de maatregel moet kenbaar en voorspelbaar zijn;
- de maatregel moet zonder discriminatie worden toegepast.⁸

Omdat de regels die worden gesteld aan de verkoop op afstand van alcoholhoudende drank in het licht van het vrij verkeer van goederen uitvoerig zijn besproken in de memorie van toelichting bij de Wijziging van de Drank- en Horecawet in verband met het Nationaal Preventieakkoord en evaluatie van de wet (Kamerstukken II, 2019/20, 35337, nr. 3, p. 22-23), wordt hier volstaan met de beoordeling of de eisen in dit besluit geschikt zijn om het nagestreefde doel te waarborgen, of de eisen niet verder gaan dan nodig is om het nagestreefde doel te bereiken en of de maatregel kenbaar en voorspelbaar is.

De eisen in dit besluit zijn geschikt om het nagestreefde doel te waarborgen en gaan niet verder dan nodig is om het gestelde doel te bereiken. Allereerst is van belang dat de eisen aan de geborgde werkwijze slechts betrekking hebben op de borging van de leeftijdsgrens. Daarmee dragen de eisen bij aan het zoveel mogelijk beperken van alcoholgebruik door minderjarigen. Daarnaast worden algemene eisen gesteld, waarbij de precieze invulling overgelaten wordt aan de verkoper zelf. Zo is het voor grote en kleine bedrijven mogelijk een verschillende invulling te geven aan de gestelde eisen, afhankelijk van hun mogelijkheden. Tot slot is de verwachting dat

⁷ Zie Kamerstukken II 2019/20, 35 337, nr. 2.

⁸ HvJ EG 30 november 1995, nr. C-55/94 (Gebhard); HvJ EG 4 juli 2000, nr. C-424/97 (Haim); HvJ EG 1 februari 2001, nr. C-108/96 (Mac Quen e.a.).

brancheverenigingen zullen voorzien in een format van een geborgde werkwijze, waardoor het relatief eenvoudig zal zijn voor verkopers om een geborgde werkwijze op te stellen en te hanteren. De voorgestelde maatregel is daarmee proportioneel. Verder is de voorgestelde maatregel kenbaar en voorspelbaar omdat deze in regelgeving wordt neergelegd en wordt gepubliceerd in het Staatsblad. Ten slotte worden de eisen zonder discriminatie toegepast. De regels gelden ongeacht de herkomst van de alcoholhoudende drank. Op grond van het voorgaande acht de regering de voorgestelde maatregelen in overeenstemming met de Europese regels met betrekking tot het vrij verkeer van goederen.

Toetsing aan het vrij verkeer van diensten is niet nodig nu de regels slechts gelden voor de verkoop van alcoholhoudende drank binnen Nederland. Zowel de verkoper als de consument dienen zich op het Nederlandse grondgebied te bevinden. Hiermee kan er geen sprake zijn van een grensoverschrijdende situatie waardoor het vrij verkeer van diensten niet van toepassing is.

Er is dus gekozen voor een tot Nederland beperkte territoriale reikwijdte. Hiermee is aangesloten bij het uitgangspunt, zoals dat bijvoorbeeld is neergelegd in artikel 2 van het Wetboek van Strafrecht, dat verbodsbepalingen alleen gelden voor handelingen die op Nederlands grondgebied zijn verricht. Binnen dit uitgangspunt zou het mogelijk zijn om regels te stellen aan het afleveren van producten in Nederland. Echter, het zal niet altijd aan de buitenkant zichtbaar zijn of er alcoholhoudende drank in een pakket zit. Het recht op briefgeheim (artikel 13 van de Grondwet) staat eraan in de weg om bijvoorbeeld steekproefsgewijs pakketten open te maken om te controleren of er alcoholhoudende drank in zit.

8. Gevolgen voor uitvoering, handhaving en fraudegevoeligheid

De NVWA heeft een ontwerp van de onderhavige algemene maatregel van bestuur getoetst op haar handhaafbaarheid, uitvoerbaarheid en fraudegevoeligheid. De NVWA concludeert dat het ontwerp-Alcoholbesluit handhaafbaar is onder voorwaarde van het overnemen van een aantal adviezen.

De NVWA heeft allereerst gewezen op een verschil tussen online en fysieke slijtersbedrijven in artikel 2 en 3 van het onderhavige besluit omdat daarin gesproken wordt over de bedrijfsuitoefening *in de inrichting*. Op grond van de Alcoholwet is het echter niet mogelijk om enkel online het slijtersbedrijf uit te oefenen. Volgens het bepaalde in artikel 3 van de Alcoholwet is een vergunning vereist voor het uitoefenen van het slijtersbedrijf. In artikel 7, eerste en tweede lid, van de wet is een vergunning vereist voor iedere inrichting en wordt geen vergunning verleend voor het uitoefenen van het slijtersbedrijf, anders dan in een inrichting. Hierdoor is het voor slijtersbedrijven die alleen online-activiteiten uitvoert, en dus niet beschikt over een inrichting, niet mogelijk rechtmatig het slijtersbedrijf uit te oefenen.

Verder heeft de NVWA geadviseerd de reikwijdte van "distributiepunt" beter te definiëren en daarbij zo breed mogelijk te houden, zodat alle mogelijke afhaal- en ophaalpunten eronder vallen. Naar aanleiding van dit advies is de term "distributiepunt" uit de artikelen 20a van de Alcoholwet en 13 van het onderhavige besluit nader uitgelegd in paragraaf 2 van deze nota van toelichting. Onder een distributiepunt wordt verstaan: een bedrijfsmatig ophaalpunt waar de koper alcoholhoudende drank ter plekke kan ophalen, zoals alle mogelijke afhaal- en ophaalpunten van de verkoper en/of van de ketenpartijen die bij de aflevering zijn betrokken.

Daarnaast adviseerde de NVWA over de uitleg van de term "ketenpartijen". Daarmee worden volgens het onderhavige besluit bedoeld: de partijen die in het kader van verkoop op afstand bedrijfsmatig alcoholhoudende drank onder zich hebben en een bijdrage leveren aan de aflevering van die alcoholhoudende drank. De NVWA heeft geadviseerd hieronder óók partijen te verstaan die voor de verkoper het aankoopproces uitvoeren, maar de alcoholhoudende drank niet onder zich hebben, opdat die partijen óók zichtbaar zijn in de geborgde werkwijze. In het verlengde hiervan adviseert de NVWA meer regels op te stellen waarin de verkoper ook verplicht wordt om de afspraken met de partijen die het aankoopproces verzorgen, op te stellen en deze te beschrijven overeenkomstig de geborgde werkwijze. Aan dit advies is geen gevolg gegeven. In de Alcoholwet

is een splitsing gemaakt tussen enerzijds het aankoopproces, waarop het leeftijdsverificatiesysteem betrekking heeft, en anderzijds het bezorgproces, waarop de geborgde werkwijze ziet. De aanbieder, de partij die voor de verkoper het aankoopproces verzorgt, is niet betrokken bij de aflevering van de alcoholhoudende drank en valt derhalve niet onder de regels ten aanzien van de geborgde werkwijze. Deze splitsing wordt van belang geacht, omdat de verkoper met de aanbieder primair afspraken zal maken over het leeftijdsverificatiesysteem. Wanneer afspraken omtrent het leeftijdsverificatiesysteem ook onderdeel zijn van de geborgde werkwijze, stelt de regering dubbele eisen. Dit zou betekenen dat een verkoper die gebruik maakt van de diensten van een aanbieder die geen leeftijdsverificatiesysteem hanteert, mogelijk twee keer in overtreding is en daar twee keer voor beboet zou kunnen worden. Dit is een onwenselijk gevolg. Als een verkoper zelf de alcoholhoudende drank aflevert, is er overigens geen sprake van ketenpartijen.

Verder heeft de NVWA aangegeven positief te staan tegenover de indexatie van de boetebedragen uit het onderhavige besluit. De NVWA heeft de suggestie gegeven periodiek te indexeren en daarbij aan te sluiten bij de termijnen voor indexatie die gewoonlijk gehanteerd worden bij de indexatie van (boete)bedragen genoemd in andere wetten, zoals het Wetboek van Strafrecht. Mede naar aanleiding van dit advies is in de Alcoholwet een wettelijke grondslag opgenomen op basis waarvan indexatie van de in dit besluit genoemde boetebedragen periodiek mogelijk is.

Conform het advies van de NVWA zal de regering brancheorganisaties stimuleren om hun leden zoveel als mogelijk te ondersteunen, bijvoorbeeld bij het opstellen van een geborgde werkwijze.

Het onderhavige besluit is fraudebestendig. Hieruit kan geen fraude of misbruik met publieke middelen voortvloeien.

9. Gevolgen voor regeldruk

Voor verkopers en bezorgers van alcoholhoudende drank via verkoop op afstand neemt de regeldruk toe. Het onderhavige besluit verplicht verkopers te beschikken over een geborgde werkwijze en die werkwijze te hanteren. Hiervoor moeten verkopers een leeftijdsverificatiesysteem hanteren op het moment van aankoop en een document opstellen, naleven en controleren. Dit document bevat een concrete beschrijving van hoe ervoor gezorgd wordt dat online of telefonisch bestelde alcoholhoudende drank altijd afgeleverd wordt bij een meerderjarige, op het door de geadresseerde aangegeven adres of bij een distributiepunt. Dat document bestaat onder meer uit afspraken met de betrokken bezorgers en aanbieders. Voor hen neemt de regeldruk daardoor, indirect, ook toe als gevolg van dit besluit.

De gevolgen voor de regeldruk zijn als volgt:

Regeldruk	P (Tijdbesteding x uurtarief)	Q	Totaal
Kennisnemen regelgeving proeverijen in slijterijen (eenmalig)	5 min x € 47	2500	€ 9.791
Kennisnemen regelgeving geborgde werkwijze (eenmalig)	15 min x € 47	20.000	€ 235.000
Opstellen geborgde werkwijze	8 uur x € 47	20.000	€ 7.520.000

(eenmalig)			
Hanteren geborgde werkwijze (jaarlijks)	4 uur x € 47	20.000	€ 3.760.000
Zelfonderzoek en zo nodig actualiseren geborgde werkwijze (jaarlijks)	1 uur x € 47	20.000	€ 940.000

10. Advisering en consultatie

Pm internetconsultatie en advies VNG.

Bij de voorbereiding van het onderhavige besluit zijn de werkbaarheid, uitvoerbaarheid en betaalbaarheid van de voorgenomen nieuwe regels direct bij individuele ondernemers getoetst in een panelbijeenkomst met deelnemers uit het midden- en kleinbedrijf (hierna: MKB): het zogenaamde MKB-panelgesprek. Met vijf wijnhandelaren, drie slijters en twee supermarktmanagers is besproken in hoeverre de oplossingsrichting werkbaar en uitvoerbaar is en in hoeverre er een alternatief denkbaar is dat net zo effectief zou zijn, maar (nog) minder belastend voor het MKB. In beginsel onderschreven de deelnemers aan het MKB-panelgesprek de eisen uit het onderhavige besluit aan de proeverij in een slijtlokaliteit en aan de geborgde werkwijze.

De deelnemers aan het MKB-panel pleitten voor een gezamenlijke verantwoordelijkheid van verkopers en bezorgers voor het afleveren van alcoholhoudende drank bij meerderjarigen, die bij overtreding niet alleen kan resulteren in een boete voor de verkoper, maar ook voor de bezorger. In de Alcoholwet is de bezorger die alcoholhoudende drank aan een minderjarige aflevert echter niet beboetbaar gesteld, omdat de bezorger in verband met het briefgeheim – zonder medewerking van de verkoper – niet met zekerheid kan weten of hij alcoholhoudende drank bezorgt. Het niet hanteren van een geborgde werkwijze bij verkoop op afstand is wel beboetbaar. Gelet op de invloedssfeer van de bezorger, ligt het niet in de rede om de bezorger verantwoordelijk te maken voor het hanteren van die geborgde werkwijze. Dat neemt niet weg dat – indien de bezorger de alcoholhoudende drank toch aflevert bij een minderjarige – de verkoper die bezorger kan aanspreken vanwege niet-naleving van hun onderlinge overeenkomst.

Daarnaast gaf het MKB-panel aan het belangrijk te vinden dat buitenlandse webshops die in Nederland alcoholhoudende dranken (laten) bezorgen aan dezelfde eisen moeten voldoen als de Nederlandse webshops, opdat er – vooral in de grensstreken – een gelijk speelveld gecreëerd wordt. Aangesloten is echter bij het uitgangspunt, zoals dat bijvoorbeeld is neergelegd in artikel 2 van het Wetboek van Strafrecht, dat verbodsbepalingen alleen gelden voor handelingen die op Nederlands grondgebied zijn verricht. De NVWA heeft immers geen bevoegdheid om dwangmiddelen in te zetten om sancties opgelegd aan buitenlandse aanbieders, uitgevoerd te krijgen.

Binnen het bovengenoemde uitgangspunt zou het mogelijk zijn om regels te stellen aan het afleveren van producten in Nederland. Echter, het zal niet altijd aan de buitenkant zichtbaar zijn of er alcoholhoudende drank in een pakket zit. Het recht op briefgeheim (artikel 13 van de Grondwet) staat eraan in de weg om bijvoorbeeld steekproefsgewijs pakketten open te maken om te controleren of er alcoholhoudende drank in zit.

Verder merkte het MKB-panel op dat proeverijen in slijterijen landelijk toegestaan zouden moeten worden om een gelijk speelveld te creëren voor slijters in heel Nederland. In de Alcoholwet is echter geregeld dat aan de gemeente overgelaten wordt om die proeverijen wel of niet mogelijk te maken. De wetgever is daarmee terughoudender dan het MKB-panel voorstelt, omdat het niet zozeer haar bedoeling is om dit type proeverijen te stimuleren, als wel om dit type proeverijen

mogelijk te maken in gemeenten waar daaraan behoefte is. Hiermee wordt ook aangesloten bij de bevoegdheden die gemeenten al hebben op basis van de Winkeltijdenwet.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 1

Dit artikel bevat enkele definitiebepalingen.

Bij verkoop op afstand is vaak sprake van een keten waarbij minimaal één en soms meerdere ketenpartijen betrokken zijn. De ketenpartijen zijn de bedrijven waarmee de verkoper, die alcoholhoudende drank verstrekt via verkoop op afstand, samenwerkt teneinde de alcoholhoudende drank bij de koper af te leveren. Het gaat hier dus om de partijen die betrokken zijn bij het bezorgproces en niet om eventuele partijen die betrokken zijn bij het aankoopproces, zoals een aanbieder. Als een verkoper zelf de alcoholhoudende drank aflevert, is er geen sprake van ketenpartijen.

De verkoper is degene die de alcoholhoudende drank verstrekt in het kader van verkoop op afstand. In de Alcoholverwet wordt de term 'verstrekken' gebruikt en niet de term 'verkoopen'. Van 'verstrekken' van alcoholhoudende drank is sprake wanneer de opzet van de verkoper erop is gericht dat een ander alcoholhoudende drank verkrijgt. Verstrekking in de zin van de Alcoholverwet betekent dus niet de aflevering of overhandiging, maar de verkoop van de alcoholhoudende drank.⁹

Artikelen 2 en 3

De artikelen 2 en 3 sommen een verzameling handelingen op die zijn aangewezen als handelingen behorend bij het slijtersbedrijf. Onder condities zijn deze activiteiten daarmee toegestaan in het slijtersbedrijf. De activiteiten zijn toegestaan omdat zij nauw verweven zijn met het uitoefenen van het slijtersbedrijf.

Artikel 2 somt op welke producten een slijterij mag verkopen. Als conditie geldt daarbij dat de verkoop van deze producten geen overwegend bestanddeel van de bedrijfsuitoefening uitmaakt.

Artikel 3 maakt het bedrijfsmatig verhuren van biertapinstallaties, glaswerk en party-meubilair door slijtersbedrijven mogelijk. Ook hier geldt als conditie dat die verhuur geen overwegend bestanddeel van de bedrijfsuitoefening mag uitmaken. Deze conditie is gesteld om duidelijk te maken dat verhuurbedrijven van party-meubilair en dergelijken geen aanspraak kunnen maken op een vergunning om het slijtersbedrijf uit te oefenen.

Deze artikelen waren eerder neergelegd in het Besluit aanvulling omschrijving slijtersbedrijf en worden hierbij overgeheveld naar het onderhavige besluit. In plaats van 'de bedrijfsuitoefening in de inrichting' wordt nu alleen de term 'bedrijfsuitoefening' gebruikt, zodat er geen onderscheid is tussen fysieke en online slijterijen.

Artikel 4

Het eerste lid van dit artikel is opgenomen om duidelijk te maken dat de eisen in hoofdstuk 3 van dit besluit de extra eisen zijn die, naast de eisen uit artikel 8, eerste lid, van de Alcoholverwet, voor leidinggevend gelden op het punt van het levensgedrag.

Daarnaast bepaalt artikel 4, tweede lid, dat een leidinggevende die niet voldoet aan de Nederlandse eisen met betrekking tot het levensgedrag, toch als leidinggevende kan werken indien wordt voldaan aan gelijkwaardige eisen van een andere lidstaat van de Europese Unie of van een ander land waarmee Nederland een daartoe strekkend verdrag heeft. Deze zinsnede is opgenomen gelet op het principe van wederzijdse erkenning zoals neergelegd in artikel 10, derde lid, van Richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt (PbEU 2006, L 376) en de mogelijkheid om door middel van administratieve samenwerking zoals neergelegd in hoofdstuk 6 van de richtlijn de

⁹ Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State 17 augustus 2016, ECLI:NL:RVS:2016:2252.

antecedenten van de leidinggevende te laten verifiëren. Op deze manier kan voldoende rekening worden gehouden met de antecedenten van een leidinggevende afkomstig uit een andere lidstaat van de Europese Unie of een ander land waarmee Nederland afspraken heeft gemaakt.

De artikelen 4 tot en met 9 zijn overgeheveld uit het Besluit eisen zedelijk gedrag Drank- en Horecawet 1999.

Artikel 5

Ingevolge dit artikel vormt de terbeschikkingstelling met en zonder verpleging een beletsel voor het bijschrijven als leidinggevende op een vergunning. In vergelijking met het Besluit eisen zedelijk gedrag Drank- en Horecawet 1999 is het inmiddels vervallen artikel 37 uit het Wetboek van Strafrecht niet meer opgenomen.

Artikel 6

Artikel 6, eerste lid, bepaalt dat een leidinggevende niet binnen de laatste vijf jaar onherroepelijk veroordeeld mag zijn tot een onvoorwaardelijke gevangenisstraf van meer dan zes maanden. In het derde lid wordt het bevel tot de tenuitvoerlegging van een voorwaardelijke vrijheidsstraf gelijkgesteld met een onvoorwaardelijke veroordeling. De termijn van zes maanden is gekozen omdat het kabinet van oordeel is dat geen vergunning moet worden verleend aan personen met een dergelijk aanmerkelijk strafrechtelijk verleden.

In het tweede lid worden aan onherroepelijke veroordelingen tot een onvoorwaardelijke vrijheidsstraf van meer dan zes maanden door een buitenlandse rechter voor vergrijpen die naar Nederlands recht als ernstig worden aangemerkt, dezelfde gevolgen verbonden als aan veroordelingen als bedoeld in het eerste lid. Dit heeft tot gevolg dat ook veroordelingen uit het buitenland betrokken kunnen worden bij de beoordeling van het levensgedrag.

De in artikel 6 en in de artikelen 7 en 8 genoemde termijn van vijf jaar heeft, als het een bijschrijving van een leidinggevende bij een nieuwe vergunningaanvraag betreft, betrekking op de vijf jaar voorafgaand aan de datum van de beslissing op de aanvraag van die vergunning en als het een bijschrijving betreft op een bestaande vergunning voorafgaand aan de beslissing op de aanvraag tot een nieuwe bijschrijving. Bij intrekking betreft het de termijn liggend tussen de datum van onherroepelijke veroordeling en de intrekking van de vergunning. Met andere woorden: een intrekking moet plaatsvinden binnen 5 jaar na de datum van de veroordeling. Dit is neergelegd in het vierde lid van dit artikel. In de artikelen 7 en 8 wordt hiernaar verwezen.

Artikel 7

In dit artikel wordt als negatief criterium voor de beoordeling van het levensgedrag de eis gesteld dat leidinggevend niet binnen de laatste vijf jaar meer dan éénmaal onherroepelijk zijn veroordeeld voor een aantal specifiek benoemde delicten, ook indien daarvoor een minder zware straf is opgelegd dan in artikel 6 genoemd. Het gaat nadrukkelijk om twee veroordelingen of meer. Dat kunnen zijn twee geldboetes, twee andere hoofdstraffen en één geldboete en één andere hoofdstraf. Het aantal van twee is in het onderhavige besluit opgenomen, teneinde een waarschuwingselement in te bouwen.

De grens voor een geldboete is een onherroepelijke veroordeling tot een onvoorwaardelijke geldboete van € 500,- of meer. Bij de andere hoofdstraffen (gevangenisstraf, hechtenis of het verrichten van onbetaalde arbeid tot algemene nutte) is geen grens opgenomen. Omdat deze andere hoofdstraffen als zwaardere straffen gelden, wordt ten aanzien van deze hoofdstraffen bovendien niet de eis gesteld dat het moet gaan om een onvoorwaardelijke veroordeling. Verder is gekozen voor de formulering «wegens dan wel mede wegens» zodat gevoegde zaken, dus één straf voor meer ten laste gelegde feiten, in aanmerking worden genomen.

Het tweede en het derde lid stellen een aantal andere strafopleggingen met een onherroepelijke veroordeling gelijk. Het tweede lid betreft schikkingen. De grens voor de schikkingen is gesteld op

€ 375,- omdat transactiesommen doorgaans lager zijn dan door de rechter opgelegde geldsommen. In het algemeen liggen zij zo'n 25% lager. Het derde lid heeft betrekking op de gelijkstelling van een veroordeling tot een voorwaardelijke geldboete met een veroordeling tot een onvoorwaardelijke geldboete, indien er een bevel is tot tenuitvoerlegging van die veroordeling.

Met dit besluit wordt een nieuw vijfde lid geïntroduceerd. In dit vijfde lid is bepaald dat de boetebedragen uit het eerste, tweede en derde lid van artikel 7 elke vijf jaar op het niveau van ministeriële regeling geïndexeerd zullen worden. De eerste indexering zal op 1 januari 2026 plaatsvinden. Hierbij wordt aangesloten bij de algemene prijsontwikkeling, de consumentenprijsindex. De reden om over te gaan tot indexatie is om aansluiting te houden bij de boetebedragen, die doorgaans ook geïndexeerd worden. Indien indexatie van deze bedragen achterblijft, wordt het op termijn voor personen die een kleine overtreding hebben begaan en daar een geldboete voor hebben gekregen onmogelijk om als leidinggevende te werken.

Artikel 8

Dit artikel bepaalt dat een leidinggevende geen leidinggevende mag zijn geweest van een inrichting waarvan de vergunning in de afgelopen vijf jaar ingetrokken is geweest. Ook mag de inrichting, waar hij leidinggevende was, niet voor de duur van een maand of langer door de burgemeester gesloten zijn geweest. Een intrekking van een vergunning of een sluiting zal aan de bedrijfsleider of beheerder in het kader van het onderhavige besluit slechts kunnen worden tegengeworpen voor zover hem ter zake verwijt treft. Deze bepaling geeft de lokale overheden de bevoegdheid te oordelen over de verwijtbaarheid van een intrekking of sluiting.

Artikel 9

Om te voorkomen dat een persoon die bijvoorbeeld zes jaar geleden is veroordeeld tot een vrijheidsstraf van meer dan vijf jaar direct na het verlaten van de gevangenis tot leidinggevende kan worden benoemd, bepaalt dit artikel dat de periode waarin een onvoorwaardelijke gevangenisstraf is ondergaan niet meetelt, en als het ware opschortend werkt, voor de berekening van de in de artikelen 6, 7 en 8 van dit besluit genoemde termijn van vijf jaar.

De ondergrens van zes maanden, zoals opgenomen in artikel 6, brengt met zich dat dit artikel voor de artikelen 7 en 8 alleen relevant is voor zover het gaat om gevangenisstraffen van minder dan zes maanden. Een persoon die bijvoorbeeld vier jaar geleden bij meer dan één uitspraak onherroepelijk is veroordeeld tot een onvoorwaardelijke geldboete van € 500,- of meer en daarna drie maanden in de gevangenis heeft gezeten, zal pas na vijf jaar en drie maanden als leidinggevende mogen werken.

Artikel 10

Dit artikel geeft een opsomming van de eisen die aan leidinggevend worden gesteld met betrekking tot kennis en inzicht in sociale hygiëne. In de onderdelen a tot en met h zijn deze eisen geformuleerd.

In de onderdelen a en b is bepaald dat leidinggevend van horecabedrijven en slijterijen voldoende kennis en inzicht moeten hebben van de fysieke en mentale gevolgen van (overmatig) alcoholgebruik, al dan niet in combinatie met het gebruik van drugs of bepaalde geneesmiddelen. In de Opiumwet is opgenomen welke geneesmiddelen als softdrugs of harddrugs worden aangemerkt. De combinatie van alcoholgebruik en druggebruik heeft een specifieke negatieve uitwerking op het menselijk lichaam en de menselijke geest. Van deze effecten dienen leidinggevend op de hoogte te zijn. Leidinggevend van horecabedrijven en slijterijen dienen op de hoogte te zijn van al deze effecten om hun verantwoordelijkheid ten opzichte van hun cliëntèle te kunnen uitoefenen.

De consumptie van alcoholhoudende drank brengt het risico met zich mee dat dit uitmondt in overmatig alcoholgebruik, alcoholmisbruik of alcoholverslaving, hetgeen schade kan toebrengen aan personen, goederen of de samenleving. Leidinggevend van horecabedrijven en slijterijen

moeten de signalen en gedragskenmerken van overmatig alcoholgebruik, alcoholmisbruik en alcoholverslaving kunnen herkennen en zoveel mogelijk voorkomen of beperken. Onderdeel c strekt daartoe.

Op grond van de Wet op de Kansspelen is het onder meer toegestaan om in een horecabedrijf, dat beschikt over een Alcoholwetvergunning, speelautomaten aanwezig te hebben of een speelcasino te vestigen als bedoeld in artikel 27g, tweede lid, van de Wet op de Kansspelen. Overmatig spelen op gokkasten kan leiden tot gokverslaving. Ook ten aanzien van dit onderdeel van de bedrijfsvoering dienen in dit geval de leidinggevenden op de hoogte te zijn van de negatieve gevolgen. In onderdeel d is dit uitgewerkt.

In de onderdelen e en f worden kennis- en inzichteisen gesteld op het gebied van wettelijke regelgeving en van zelfregulering. Zo wordt geacht dat een leidinggevende kennis heeft van de Reclamecode voor Alcoholhoudende Dranken en van onder meer de Alcoholwet, de Wegenverkeerswet en het Wetboek van Strafrecht.

In de onderdelen g en h worden kennis- en inzichteisen gesteld met betrekking tot de bouwkundige aspecten van de inrichting, de verschillende bedrijfsformules en de gedragskenmerken van de cliëntengroep. De ambiance en de bouwkundige aspecten van de inrichting van een horecabedrijf en slijterij dienen bij te dragen aan het voorkomen en beperken van de negatieve gevolgen van de verstrekking van alcoholhoudende drank. In het belang van de sociale hygiëne is het noodzakelijk dat leidinggevenden van horecabedrijven en slijterijen niet alleen voldoen aan deze minimumeisen, maar tevens beschikken over kennis en inzicht met betrekking tot de verschillende technische of bouwkundige voorzieningen van inrichtingen. Zij dienen op de hoogte te zijn van de verschillende bedrijfsformules en van het gedrag van de verschillende doelgroepen van horecabedrijven en slijterijen.

De artikelen 10 en 11 waren voorheen neergelegd in het Besluit kennis en inzicht sociale hygiëne Drank- en Horecawet.

Artikel 11

In het belang van de sociale hygiëne dienen leidinggevenden van horecabedrijven en slijterijen de kennis te hebben om hun bedrijfsvoering aan te passen en voorzieningen te treffen gericht op hun specifieke doelgroep. Op deze wijze kunnen leidinggevenden anticiperen op mogelijke negatieve gevolgen van de verstrekking van alcoholhoudende drank en kunnen zij deze voorkomen en beperken. Zo zal een horecagelegenheid waarin house- of dancefeesten worden gegeven een andere inrichting en bedrijfsvoering verlangen dan een grandcafé.

Artikel 12

In dit artikel worden drie taken, bovenop de taken opgenomen in artikel 11c, eerste lid, van de Alcoholwet, opgedragen aan de Landelijke commissie sociale hygiëne. In de eerste plaats gaat het om de taak een examenvragenbank in te richten of te laten inrichten die gebruikt wordt bij het opstellen van examens over sociale hygiëne door onderwijsinstellingen. In de tweede plaats gaat het om de taak de zak- en slaaggrens vast te stellen voor de beoordeling van examens omtrent sociale hygiëne door onderwijsinstellingen. De derde taak betreft het vaststellen van eindtermen waaraan diploma's moeten voldoen om voor een erkenning als bewijsstuk van voldoende kennis en inzicht met betrekking tot sociale hygiëne in aanmerking te komen. Deze taken zijn toegevoegd aan het takenpakket van de Landelijke commissie sociale hygiëne omdat de commissie hierdoor een uniforme wijze van examinering en normering voor kan schrijven aan onderwijsinstellingen die een diploma (willen) afgeven dat erkend is als bewijsstuk voor voldoende kennis en inzicht in sociale hygiëne. Met een uniforme wijze van examinering en normering wordt geborgd dat leidinggevenden over voldoende kennis en inzicht met betrekking tot sociale hygiëne beschikken.

Artikel 13

Artikel 13 geeft uitvoering aan artikel 11d, tweede lid, van de Alcoholwet en stelt voorwaarden aan de erkenning van diploma's als bewijsstuk van kennis en inzicht in sociale hygiëne.

De voormalige Landelijke Examencommissie had reeds erkenningseisen vastgesteld waaraan een exameninstelling moet voldoen om voor erkenning van het door hen afgegeven diploma als bewijsstuk in aanmerking te komen. Met dit besluit worden geen inhoudelijke wijzigingen aangebracht in de reeds gehanteerde erkenningseisen.

Eén van de eisen waaraan een diploma moet voldoen, is het hanteren van eindtermen sociale hygiëne zoals vastgesteld door de Lcsh of het voldoen aan daaraan gelijkwaardige normen. Deze eis is opgenomen in onderdeel a van het eerste lid. De Lcsh toetst in hoeverre deze eindtermen gehanteerd worden door onderwijsinstellingen. De eindtermen worden, waar nodig, gewijzigd naar aanleiding van veranderingen in het veld, zoals opkomst van nieuwe populaire drugs, of in het wettelijke regime.

Uit het eerste lid, onderdeel b, volgt dat een onderwijsinstelling ervoor zorg dient te dragen dat examens op een correcte en eerlijke wijze worden afgelegd.

In het eerste lid, onderdeel c, is bepaald dat een onderwijsinstelling erop toeziet dat de identiteit van de examenkandidaten op deugdelijke wijze wordt vastgesteld en dat redelijke voorzorgsmaatregelen worden genomen ter voorkoming van niet waarheidsgetrouwe uitkomsten van het examen en fraude. Hierbij valt te denken aan voldoende afstand tussen de tafels en een variërende vragenvolgorde.

Hiervoor kan het gebruik van een databank, die al dan niet door de Lcsh wordt beheerd, verplicht worden gesteld. In die databank worden jaarlijks wisselende standaardvragen opgenomen.

De Lcsh stelt de zak- en slaaggrens vast voor de beoordeling van examens. Deze taak heeft tot doel de uniformiteit van de examens en de normering te borgen. Daarom is in onderdeel d van het eerste lid opgenomen dat de examens beoordeeld moeten worden overeenkomstig de door de Lcsh vastgestelde zak- en slaaggrens.

Het eerste lid, onderdeel e, bepaalt dat het door de onderwijsinstelling afgegeven diploma eenvoudig herleidbaar moet zijn tot de onderwijsinstelling.

Aan het papier van het diploma worden technische veiligheidseisen gesteld. Deze eisen dragen bij aan fraudebestendigheid. Door het diploma te drukken op papier dat voldoet aan de veiligheidseisen wordt namaak en vervalsing tegengegaan. Deze veiligheidseisen zijn neergelegd in het eerste lid, onderdeel f.

Het tweede lid verplicht de Lcsh beleidsregels op te stellen met betrekking tot de in het eerste lid gestelde voorwaarden voor de erkenning van diploma's als bewijsstuk van kennis en inzicht in sociale hygiëne.

Artikel 14

Artikel 14, eerste lid, bevat een concretisering van de eis dat degene die alcoholhoudende drank verstrekt in het kader van verkoop op afstand over een werkwijze moet beschikken waarmee wordt gewaarborgd dat de alcoholhoudende drank slechts wordt afgeleverd op het door de koper aangegeven adres of bij een distributiepunt en dat de leeftijd van de persoon aan wie de alcoholhoudende drank wordt afgeleverd, wordt vastgesteld overeenkomstig artikel 20, tweede lid, van de Alcoholwet.

Artikel 14, eerste lid, onderdeel a, regelt dat de verkoper vast moet leggen hoe bij iedere overdracht van alcoholhoudende drank van de ene ketenpartij naar de andere ketenpartij de leeftijdsgrens wordt geborgd. De verkoper kan bijvoorbeeld vastleggen dat voor iedere ketenpartij eenvoudig herkenbaar moet zijn dat het om een leeftijdsgebonden product gaat of kan afspraken maken met de ketenpartijen over naleving van de plichten die voortvloeien uit artikel 20a van de

Alcoholwet. Ketenpartijen zijn de partijen die onderdeel zijn van de keten van verzending van alcoholhoudende drank tot aflevering ervan (zie artikel 1 en de toelichting daarbij). Hierbij kan gedacht worden aan de bezorger en medewerker van het distributiepunt. De verkoper dient vanzelfsprekend ook vast te leggen hoe de leeftijdsgrens wordt geborgd bij overdracht van de alcoholhoudende drank aan de koper. De reden hiervoor is dat deze overdrachtmomenten als risicovol worden beschouwd in het kader van de borging van de leeftijdsgrens, waardoor beleid van de verkoper op dit punt noodzakelijk wordt geacht.

Artikel 14, eerste lid, onderdeel b, bepaalt dat de geborgde werkwijze een concrete beschrijving moet bevatten van de wijze waarop de verkoper ervoor zorgt dat alcoholhoudende drank alleen op het door de koper aangegeven adres afgeleverd wordt of bij een distributiepunt, en bijvoorbeeld niet bij de burelen van de koper. Voor burelen is het immers niet altijd duidelijk wat er in het postpakket zit, waardoor de kans bestaat dat het aan een minderjarige wordt meegegeven. Daarnaast is er geen ouderlijke verantwoordelijkheid van toepassing op burelen.

De geborgde werkwijze dient op grond van artikel 14, eerste lid, onderdeel c, een concrete beschrijving te bevatten van de wijze waarop de verkoper er zorg voor draagt dat de actuele geborgde werkwijze inzichtelijk is voor de werknemers van de verkoper.

Op grond van artikel 14, eerste lid, onderdeel d, dient de geborgde werkwijze te beschrijven op welke wijze de verkoper ten minste jaarlijks zelfonderzoek doet naar de uitvoering van de geborgde werkwijze. De verkoper kan bijvoorbeeld proefaankopen doen om te controleren of de alcoholhoudende drank op het adres van de koper wordt afgeleverd en of daadwerkelijk de leeftijd van de koper vastgesteld wordt op het moment van aflevering van de alcoholhoudende drank. Wanneer blijkt dat ten onrechte alcoholhoudende drank is afgeleverd aan een persoon die de leeftijd van 18 jaar nog niet heeft bereikt of de alcoholhoudende drank op een ander adres is afgeleverd, dienen corrigerende acties uitgevoerd te worden.

Teneinde geen alcoholhoudende drank te verstrekken aan personen die de leeftijd van 18 jaar nog niet hebben bereikt, is het van belang dat de verkoper nagaat of de geborgde werkwijze op orde is. Om die reden is in artikel 14, tweede lid, bepaald dat de beschrijving van de geborgde werkwijze altijd actueel moet zijn. Wanneer er bijvoorbeeld sprake is van een wijziging in de betrokken ketenpartijen dient de verkoper de geborgde werkwijze bij te stellen.

De Alcoholwet bepaalt in artikel 20a, eerste lid, onder a, dat eisen kunnen worden gesteld aan het leeftijdsverificatiesysteem. Deze eisen kunnen op het niveau van ministeriële regeling worden neergelegd. Het derde lid van artikel 13 geeft hiervoor de delegatiegrondslag.

Artikel 15

Artikel 15 is een nieuw artikel en geeft uitvoering aan artikel 25e van de Alcoholwet en bepaalt de voorwaarden waaronder gemeenten het voor slijterijen mogelijk kunnen maken om cursussen en betaalde proeverijen te organiseren buiten de normale winkeltijden. Omdat een slijterij gedurende de cursus of proeverij vrijstelling nodig heeft van het in de Winkeltijdenwet vervatte verbod om buiten de reguliere winkeltijden open te zijn, en dus voor het publiek geopend is, dient ook te worden voldaan aan de eisen gesteld bij of krachtens de artikelen 8 en 11d, tweede lid, van de Alcoholwet omtrent kennis en inzicht met betrekking tot sociale hygiëne. De eisen opgenomen in artikel 15 hebben tot doel onderscheid te maken tussen een cursus of proeverij en een horecabedrijf. Zodoende wordt geborgd dat alleen aan slijterijen die daadwerkelijk een cursus of proeverij organiseren vrijstelling verleend wordt van het in artikel 15, tweede lid, van de Alcoholwet vervatte verbod.

Artikel 15, tweede lid, bepaalt dat slijterijen, buiten de reguliere openingstijden, alleen alcoholhoudende en alcoholvrije dranken voor thuisgebruik mogen verkopen die tijdens de cursus of proeverij geschonken zijn. Daarnaast bepaalt het tweede lid dat de alcoholhoudende en alcoholvrije drank alleen verkocht mag worden aan de deelnemers van de cursus of proeverij. Het verkoopverbod ziet niet op de verkoop van de producten opgenomen in artikel 2 van dit besluit.

Een verbod hierop draagt immers niet bij aan minder problematisch alcoholgebruik in Nederland, en wordt derhalve disproportioneel geacht.

Artikelen 16 tot en met 18

De artikelen 16 tot en met 18 bepalen de hoogte van de bestuurlijke boete voor overtreding van het gestelde bij of krachtens de Alcoholwet. Deze bepalingen waren voorheen neergelegd in het Besluit bestuurlijke boete Drank- en Horecawet.

Artikel 16, eerste lid, maakt duidelijk dat de bijlage bij dit besluit de bijlage is die bij elke daarin omschreven overtreding het bedrag van deswege op te leggen bestuurlijke boete bepaalt, als bedoeld in artikel 44b van de Alcoholwet.

In het nieuwe artikel 16, tweede lid, wordt bepaald dat de boetebedragen per ministeriële regeling tweejaarlijks zullen worden gewijzigd aan de hand van de ontwikkeling van de consumentenprijsindex.

Uit artikel 17 volgt dat de overtredingen van voorschriften zoals opgenomen in de bijlage beboet worden met de bedragen opgenomen in de kolommen I en II van de bijlage.

In artikel 18 wordt onderscheid gemaakt tussen kleine en grote bedrijven. Tot de kleine bedrijven worden bedrijven gerekend die op de dag waarop de overtreding is begaan, minder dan 50 werknemers telden. De grens van 50 werknemers, genoemd in artikel 18, eerste en tweede lid, is dezelfde als die in het Warenwetbesluit bestuurlijke boeten en sluit aan op de vrijstelling van de voorschriften over de balans en de toelichting daarop (Burgerlijk Wetboek, Boek 2, Artikel 396, eerste lid, onder c). Voor de vaststelling van het aantal werknemers zal in beginsel gebruik worden gemaakt van de in de registers van de Kamer van Koophandel ingeschreven gegevens van het bedrijf in kwestie. Uitzendkrachten en ingeleend personeel worden hierbij niet meegeteld, uitgeleend personeel wel. De ondernemers en hun meewerkende gezinsleden worden niet meegeteld.

Artikel 18, derde en vierde lid, bepaalt verder dat in geval van recidive (herhaling van dezelfde overtreding) een hogere boete wordt vastgesteld. Bij een tweede veroordeling binnen twaalf maanden wordt het bedrag met 50% verhoogd. Is er sprake van meer dan één eerdere veroordeling binnen de twaalf maanden daarvoor, dan worden de boetetarieven uit de bijlage verdubbeld.

Het vijfde lid van artikel 3 van het Besluit bestuurlijke boete Drank- en Horecawet is niet overgenomen omdat de inhoud daarvan reeds geregeld is in artikel 5:46, derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht.

Artikel 19 tot en met 23

Gelet op wijziging van de citeertitel van de Drank- en Horecawet in Alcoholwet is aanpassing nodig van artikelen die verwijzen naar de Drank- en Horecawet. Artikel 19 tot en met 23 strekken ertoe de nodige wijzigingen aan te brengen.

Artikel 24

In verband met het intrekken van het Besluit eisen inrichtingen Drank- en Horecawet en het gedeeltelijk overhevelen van de inhoud daarvan naar het Alcoholregeling moet in het Besluit bouwwerken leefomgeving verwezen worden naar hetgeen is bepaald krachtens de Alcoholwet. Hiermee wordt verwezen naar de Alcoholregeling en hetgeen gemeenten kunnen bepalen krachtens artikel 25a, derde lid, van de Alcoholwet.

Artikel 25

Dit artikel regelt de intrekking van het Besluit eisen inrichtingen Drank- en Horecawet, het Besluit aanvulling omschrijving slijtersbedrijf, het Besluit eisen zedelijk gedrag Drank- en Horecawet 1999, het Besluit kennis en inzicht sociale hygiëne Drank- en Horecawet en het Besluit bestuurlijke boete Drank- en Horecawet. Om de onderwerpen ter uitvoering van de Alcoholwet zoveel mogelijk in één algemene maatregel van bestuur te regelen, is gekozen voor intrekking van deze besluiten en overheveling daarvan in het onderhavige besluit. Omdat de regels uit het Besluit eisen inrichtingen Drank- en Horecawet, met uitzondering van de eisen aan de tussenruimte tussen de slijtlokaliteit en de andere ruimte, voor zover noodzakelijk reeds geregeld zijn in het Besluit bouwwerken leefomgeving, wordt dit besluit niet overgeheveld. De eisen met betrekking tot de tussenruimte (minimale verbindingslokaliteit) worden geregeld in de Alcoholregeling.

Artikel 26

Dit artikel regelt de inwerkingtreding van het onderhavige besluit. Het besluit zal tegelijkertijd in werking treden met de wijziging van de Drank- en Horecawet in verband met het Nationaal Preventieakkoord en evaluatie van de wet, waarbij zal worden aangesloten bij de vaste verandermomenten. Gestreefd wordt naar inwerkingtreding per 1 januari 2021.

Artikel 27

Dit artikel bevat de citeertitel van het onderhavige besluit: Alcoholbesluit.

Overzicht nieuwe/oude bepalingen

Nieuw	Oud
Artikel 2 Alcoholbesluit	Artikel 1 Besluit aanvulling omschrijving slijtersbedrijf
Artikel 3 Alcoholbesluit	Artikel 2 Besluit aanvulling omschrijving slijtersbedrijf
Artikel 4 Alcoholbesluit	Artikel 1 Besluit eisen zedelijk gedrag Drank- en Horecawet 1999
Artikel 5 Alcoholbesluit	Artikel 2 Besluit eisen zedelijk gedrag Drank- en Horecawet 1999
Artikel 6 Alcoholbesluit	Artikel 3 Besluit eisen zedelijk gedrag Drank- en Horecawet 1999
Artikel 7 Alcoholbesluit	Artikel 4 Besluit eisen zedelijk gedrag Drank- en Horecawet 1999
Artikel 8 Alcoholbesluit	Artikel 5 Besluit eisen zedelijk gedrag Drank- en Horecawet 1999
Artikel 9 Alcoholbesluit	Artikel 6 Besluit eisen zedelijk gedrag Drank- en Horecawet 1999
Artikel 10 Alcoholbesluit	Artikel 1 Besluit kennis en inzicht sociale hygiëne Drank- en Horecawet
Artikel 11 Alcoholbesluit	Artikel 2 Besluit kennis en inzicht sociale hygiëne Drank- en Horecawet
Artikel 16 Alcoholbesluit	Artikel 1 Besluit bestuurlijke boete Drank- en Horecawet
Artikel 17 Alcoholbesluit	Artikel 2 Besluit bestuurlijke boete Drank- en Horecawet
Artikel 18 Alcoholbesluit	Artikel 3 Besluit bestuurlijke boete Drank- en Horecawet

Bijlage

De bijlage omschrijft de overtredingen van de Alcoholwet, met bij elke overtreding een te betalen geldsom – de bestuurlijke boete – die bij overtreding kan worden opgelegd. Naar voorbeeld van het Warenwetbesluit bestuurlijke boeten is gekozen voor aanduiding van de overtreding door middel van artikelnummers.

Hoewel de overtredingen waarop dit besluit betrekking heeft divers zijn, kan bij nadere beschouwing worden vastgesteld dat het gaat om overtredingen die in drie categorieën zijn onder te verdelen. Zo wordt er een onderscheid gemaakt tussen administratieve tekortkomingen en de overige geboden en verboden. Daarnaast is ervoor gekozen om voor overtreding van bepalingen die speerpunten zijn van het alcoholbeleid een aparte categorie, met bijbehorend hoger boetetarief, vast te stellen.

De bestuurlijk beboetbare overtredingen zijn derhalve ingedeeld in de volgende categorieën:

- (A) administratieve tekortkomingen,
- (B) overige geboden en verboden en
- (C) speerpunten, zoals illegale exploitatie en overtreding leeftijdsgrenzen.

Een voorbeeld van een administratieve tekortkoming (boetecategorie A) is het niet in de inrichting aanwezig hebben van een afschrift van de vergunning (artikel 29, derde lid van de Alcoolwet). Een voorbeeld van illegale exploitatie (boetecategorie C) is het uitoefenen van het horeca- of slijtersbedrijf zonder dat daartoe een vergunning is aangevraagd (artikel 3 van de Alcoolwet). Een voorbeeld van overtreding van de leeftijdsgrens (ook boetecategorie C) is het verstrekken van alcoholhoudende drank aan een persoon van wie niet is vastgesteld dat deze de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt (artikel 20, eerste lid, van de Alcoolwet). Alle overtredingen die bestuurlijk beboetbaar zijn en niet in categorie A of C vallen, worden beboet volgens het tarief behorend bij categorie B. Het gaat hier bijvoorbeeld om het verrichten van andere bedrijfsactiviteiten in een slijterij (artikel 14, eerste lid, Alcoolwet).

De boetetarieven zijn onveranderd overgenomen uit het Besluit bestuurlijke boete Drank- en Horecawet. Geoordeeld wordt dat deze bedragen in passende relatie staan tot de ernst van de betrokken overtredingen.

Aan de bijlage zijn vier bepalingen toegevoegd. Het gaat om overtreding van artikel 2a, 14a, 20a, tweede lid, en 20a, derde lid, van de Alcoolwet. Er is voor gekozen om overtreding van artikel 2a en 20a, tweede en derde lid, te beboeten met een boete in categorie C. Deze bepalingen zien namelijk op het voorkomen van overmatig alcoholgebruik en borging van de leeftijdsgrens, waarmee de bepalingen onder de speerpunten van het alcoholbeleid vallen. Daarnaast kan met overtreding van artikel 2a van de Alcoolwet financieel voordeel behaald worden, waardoor een hogere boete eveneens gerechtvaardigd is. Overtreding van artikel 14a is ingedeeld in boetecategorie B, omdat deze bepaling kan worden beschouwd als "overige geboden of verboden".

De staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport,

Regeling van de Staatssecretaris van Volksgezondheid,
Welzijn en Sport, van _____ nr.
houdende regels ter uitvoering van de Alcoholverwet
(Alcoholregeling)

De Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport,

Gelet op de artikelen 10, tweede lid, 11a, tweede lid, 11f, tweede lid, 26, eerste en derde lid, 29, vierde lid, 30a, derde lid, 35, zevende lid, en 41, eerste lid, onderdeel a, en tweede lid, van de Alcoolwet, artikel 13, derde lid, van het Alcoolbesluit, artikel 24, tweede lid, van de Arbeidsomstandighedenwet, artikel 3.31, tweede lid, van de Wet inkomstenbelasting 2001, artikel 36, eerste lid, van het Besluit buitengewoon opsporingsambtenaar, artikel 142, eerste tot en met derde lid, van het Wetboek van Strafvordering, artikel 30, vijfde lid, van de Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur, artikel 17, derde lid, van de Wet op de economische delicten, artikel 8, eerste lid, van de Wet particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus, artikel 6, vijfde lid, van het Besluit werving, reclame en verslavingspreventie kansspelen, artikel 11 van het Reglement voor de binnenvisserij 1985 en artikel 2, tweede lid, van de Dienstenwet;

Besluit:

Artikel 1

In deze regeling wordt verstaan onder:

- **loopaafstand**: de afstand, gemeten langs een denkbeeldige, kortst realiseerbare lijn tussen twee punten, waarover op een afstand van ten minste 0,30 m van constructieonderdelen kan worden gelopen;
- **verbindingslokaliteit**: een tot een inrichting waarin het slijtersbedrijf wordt uitgeoefend behorende lokaliteit in gebruik als passage tussen een neringruimte en een slijtlokaliteit.

Artikel 2

1. Een verbindingslokaliteit heeft aan alle zijden gesloten wanden met een hoogte van ten minste 2,40 m van de vloer af gemeten.
2. Een verbindingslokaliteit bestemd of mede bestemd voor bezoekers, heeft ten hoogste een afsluitbare toegang met een breedte van ten hoogste 2,40 m naar de slijtlokaliteit en ten hoogste een afsluitbare toegang met een breedte van ten hoogste 2,40 m naar de neringruimte. De loopafstand tussen de toegang naar de slijtlokaliteit en de toegang naar de neringruimte bedraagt ten minste 2,00 m.
3. Een verbindingslokaliteit uitsluitend bestemd voor personeel van het

slijtersbedrijf, heeft ten hoogste één afsluitbare toegang met een breedte van ten hoogste 1,00 m naar de slijtlokaliteit en ten hoogste één afsluitbare toegang met een breedte van ten hoogste 1,00 m naar de neringruimte. De loopafstand tussen de toegang naar de slijtlokaliteit en de toegang naar de neringruimte bedraagt ten minste 1,00 m.

Artikel 3

1. de Landelijk commissie sociale hygiëne heeft haar zetel als bedoeld in artikel 11a, tweede lid, van de wet in de gemeente Den Haag.
2. Het bedrag ter vergoeding van de kosten die samenhangen met het erkennen van een diploma als bewijsstuk, het inschrijven in het Register sociale hygiëne en het afgeven van een Verklaring kennis en inzicht sociale hygiëne, bedoeld in artikel 11f, eerste lid, van de wet, is voor ieder van deze aanvragen € 50,- inclusief BTW.

Artikel 4

1. Een aanvraag tot het verlenen van een vergunning als bedoeld in artikel 3 van de wet of een ontheffing als bedoeld in artikel 35 van de wet geschiedt door het indienen van een volledig ingevuld formulier of elektronische informatiedrager dat in ieder geval de in dit artikel genoemde elementen bevat, zoals opgenomen in het corresponderende deel van de bijlage bij deze regeling.
2. De aanvraag van een vergunning tot het uitoefenen van het horecabedrijf of het slijtersbedrijf door natuurlijke personen of rechtspersonen, met uitzondering van een paracommerciële rechtspersoon als bedoeld in artikel 1 van de wet, bevat de in Model A van de bijlage genoemde elementen, een en ander vergezeld van de benodigde verklaringen.
3. De aanvraag van een vergunning tot het uitoefenen van het horecabedrijf door een paracommerciële rechtspersoon als bedoeld in artikel 1 van de wet bevat de in Model B van de bijlage genoemde elementen.
4. De aanvraag van een ontheffing als bedoeld in artikel 35 van de wet bevat de in Model C van de bijlage genoemde elementen.

Artikel 5

Een besluit tot het verlenen van een vergunning als bedoeld in artikel 3 van de wet wordt gesteld op een formulier dat overeenkomt met het daartoe als model D-1 dan wel model D-2 in de bijlage bij deze regeling opgenomen modellen.

Artikel 6

Met het toezicht op de naleving van het bij en krachtens de Alcoholwet bepaalde zijn belast de ambtenaren van de Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit.

Artikel 7

1. De ambtenaren, bedoeld in artikel 6, zijn belast met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens de bepalingen, genoemd in artikel 44aa van de wet, en met het toezicht op de naleving van de artikelen 45 en 45a van de wet in vervoermiddelen, op legerplaatsen en lokaliteiten en op luchtvaartterreinen, als bedoeld in artikel 1, derde lid, van de wet.
2. De ambtenaren, aangewezen door de burgemeester op grond van artikel 41, eerste lid, onder b, van de wet, zijn belast met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens de bepalingen, genoemd in artikel 44a van de wet, en met het toezicht op de naleving van de artikelen 45 en 45a van de wet.

Artikel 8

De ambtenaren, bedoeld in artikel 7, tweede lid:

- a. hebben met goed gevolg het examen toezichthouder Alcoholwet afgelegd dat voldoet aan de eisen zoals vastgesteld door de examencommissie Drank- en Horecawet van de Stichting Exameninstelling Toezicht en Handhaving, gevestigd te Amersfoort; en
- b. beschikken over een aanwijzing door de Minister van Justitie en Veiligheid als buitengewoon opsporingsambtenaar op grond van artikel 142 van het Wetboek van Strafvordering.

Artikel 9

Artikel 8, aanhef en onderdeel a, is niet van toepassing op:

- a. een ambtenaar die voor 1 januari 2015 als toezichthouder op de naleving van het bepaalde bij of krachtens de wet was aangewezen en sindsdien onafgebroken deze functie heeft uitgeoefend;
- b. een ambtenaar die in 2013 of 2014 met goed gevolg het examen toezichthouder Drank- en Horecawet heeft afgelegd dat voldeed aan de eisen zoals vastgesteld door de examencommissie van de Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit, en voor 1 januari 2016 is aangewezen als toezichthouder op de naleving van het bepaalde bij of krachtens de wet.

Artikel 10

De volgende regelingen worden ingetrokken:

- a. het besluit van de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Volksgezondheid en de Staatssecretaris van Economische Zaken van 8 augustus 1967 houdende de aanwijzing van ambtenaren, belast met het toezicht op naleving van de Drank- en Horecawet (Stcrt. 1967, 168);
- b. de Regeling aanvraaggegevens en formulieren Drank- en Horecawet 2013;
- c. de Regeling bewijsstukken sociale hygiëne Drank- en Horecawet 2015;
- d. de Regeling toezichthoudende ambtenaren Drank- en Horecawet.

Artikel 11

In artikel 8.1 van de Aanwijzingsregeling toezichthoudende ambtenaren en ambtenaren met specifieke uitvoeringstaken op grond van SZW wetgeving, wordt "Drank- en Horecawet" vervangen door "Alcoholwet".

Artikel 12

Onder A 1610 in de Bijlage bij de artikelen 1a en 2 bij de Aanwijzingsregeling willekeurige afschrijving en investeringsaftrek milieu-investeringen 2009, wordt "Drank- en Horecawet" vervangen door "Alcoholwet".

Artikel 13

In bijlage 6, onder 2, bij de Regeling Bibob-formulieren, wordt "Drank- en Horecawet" vervangen door "Alcoholwet".

Artikel 14

De Bijlage als bedoeld in artikel 1 van de Regeling domeinen buitengewoon opsporingsambtenaar bij de Regeling domeinlijsten buitengewoon opsporingsambtenaar, wordt als volgt gewijzigd:

A

In onderdeel 6 onder domein I (Openbare ruimte) wordt "Drank- en Horecawet" vervangen door "Alcoholwet".

B

In de voetnoot bij onderdeel 6 onder domein I (Openbare ruimte) wordt "artikel 45 Drank- en Horecawet" vervangen door "de artikelen 45 en 45a Alcoholwet".

Artikel 15

In artikel 1, eerste lid, van de Regeling particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus, wordt "Drank- en Horecawet" vervangen door "Alcoholwet".

Artikel 16

Artikel 6, tweede lid, van de Regeling werving, reclame en verslavingspreventie kansspelen, komt te luiden:

2. Bedrijfsleiders en beheerders van een hoogdrempelige inrichting als bedoeld in artikel 30c, eerder lid, onder a, van de wet, zijn ingeschreven in het Register sociale hygiëne, genoemd in artikel 11c van de Alcoholwet.

Artikel 17

In artikel 10, onderdeel a, van de Uitvoeringsregeling visserij, wordt "Drank- en Horecawet" vervangen door "Alcoholwet".

Artikel 18

De Bijlage bedoeld in artikel 1 bij de Regeling indicatieve vaststelling reikwijdte Dienstenwet, wordt als volgt gewijzigd:

A

De tabel in paragraaf 1.1 wordt als volgt gewijzigd:

De regels:

Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport	Drank- en Horecawet	artikel 23
Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport	Drank- en Horecawet	artikel 35

worden vervangen door de volgende regels:

Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport	Alcoholwet	artikel 25a
Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport	Alcoholwet	artikel 35

B

De tabel in paragraaf 1.2 wordt als volgt gewijzigd:

De regels:

Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport	Drank- en Horecawet	artikel 12 tot en met 22, 24 en 25
Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport	Drank- en Horecawet; Besluit eisen inrichting Drank- en Horecawet	artikel 10 Drank- en Horecawet; artikel 2 Besluit eisen inrichting Drank- en Horecawet
Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport	Drank- en Horecawet; Besluit kennis en inzicht sociale hygiëne Drank- en Horecawet	artikel 8, vierde lid, Drank- en Horecawet; artikelen 1 en 2 Besluit kennis en inzicht sociale hygiëne Drank- en Horecawet

worden vervangen door de volgende regels:

Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport	Alcoholwet	artikel 12 tot en met 25
Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport	Alcoholwet; Alcoholbesluit	artikel 8, vierde lid, Alcoholwet; artikelen 9 en 10 Alcoholbesluit

Artikel 19

Deze regeling treedt in werking op het tijdstip waarop de Wet van xx-xx-2020 houdende wijziging van de Drank- en Horecawet in verband met het Nationaal Preventieakkoord en evaluatie van de wet (Stb. 2020, XXX) in werking treedt.

Artikel 20

Deze regeling wordt aangehaald als: Alcoholregeling.

Deze regeling zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

De Staatssecretaris van Volksgezondheid,
Welzijn en Sport,

Paul Blokhuis

BIJLAGE

Model A als bedoeld in artikel 4, tweede lid

De aanvraag ter verkrijging van een vergunning op grond van artikel 3 van de Alcoholwet voor het uitoefenen van een horecabedrijf of slijtersbedrijf door natuurlijke personen of rechtspersonen, met uitzondering van een paracommerciële rechtspersoon als genoemd in artikel 1 van de Alcoholwet, bevat de volgende elementen.

1. De vergunning wordt aangevraagd voor de uitoefening van
- 2.
3. ☐ het horecabedrijf
- 4.
5. ☐ het slijtersbedrijf
- 6.
7. Ondernemingsvorm
- 8.
9. ☐ Natuurlijk(e) persoon/personen
- 10.
11. ☐ Rechtspersoon/rechtspersonen
- 12.
13. Kvk-nummer of vestigingsnummer:
- 14.
15. Indien er sprake is van een rechtspersoon, de handelsnaam invullen:
- 16.
17. Natuurlijk(e) persoon/personen
18. Ondernemer 1:
 - a. Naam en voornamen:
 - b.
 - c. Straatnaam en huisnummer:
 - d.
 - e. Postcode en plaatsnaam:
 - f. Telefoonnummer:
 - g.
 - h. Geboortedatum:
 - i. Geboorteplaats:
 - j. ☐ Ondernemer I beschikt over een verklaring sociale hygiëne.
 - k.
 - l. ☐ Ondernemer I verklaart op geen enkele wijze bemoeienis te hebben met de bedrijfsvoering of de exploitatie van het horecabedrijf of het slijtersbedrijf waarvoor de vergunning wordt aangevraagd. Dit wordt door de vergunninghouder bevestigd in een schriftelijke verklaring.
 - m.
 - n. Ondernemer 2:
 - o.
 - a. Naam en voornamen:
 - b.

- c. Straatnaam en huisnummer:
- d. Postcode en plaatsnaam:
- e. Telefoonnummer:
- f. Geboortedatum:
- g. Geboorteplaats:
- h. ☐ Ondernemer 2 beschikt over een verklaring sociale hygiëne.
- i. ☐ Ondernemer 2 verklaart op geen enkele wijze bemoeienis te hebben met de bedrijfsvoering of de exploitatie van het horecabedrijf of het slijtersbedrijf waarvoor de vergunning wordt aangevraagd. Dit wordt door de vergunninghouder bevestigd in een schriftelijke verklaring.

19. Rechtspersoon/rechtspersonen

20.

Rechtspersoon A:

- a. Naam:
- b. Vestigingsplaats:
- c. Rechtspersoon B:

- a. Naam:
- b.
- c. Vestigingsplaats:
- d.

21. Namen van de bestuursleden van de rechtspersoon/rechtspersonen

22. Bestuurslid 1:

- a. Naam en voornamen:
- b.
- c. Straatnaam en huisnummer:
- d.
- e. Postcode en plaatsnaam:
- f.
- g. Telefoonnummer:
- h.
- i. Geboortedatum:
- j.
- k. Geboorteplaats:
- l. ☐ Bestuurslid 1 beschikt over een verklaring sociale hygiëne.
- m.
- n. ☐ Bestuurslid 1 verklaart op geen enkele wijze bemoeienis te hebben met de bedrijfsvoering of de exploitatie van het horecabedrijf of het slijtersbedrijf waarvoor de vergunning wordt aangevraagd. Dit wordt door de vergunninghouder bevestigd in een schriftelijke verklaring.
- o.

- p. Bestuurslid 2:
- q.
- a. Naam en voornamen:
- b.
- c. Straatnaam en huisnummer:
- d.
- e. Postcode en plaatsnaam:
- f.
- g. Telefoonnummer:
- h.
- i. Geboortedatum:
- j.
- k. Geboorteplaats:
- l. ☐ Bestuurslid 2 beschikt over een verklaring sociale hygiëne.
- m.
- n. ☐ Bestuurslid 2 verklaart op geen enkele wijze bemoeienis te hebben met de bedrijfsvoering of de exploitatie van het horecabedrijf of het slijtersbedrijf waarvoor de vergunning wordt aangevraagd. Dit wordt door de vergunninghouder bevestigd in een schriftelijke verklaring.
- o.
- 23. Adres van de inrichting waarvoor de vergunning moet gelden
 - a. Straatnaam en huisnummer:
 - b.
 - c. Postcode en plaatsnaam:
- 24. Omschrijving van de tot de inrichting behorende lokaliteiten, terrassen of slijtlokaliteiten waarvoor de vergunning moet gelden
- 25. Plaats in de inrichting, eventuele benaming en oppervlakte in m²
- 26. a.
- 27. b.
- 28.
- c.
- 29.
- d.
- 30.
- 31. ☐ De inrichting voldoet aan de eisen als genoemd in het Alcoholbesluit.
- 32.
- 33. De aanvraag heeft betrekking op:
- 34.
- 35. ☐ De vestiging van een nieuw bedrijf
- 36.
- 37. ☐ De overname van een bestaand bedrijf
- 38.
- 39. ☐ Een wijziging van de ondernemingsvorm
- 40.
- 41. ☐ Andere omstandigheden, namelijk:
- 42.

- 43. Is de inrichting voor het publiek geopend?
- 44.
- 45. ☐ Ja
- 46.
- 47. ☐ Nee

Aldus naar waarheid ingevuld op *datum*, te *woonplaats*, *land*.

Op grond van artikel 29, tweede lid, van de Alcoolwet, hoort bij deze vergunning een aanhangsel waarop de leidinggevenden van het horecabedrijf of slijtersbedrijf staan vermeld. Ten aanzien van een leidinggevende bij wie sprake is van een situatie als bedoeld in artikel 8, vierde lid, van de Alcoolwet, maakt de burgemeester daaromtrent een aantekening. Dit aanhangsel wordt gewijzigd bij toevoeging of wijziging van leidinggevenden. Voor het aanmelden van een leidinggevende wordt verwezen naar de bijlage behorende bij Model A.

Bijlage behorende bij Model A

Verklaring van een leidinggevende werkzaam in de inrichting

- 1. Deze bijlage behoort bij een aanvraag ter verkrijging van een vergunning voor de uitoefening van:
- 2.
- 3. ☐ het horecabedrijf
- 4.
- 5. ☐ het slijtersbedrijf
- 6.
- 7. Gegevens van de inrichting waarvoor de vergunning geldt:
- 8.
 - a. Naam:
 - b.
 - c. Straatnaam en huisnummer:
 - d.
 - e. Postcode en plaatsnaam:
- 9. Persoonlijke gegevens
- 10.
 - a. Naam en voornamen:
 - b.
 - c. Straatnaam en huisnummer:
 - d.
 - e. Postcode en plaatsnaam:
 - f.
 - g. Telefoonnummer:
 - h.
 - i. Geboortedatum:
 - j.
 - k. Geboorteplaats:
- l. ☐ beschikt over een verklaring sociale hygiëne
- m. Verklaart leiding te geven aan de uitoefening van het bedrijf met ingang van:

- n. Is in loondienst
- o.
- p. ☐ Ja
- q.
- r. ☐ Nee
- s. Is uren per week werkzaam in de inrichting.

Aldus naar waarheid ingevuld op *datum*, te *woonplaats*, *land*.

Model B als bedoeld in artikel 4, derde lid

De aanvraag ter verkrijging van een vergunning op grond van artikel 3 van de Alcoholwet voor het uitoefenen van een horecabedrijf door een paracommerciële rechtspersoon als genoemd in artikel 1 van de Alcoholwet, bevat de volgende elementen.

1. Rechtspersoon/rechtspersonen
2. Rechtspersoon A:
 - a. Naam:
 - b.
 - c. Vestigingsplaats:
 - d. Rechtspersoon B:
 - e.
 - a. Naam:
 - b. Vestigingsplaats:
3. Kvk-nummer of vestigingsnummer:
4. Namen van de bestuursleden van de rechtspersoon/rechtspersonen
- 5.
6. Bestuurslid 1:
 - a. Naam en voornamen:
 - b. Straatnaam en huisnummer:
 - c. Postcode en plaatsnaam:
 - d. Telefoonnummer:
 - e. Geboortedatum:
 - f. Geboorteplaats:
 - g. Bestuurslid 2:
 - a. Naam en voornamen:

- b. Straatnaam en huisnummer:
 - c. Postcode en plaatsnaam:
 - d. Telefoonnummer:
 - e. Geboortedatum:
 - f. Geboorteplaats:
7. Adres van de inrichting waarvoor de vergunning moet gelden
- 8.
- a. Straatnaam en huisnummer:
 - b.
 - c. Postcode en plaatsnaam:
9. Omschrijving van de tot de inrichting behorende lokaliteiten en terrassen waarvoor de vergunning moet gelden
10. Plaats in de inrichting, eventuele benaming en oppervlakte in m2
- 11.
- a.
- 12.
- b.
- 13.
- c.
- 14.
- d.
- 15.
16. ☐ De inrichting voldoet aan de eisen als genoemd in het Alcoholbesluit.
- 17.
18. De aanvraag heeft betrekking op:
- 19.
20. ☐ De vestiging van een nieuw bedrijf
- 21.
22. ☐ Andere omstandigheden, namelijk:
- 23.
24. Het bestuur van de paracommerciële rechtspersoon heeft het reglement omtrent sociale hygiëne als bedoeld in artikel 9, eerste lid, van Alcoholwet, vastgesteld op *datum*, te *woonplaats*, *land*.
- 25.
26. ☐ Een kopie van het bestuursreglement is als bijlage bij de aanvraag verstrekt.
- 27.
28. De inrichting is voor het publiek geopend op:
29. ☐ Maandag van uur tot uur.
- 30.
31. ☐ Dinsdag van uur tot uur.
- 32.
33. ☐ Woensdag van uur tot uur.
- 34.

- 35. ☐ Donderdag van uur tot uur.
- 36.
- 37. ☐ Vrijdag van uur tot uur.
- 38.
- 39. ☐ Zaterdag van uur tot uur.
- 40.
- 41. ☐ Zondag van uur tot uur.
- 42.

Gedurende de volgende dagen en tijdstippen wordt in de inrichting bedrijfsmatig of anders dan om niet alcoholhoudende drank verstrekt binnen de in de gemeentelijke verordening genoemde tijden.

Aldus naar waarheid ingevuld op *datum*, te *woonplaats*, *land*.

Op grond van artikel 29, tweede lid, van de Alcoolwet, hoort bij deze vergunning een aanhangsel waarop de leidinggevendenden van het horecabedrijf staan vermeld. Dit aanhangsel wordt gewijzigd bij toevoeging of wijziging van leidinggevendenden. Voor het aanmelden van een leidinggevende wordt verwezen naar de bijlage behorende bij Model B.

Bijlage behorende bij Model B

Verklaring van een leidinggevende werkzaam in de inrichting

1. Deze bijlage behoort bij een aanvraag ter verkrijging van een vergunning voor de uitoefening van het paracommerciële horecabedrijf.
- 2.
3. Gegevens van de inrichting waarvoor de vergunning geldt:
 - a. Naam:
 - b. Straatnaam en huisnummer:
 - c. Postcode en plaatsnaam:
4. Persoonlijke gegevens
 - a. Naam en voornamen:
 - b. Straatnaam en huisnummer:
 - c. Postcode en plaatsnaam:
 - d. Telefoonnummer:
 - e. Geboortedatum:
 - f. Geboorteplaats:
 - g. ☐ beschikt over een verklaring sociale hygiëne
 - h. Verklaart leiding te geven aan de uitoefening van het paracommerciële horecabedrijf met ingang van:

Aldus naar waarheid ingevuld op *datum*, te *woonplaats*, *land*.

Model C als bedoeld in artikel 4, vierde lid

De aanvraag ter verkrijging van een ontheffing als bedoeld in artikel 35 van de Alcoholwet bevat ten minste de volgende elementen.

1. Persoonlijke gegevens van de aanvrager:
 - a. Naam en voornamen:
 - b.
 - c. Straatnaam en huisnummer:
 - d. Postcode en plaatsnaam:
 - e. Telefoonnummer:
 - f. Geboortedatum:
 - g. Geboorteplaats:
2. Omschrijving van de locatie waar en de gelegenheid waarbij de aanvrager voornemens is zwak-alcoholhoudende drank te verstrekken:
3. Locatie:
4. Gelegenheid:
- 5.
6. ☐ Het betreft een bijzondere gelegenheid van zeer tijdelijke aard voor een aaneengesloten periode van ten hoogste twaalf dagen.
- 7.
8. Voor welke dagen en welke tijdstippen wordt de ontheffing gevraagd?
9.

.. .. dag, datum, van uur tot uur.
10.

.. .. dag, datum, van uur tot uur.
11.

.. .. dag, datum, van uur tot uur.
12.

.. .. dag, datum, van uur tot uur.
13.

.. .. dag, datum, van uur tot uur.
14.

.. .. dag, datum, van uur tot uur.
15.

.. .. dag, datum, van uur tot uur.
16.

.. .. dag, datum, van uur tot uur.
17.

.. .. dag, datum, van uur tot uur.
18.

.. .. dag, datum, van uur tot uur.

19. dag, datum, van uur tot uur.
20. dag, datum, van uur tot uur.
21. Persoonlijke gegevens van degene(n) onder wiens onmiddellijke leiding de verstrekking van zwak-alcoholhoudende drank zal plaatsvinden:
22. Verantwoordelijke 1
- a. Naam en voornamen:
 - b.
 - c. Straatnaam en huisnummer:
 - d. Postcode en plaatsnaam:
 - e. Telefoonnummer:
 - f. Geboortedatum:
 - g. Geboorteplaats:
 - h. ☐ heeft de leeftijd van eenentwintig jaar bereikt.
 - i.
 - j. ☐ is niet in enig opzicht van slecht levensgedrag.
 - k.
- l. Verantwoordelijke 2
- a. Naam en voornamen:
 - b.
 - c. Straatnaam en huisnummer:
 - d.
 - e. Postcode en plaatsnaam:
 - f. Telefoonnummer:
 - g. Geboortedatum:
 - h. Geboorteplaats:
 - i. ☐ heeft de leeftijd van eenentwintig jaar bereikt.
 - j.
 - k. ☐ is niet in enig opzicht van slecht levensgedrag.
 - l.
23. Terugkerend evenement
- 24.
25. ☐ Het betreft een jaarlijks terugkerende identieke bijzondere gelegenheid van zeer tijdelijke aard
- 26.
27. ☐ De verstrekking van zwak-alcoholhoudende drank geschiedt telkenmale onder onmiddellijke leiding van dezelfde persoon of personen als hierboven genoemd.

Aldus naar waarheid ingevuld op *datum*, te *woonplaats*, *land*.

Model D-1 (vergunning) als bedoeld in artikel 5

ALCOHOLWET
Vergunning
Gemeente:
Datum:
Kenmerk:
De burgemeester van bovengenoemde gemeente, gelet op artikel 3 van de Alcoholwet
BESLUIT
Vergunning te verlenen voor het uitoefenen van het horecabedrijf/het slijtersbedrijf
Aan:
Natuurlijk(e) persoon/personen
I Naam en voornamen: Geboortedatum: Geboorteplaats:
II Naam en voornamen: Geboortedatum: Geboorteplaats:

III Naam en voornamen: Geboortedatum: Geboorteplaats:
Rechtspersoon/rechtspersonen
I Naam: Vestigingsplaats:
II Naam: Vestigingsplaats:
In de inrichting gevestigd in het perceel:
Straatnaam en huisnummer: Postcode en plaatsnaam:
De vergunning geldt voor de volgende lokaliteiten, terrassen of slijtlokaliteiten:
Plaats in de inrichting, eventuele benaming en oppervlakte in m ²
a. b. c. d.
Aan deze vergunning zijn de volgende beperkingen of voorschriften verbonden:

Op grond van artikel 7:1 van de Algemene wet bestuursrecht kan degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken daartegen binnen zes weken na de dag waarop het besluit bekend is gemaakt, een bezwaarschrift indienen bij de burgemeester.
De burgemeester,
DEZE VERGUNNING OF EEN AFSCHRIFT DAARVAN IS IN DE INRICHTING AANWEZIG

Model D-2 (aanhangsel) Alcoholwet
Aanhangsel bij de vergunning voor het uitoefenen van het horecabedrijf/het slijtersbedrijf
Gemeente:
Datum:
Kenmerk:
Leidinggevende I
Naam en voornamen: Geboortedatum: Geboorteplaats:

Leidinggevende II
Naam en voornamen: Geboortedatum: Geboorteplaats:
Leidinggevende III
Naam en voornamen: Geboortedatum: Geboorteplaats:
Leidinggevende IV
Naam en voornamen: Geboortedatum: Geboorteplaats:

Model D-2 (vergunning) als bedoeld in artikel 5

ALCOHOLWET
Vergunning
Gemeente:
Datum:
Kenmerk:
De burgemeester van bovengenoemde gemeente, gelet op artikel 3 van de Alcoholwet

BESLUIT
Vergunning te verlenen voor het uitoefenen van het horecabedrijf/het slijtersbedrijf
Aan:
Natuurlijk(e) persoon/personen
I Naam en voornamen: Geboortedatum: Geboorteplaats:
II Naam en voornamen: Geboortedatum: Geboorteplaats:
III Naam en voornamen: Geboortedatum: Geboorteplaats:
Rechtspersoon/rechtspersonen
I Naam: Vestigingsplaats:
II Naam: Vestigingsplaats:
In de inrichting gevestigd in het perceel:

Straatnaam en huisnummer: Postcode en plaatsnaam:
De vergunning geldt voor de volgende lokaliteiten, terrassen of slijtlokaliteiten:
Plaats in de inrichting, eventuele benaming en oppervlakte in m ²
a. b. c. d.
Aan deze vergunning zijn de volgende beperkingen of voorschriften verbonden:
Op grond van artikel 7.1 van de Algemene wet bestuursrecht kan degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken binnen zes weken na de dag waarop het besluit bekend is gemaakt, een beroepschrift indienen bij de administratieve rechter. Geen beroep bij de administratieve rechter kan worden ingesteld door een belanghebbende aan wie redelijkerwijs kan worden verweten dat hij geen zienswijzen als bedoeld in artikel 3:15 van de Algemene wet bestuursrecht naar voren heeft gebracht.
De burgemeester,
DEZE VERGUNNING OF EEN AFSCHRIFT DAARVAN IS IN DE INRICHTING AANWEZIG

Model D-2 (aanhangsel) Alcoholwet
Aanhangsel bij de vergunning voor het uitoefenen van het horecabedrijf/het slijtersbedrijf

Gemeente:
Datum:
Kenmerk:
Leidinggevende I
Naam en voornamen: Geboortedatum: Geboorteplaats:
Leidinggevende II
Naam en voornamen: Geboortedatum: Geboorteplaats:
Leidinggevende III
Naam en voornamen: Geboortedatum: Geboorteplaats:
Leidinggevende IV
Naam en voornamen: Geboortedatum: Geboorteplaats:

TOELICHTING

ALGEMEEN

1. Inleiding

Alcoholgebruik door jongeren is risicovol en brengt gezondheidsrisico's met zich mee. Er zijn wetenschappelijke aanwijzingen dat alcoholgebruik een negatieve invloed kan hebben op de hersenontwikkeling van jongeren en het risico met zich meebrengt van het ontwikkelen van problematisch alcoholgebruik op latere leeftijd. De Gezondheidsraad vindt het daarom voor jongeren een verstandige keuze om niet te drinken.¹

In de Alcoholwet is geregeld dat verkopers geen alcohol mogen verstrekken aan minderjarigen. Uit onderzoek is gebleken dat de naleving van de leeftijdsgrens bij verkoop op afstand van alcoholhoudende dranken, zoals online of telefonische verkoop, onvoldoende is.² Niet alleen ontmoediging van het drinkgedrag van minderjarigen is belangrijk, maar ook aanmoediging van de naleving van de leeftijdsgrens door verkopers en partijen die voor de verkoper het aankoopproces uitvoeren (hierna: aanbieders). Daarom heeft de onderhavige regeling onder meer tot doel om de naleving van de leeftijdsgrens bij verkoop op afstand van alcoholhoudende drank te vergroten en om de handhaving te verbeteren. Daartoe worden nadere regels gesteld aan een verplicht leeftijdsverificatiesysteem bij verkoop op afstand. Tegelijkertijd zijn er in het Alcoholbesluit nadere regels gesteld over het beschikken over en het hanteren van een verplichte werkwijze waarmee gewaarborgd wordt dat online of telefonisch bestelde alcohol bezorgd wordt bij een meerderjarige.

Verder bevat deze ministeriële regeling nadere regels ter uitwerking van:

- de vestigingsplaats van de Landelijke commissie sociale hygiëne (hierna: Lcsh);
- de hoogte van de door de Lcsh te heffen retributies; en
- de minimale verbindingslokaliteit tussen een slijterij en een neringruimte.

Daarnaast wordt van de gelegenheid gebruik gemaakt om alle vigerende ministeriële regelingen onder de Alcoholwet in te trekken en de inhoud ervan grotendeels te behouden en samen te voegen in deze ministeriële regeling. Er is dus nu nog maar één op de Alcoholwet gebaseerde ministeriële regeling. Deze modernisering maakt de lagere alcoholregelgeving overzichtelijker.

2. Landelijke commissie sociale hygiëne

In deze regeling is de vestigingsplaats van de Lcsh, een zelfstandig bestuursorgaan zonder rechtspersoonlijkheid, vastgesteld: Den Haag. De Lcsh zal worden ondergebracht bij het Agentschap CIBG. Het doel daarbij is om gebruik te kunnen maken van de kennis met betrekking tot registers van het CIBG.

De bedragen ter vergoeding van de kosten die samenhangen met het erkennen van een diploma als bewijsstuk, het inschrijven in het Register sociale hygiëne en het afgeven van een Verklaring kennis en inzicht sociale hygiëne ten laste van de aanvrager zijn in deze ministeriële regeling vastgesteld op € 50 inclusief BTW. Dit bedrag is gebaseerd op een kostendekkende vergoeding, zoals die op dit moment kan worden ingeschat.

3. Minimale verbindingslokaliteit tussen slijterij en neringruimte

In deze regeling worden de eisen met betrekking tot de verbindingslokaliteit tussen een slijtlokaliteit en een neringruimte geregeld. Een neringruimte is een ruimte waarin bepaalde

¹ Alcohol en hersenontwikkeling bij jongeren, Den Haag: Gezondheidsraad 2018.

² Alcohol & tabaksverkoop aan jongeren 2016. Landelijke naleving van de leeftijdsgrens van 18 jaar voor de Drank- en Horecawet en de Tabakswet, Nijmegen: Nuchter 2016; en Landelijk onderzoek naar de naleving van de leeftijdsgrens bij alcoholverkoop aan minderjarigen in 2018, Nijmegen: Objectief 2018.

activiteiten worden uitgevoerd, niet zijnde een horecalokaliteit of een slijtlokaliteit. Hierbij kan gedacht worden aan een supermarkt. Met deze nadere eisen wordt uitvoering gegeven aan het in de Alcoholwet opgenomen verbod dat een slijtlokaliteit niet rechtstreeks in verbinding mag staan met een neringruimte. De minimale verbindingslokaliteit tussen een slijterij en een neringruimte heeft tot doel om alle activiteiten die niet behoren tot of niet nauw verbonden zijn met de primaire bedrijfsuitoefening van het slijtersbedrijf op enige afstand te plaatsen. De eisen zijn overgenomen uit het ingetrokken Besluit eisen inrichtingen Drank- en Horecawet. De eisen zijn inhoudelijk niet gewijzigd, omdat er geen aanleiding was deze eisen inhoudelijk te wijzigen.

4. Leeftijdsverificatiesysteem bij aankoopmoment

Deze regeling stelt eisen aan het leeftijdsverificatiesysteem dat een verkoper of aanbieder van alcoholhoudende drank bij verkoop op afstand moet hanteren om op het tijdstip van de aankoop vast te stellen dat de koper de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt. Dit leeftijdsverificatiesysteem bestaat uit een leeftijdsvraag bij iedere online of telefonische aankoop vóór afronding van het aankoopproces. Voor het beantwoorden van deze leeftijdsvraag wordt van de koper vereist dat hij actief een handeling bij de aankoop verricht. Onder een actieve handeling wordt bijvoorbeeld het aanvinken van zijn leeftijd of het doorgeven van zijn geboortedatum verstaan. Hierdoor wordt de koper bewust gemaakt van het feit dat hij een leeftijdsgebonden product aanschaf en dus meerderjarig moet zijn. Daarnaast wordt met deze regeling vastgesteld dat bij iedere aankoop op afstand wordt gemeld dat, naast op het aankoopmoment, ook bij de aflevering van de alcoholhoudende drank de leeftijd van de ontvanger wordt gecontroleerd. Met deze melding wordt de koper er bewust van gemaakt dat ook bij de aflevering van de alcoholhoudende drank de leeftijd wordt geverifieerd. Hiermee wordt de minderjarige koper ontmoedigd om zich voor te doen als meerderjarige en op die manier alcoholhoudende drank te bestellen.

Op termijn zal voornoemd leeftijdsverificatiesysteem worden vervangen door een leeftijdsverificatiesysteem waarmee de verkoper of aanbieder op een betrouwbare en eenduidige wijze online de leeftijd van de koper kan verifiëren. Als een dergelijk systeem voorhanden is, zal dit met een redelijke overgangstermijn in werking treden.

3456

5. Gevolgen voor uitvoering en handhaving

De NVWA heeft een concept van de onderhavige regeling getoetst op haar handhaafbaarheid, uitvoerbaarheid en fraudegevoeligheid.

De NVWA is van mening dat de concept-Alcoholregeling in de eerste fase niet uitvoerbaar en niet fraudebestendig is. De NVWA wijst erop dat - ondanks de in deze regeling voorgestelde eisen aan leeftijdsverificatie bij de aankoop van alcoholhoudende drank - het voor minderjarigen in de eerste fase nog steeds mogelijk zal zijn om online alcoholhoudende drank te bestellen. Het leeftijdsverificatiesysteem zal in deze fase bestaan uit een leeftijdsvraag bij iedere aankoop voor afronding van het bestelproces. Het beantwoorden van deze leeftijdsvraag kan bijvoorbeeld bestaan uit het invullen van een vinkje of het doorgeven van zijn geboortedatum. De NVWA adviseert om zo snel mogelijk over te gaan op de tweede fase en een uitvoerbaar, handhaafbaar en fraudebestendig leeftijdsverificatiesysteem te implementeren. Ik beschouw het systeem van de leeftijdsvraag als een nuttige eerste stap om de koper bewust te maken van het feit dat hij een leeftijdsgebonden product aanschaf en dus meerderjarig moet zijn. Daarnaast acht ik het ook van belang dat er in de tweede fase zodanige eisen worden gesteld aan de leeftijdsverificatie, dat deze verificatie meer fraudebestendig wordt.

Daarnaast vraagt de NVWA zich af of het voldoende duidelijk is wie in overtreding is als er geen leeftijdsverificatiesysteem gehanteerd wordt: de verkoper of de aanbieder, zoals een online platform? De NVWA pleit ervoor dat de verkoper de enige normadressaat is en als enige verantwoordelijkheid draagt voor een deugdelijke uitvoering van het leeftijdsverificatiesysteem. Ook als de verkoper het aankoopproces en daarmee de leeftijdsverificatie uitbesteedt aan een andere partij. Dit advies heb ik niet overgenomen, omdat ik het van belang acht dat niet alleen

verkopers, maar ook aanbieders verantwoordelijk zijn voor het hanteren van deugdelijke leeftijdsverificatie.

Bovendien vraagt de NVWA zich af of het aanmerken van een online aanbieder als overtreder wel in overeenstemming is met de Richtlijn inzake elektronische handel.⁷ Lidstaten mogen op basis van deze richtlijn geen algemene verplichting opleggen aan een dienstverlener die als tussenpersoon optreedt om toe te zien op de informatie die zij doorgeven of opslaan, of om actief te zoeken naar feiten om omstandigheden die op onwettige activiteiten duiden. De in de Alcoolwet en de daarop gebaseerde eisen kwalificeren echter niet als een algemene toezichtsverplichting, omdat er geen verplichting is om bij iedere aankoop van alcoholhoudende drank te controleren of daadwerkelijk geen alcoholhoudende drank is verkocht aan een minderjarige, maar om bij iedere advertentie van alcoholhoudende drank een koppeling te maken met het leeftijdsverificatiesysteem, hetgeen geautomatiseerd kan.

Verder adviseert de NVWA om regels op te stellen waarbij de verkoper verplicht wordt tijdens het aankoopproces genoemde informatie te geven en dit onderdeel uit te laten maken van de geborgde werkwijze om fraudebestendigheid te vergroten. Dit advies heb ik niet overgenomen, omdat in de Alcoolwet een splitsing wordt gemaakt tussen het aankoopproces, waarop het leeftijdsverificatiesysteem betrekking heeft, en het bezorgproces, waarop de geborgde werkwijze ziet. De aanbieder is niet betrokken bij de aflevering van de alcoholhoudende drank en valt derhalve niet onder de regels ten aanzien van de geborgde werkwijze. Deze splitsing wordt van belang geacht, omdat de verkoper met de aanbieder primair afspraken zal maken over het leeftijdsverificatiesysteem. Wanneer afspraken omtrent het leeftijdsverificatiesysteem ook onderdeel zijn van de geborgde werkwijze, stelt de regering dubbele eisen. Dit zou betekenen dat een verkoper die gebruik maakt van de diensten van een aanbieder die geen leeftijdsverificatiesysteem hanteert, mogelijk twee keer in overtreding is en daar twee keer voor beboet zou kunnen worden. Dit is een onwenselijk gevolg.

Uit het onderhavige besluit kan geen fraude of misbruik met publieke middelen voortvloeien.

6. Gevolgen voor regeldruk

Voor verkopers en aanbieders van alcoholhoudende drank via verkoop op afstand neemt de regeldruk toe. Voor deze ondernemers wordt onder meer een leeftijdsverificatiesysteem met een leeftijdsvraag verplicht. Op termijn zal dit leeftijdsverificatiesysteem worden vervangen door een leeftijdsverificatiesysteem waarmee online de leeftijd van de koper op een betrouwbare en eenduidige wijze kan worden vastgesteld. Er kan op dit moment nog geen inschatting worden gemaakt van de regeldruk die dit systeem op termijn voor ondernemers met zich mee brengt.

De Alcoolwet bevat een grondslag voor de tarieven die de Lcsh in rekening mag brengen ter vergoeding van de gemaakte kosten voor het erkennen van een diploma als bewijsstuk, het inschrijven in het Register sociale hygiëne en het afgeven van een Verklaring kennis en inzicht sociale hygiëne. Deze kostendekkende tarieven zijn in deze ministeriële regeling elk vastgesteld op € 50 inclusief BTW. Voorheen werden dergelijke kosten gefinancierd door de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport. De reeds verleende erkenningen en verklaringen en de reeds gerealiseerde inschrijvingen in het register blijven geldig. Voor degenen die als leidinggevende willen gaan werken in een horeca- of slijtersbedrijf en die nog niet beschikken over een verklaring en een inschrijving neemt de regeldruk hierdoor toe. Voor opleiders die een diploma (opnieuw) willen laten erkennen als bewijsstuk neemt de regeldruk ook enigszins toe.

De gevolgen voor de regeldruk zijn als volgt:

Regeldruk	P (Tijdbesteding x uurtarief)	Q	Totaal

⁷ Richtlijn 2000/31/EG van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2000 betreffende bepaalde juridische aspecten van de diensten van de informatiemaatschappij, met name de elektronische handel, in de interne markt („richtlijn inzake elektronische handel”) (PbEU 2000, L 178).

Kennisnemen regelgeving leeftijdsverificatiesysteem (eenmalig)	10 min x € 47	20.000	€ 156.666
Aanpassen webshop in verband met verplicht leeftijdsverificatiesysteem en aankondiging bij aankoop van leeftijdscheck bij aflevering (eenmalig)	8 uur x € 54	4.000	€ 1.728.000
Aanvraag verklaring kennis en inzicht sociale hygiëne (jaarlijks)	€ 50	11.500	€ 575.000
Aanvraag inschrijving in Register sociale hygiëne (jaarlijks)	€ 50	11.500	€ 575.000
Aanvraag erkenning diploma als bewijsstuk	€ 50	nihil	nihil

7. Advisering en consultatie

Pm internetconsultatie en advies VNG.

Bij de voorbereiding van het onderhavige besluit zijn de werkbaarheid, uitvoerbaarheid en betaalbaarheid van de voorgenomen nieuwe regels direct bij individuele ondernemers getoetst in een panelbijeenkomst met deelnemers uit het midden- en kleinbedrijf (hierna: MKB): het zogenaamde MKB-panelgesprek. Met vijf wijnhandelaren, drie slijters en twee supermarktmanagers is besproken in hoeverre de oplossingsrichting werkbaar en uitvoerbaar is en in hoeverre er een alternatief denkbaar is dat net zo effectief zou zijn, maar (nog) minder belastend voor het MKB.

De deelnemers aan het MKB-panelgesprek pleitten voor een leeftijdsverificatiesysteem dat meteen waterdicht, betrouwbaar en fraudebestendig is en waren geen voorstander van een tijdelijk systeem wat gemakkelijk te omzeilen is. Aan die wens is niet voldaan. Met het oog op de gezondheid van jongeren en gelet op de tegenvallende naleving van de leeftijdsgrens bij verkoop op afstand⁸ van alcoholhoudende drank is dat tijdelijke leeftijdsverificatiesysteem - in afwachting van een betrouwbaar systeem dat de leeftijd op ondubbelzinnige wijze vaststelt - gewenst om meer bewustzijn over de leeftijdsgrens te creëren.

Verder vroegen de deelnemers aan het MKB-panelgesprek om een betaalbaar en simpel leeftijdsverificatiesysteem. Aan die wens wordt voldaan. Uitgangspunt voor het leeftijdsverificatiesysteem is dat het betaalbaar en toepasbaar is voor ondernemers.

⁸ Zie voetnoot 3.

Artikelsgewijs

Artikel 1

Dit artikel bevat enkele definitiebepalingen. Het betreffen bepalingen die niet in de Alcoholwet of in het Alcoholbesluit zijn opgenomen, namelijk: loopafstand en verbindingslokaliteit.

De omschrijving van loopafstand is overgenomen uit Bijlage I bij artikel 1.1 van het Besluit bouwwerken leefomgeving. Het geeft de kortste route weer, waarlangs lopend een bepaald traject kan worden afgelegd.

De omschrijving van verbindingslokaliteit bevat twee elementen die van belang zijn. Ten eerste wordt uit de omschrijving duidelijk dat de verbindingslokaliteit tot de slijtinrichting behoort. Dit heeft tot gevolg dat de verantwoordelijkheid voor de verbindingslokaliteit bij de slijterij komt te liggen. Ten tweede wordt bepaald dat de verbindingslokaliteit een passage- of sluisfunctie heeft, dus een verkeersruimte is. De verbindingslokaliteit kan derhalve niet tevens gebruikt worden als voorraadruimte, noch als klantenbalie, kassa- of inpakruimte of innamepunt voor lege flessen. Deze definitie is overgenomen uit het ingetrokken Besluit eisen inrichtingen Drank- en Horecawet.

Artikel 2

Dit artikel regelt de eisen met betrekking tot de afsluiting tussen een slijtlokaliteit en een neringruimte. Het artikel geeft uitvoering aan het in de Alcoholwet opgenomen verbod dat een slijtlokaliteit niet rechtstreeks in verbinding mag staan met een neringruimte. De eisen zijn overgenomen uit het ingetrokken Besluit eisen inrichtingen Drank- en Horecawet. De eisen zijn inhoudelijk niet gewijzigd, omdat daartoe geen aanleiding was.

In het eerste lid wordt bepaald dat de lokaliteit die de verbinding vormt tussen een slijtlokaliteit en een neringruimte ook zelf weer gesloten wanden moet hebben. Vanzelfsprekend zal de verbindingslokaliteit beschikken over twee deuren, het gaat immers om een ruimte met de functie van passage of sluis tussen een neringruimte en een slijtlokaliteit. Het tweede en derde lid geven aan welke eisen aan die deuren gesteld worden. Zij dienen afsluitbaar te zijn en mogen, afhankelijk van hun gebruik door personeelsleden van de slijterij, dan wel door of mede door bezoekers, ten hoogste 1,00 onderscheidenlijk ten hoogste 2,40 meter breed zijn.

In het tweede en derde lid zijn bepalingen opgenomen die van invloed zijn op de grootte van de verbindingslokaliteit. Er is niet gekozen voor oppervlakte-eisen, maar voor loopafstanden. De loopafstand bij een passage of sluis voor of mede voor bezoekers is bepaald op 2,00 meter, die voor personeel op 1,00 meter. De achtergrond van de eis dat een verbindingslokaliteit voor bezoekers 2,00 meter moet zijn, is dat bezoekers van een winkel in andere goederen of diensten bij een loopafstand van 2,00 meter normaal gesproken niet ongemerkt of ongewild een slijtlokaliteit zullen binnenlopen. De loopafstand bij een passage of sluis voor personeel is bepaald op 1,00 meter, om te vermijden dat een personeelslid van een neringruimte, zonder zich noemenswaardig te verplaatsen, alcoholhoudende dranken kan pakken uit de slijtlokaliteit.

Artikel 3

In het eerste lid wordt, gelet op artikel 11a, tweede lid, van de Alcoholwet, de vestigingsplaats van de Lcsh vastgesteld. De vestigingsplaats is Den Haag.

In het tweede zijn de tarieven vastgesteld die de Lcsh in rekening mag brengen ter vergoeding van de gemaakte kosten voor het erkennen van een diploma als bewijsstuk, het inschrijven in het Register sociale hygiëne en het afgeven van een Verklaring kennis en inzicht sociale hygiëne. Voor elk van deze aanvragen is het bedrag vastgesteld op € 50,- inclusief BTW.

Bij het vaststellen van de bedragen is het toetsingskader voor doorberekening van toelatings- en handhavingskosten 'Maat houden 2014' (Kamerstukken II 2013/14, 24036, nr. 407) in acht genomen. Daarbij geldt als uitgangspunt dat kosten doorberekend mogen worden aan degene die een specifiek belang heeft bij de dienst of prestatie van de overheid. Potentiële leidinggevenden verzoeken de Lcsh om inschrijving in het Register sociale hygiëne en het afgeven van een Verklaring kennis en inzicht sociale hygiëne, en hebben daar baat bij omdat zij daarmee

toestemming krijgen om als leidinggevende van een horecabedrijf of een slijtersbedrijf te werken. De opleidingsinstituten die een erkenning als bewijsstuk aanvragen voor de door hen afgegeven diploma's hebben eveneens baat bij hun aanvraag. De opleiding van het opleidingsinstituut verkrijgt daarmee immers waarde voor potentiële studenten.

Artikel 4

Dit artikel bepaalt volgens welke modellen verschillende vergunningen aangevraagd moeten worden.

Model A is bedoeld voor het aanvragen van een vergunning voor het horecabedrijf of het slijtersbedrijf. Model B is bedoeld voor het aanvragen van een paracommerciële horecaverunning. Model C is bedoeld voor het aanvragen van een ontheffing als bedoeld in artikel 35 van de Alcoholwet.

De artikelen 4 en 5 zijn overgeheveld uit de Regeling aanvraaggegevens en formulieren Drank- en Horecawet 2013.

Artikel 5

Ingevolge artikel 5 moet een besluit tot het verlenen van een vergunning conform model D worden opgesteld. Bij model D zit een aanhangsel voor het toevoegen of wijzigen van leidinggevenden, conform het bepaalde in artikel 30a van de Alcoholwet.

Artikel 6

De Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit wordt aangewezen als bevoegde autoriteit ten aanzien van het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens de Alcoholwet.

Deze bepaling was voorheen neergelegd in de beschikking van de Staatssecretarissen van Sociale Zaken en Volksgezondheid en van Economische Zaken van 8 augustus 1967 tot aanwijzing ambtenaren toezicht Drank- en Horecawet (Stcrt. 1967, 168).

Artikel 7

Artikel 41, eerste lid, van de Alcoholwet bevat een tweedeling inzake het toezicht op de naleving van de bepalingen uit die wet: er zijn ambtenaren die zijn aangewezen door de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport en er zijn ambtenaren die zijn aangewezen door de burgemeester. In artikel 41, tweede lid, van de Alcoholwet is bepaald dat de taakverdeling tussen de met het toezicht belaste ambtenaren in een ministeriële regeling wordt vastgelegd. De taakverdeling is geregeld door in artikel 7 van deze regeling een verwijzing op te nemen naar de artikelen 44a en 44aa van de Alcoholwet.

Dit betekent dat de ambtenaren van de NVWA belast zijn met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens de artikelen 2, 2a, 14a, 20a, tweede en derde lid, 25, derde lid, en de artikelen 20, eerste tot en met derde lid, en 24, derde lid, gepleegd in of op de in artikel 1, derde lid, onder a, b en c, van de Alcoholwet genoemde vervoermiddelen, legerplaatsen en lokaliteiten, die aan het militair gezag onderworpen zijn, en op luchtvaartterreinen gelegen winkels.

De ambtenaren die zijn aangewezen door de burgemeester zijn belast met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens de artikelen 3, 4, 9, derde, vierde en vijfde lid, 12 tot en met 19, 20, eerste tot en met derde lid, 22, eerste en tweede lid, 24, 25, behoudens het derde lid, 25a tot en met 25d, 29, derde lid, 35, tweede en vierde lid, en 38 van de Alcoholwet.

Zowel de door de Minister als de door de burgemeester aangewezen ambtenaren zijn ook belast met het toezicht op de naleving van artikel 45 en 45a van de Alcoholwet, het alcoholverbod voor minderjarigen op voor het publiek toegankelijke plaatsen en het verbod op wederverstrekking van alcoholhoudende drank (een meerderjarige die alcoholhoudende drank koopt voor een minderjarige). Logischerwijs zal de NVWA hierop alleen toezicht houden in de of op de in artikel 1, derde lid, van de Alcoholwet genoemde vervoermiddelen, legerplaatsen en lokaliteiten die aan het militair gezag onderworpen zijn en op luchtvaartterreinen gelegen winkels. De lokale ambtenaren zijn verantwoordelijk voor het toezicht op deze artikelen binnen hun gemeentegrenzen.

De door de burgemeester aangewezen ambtenaren zijn op grond van een aanwijzing door de minister van Justitie en Veiligheid op grond van artikel 142 van het Wetboek van Strafvordering tevens buitengewoon opsporingsambtenaar (zie hierna onder artikel 9). Hierdoor kunnen zij ook strafrechtelijk optreden tegen onder meer overtreding van artikel 45 en 45a, waarin het aanwezig hebben van alcoholhoudende drank voor personen onder de wettelijk vastgestelde leeftijd en wederverstrekking van alcoholhoudende drank strafbaar zijn gesteld. Die bevoegdheid komt uiteraard ook toe aan politieambtenaren.

Voor het grootste deel zal het toezicht worden uitgeoefend door de lokale toezichthouders die zijn aangewezen door de burgemeester van een gemeente. De toezichtstaken die niet te herleiden zijn tot een bepaalde gemeente worden uitgevoerd door de landelijke toezichthouders die zijn aangewezen door de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport. Daarbij wordt gedacht aan het toezicht op de prijsacties met alcoholhoudende drank voor gebruik elders dan ter plaatse, de naleving van de leeftijdsgrens bij verkoop op afstand van alcoholhoudende drank en op de naleving van enkele specifieke regels rond het verstrekken van alcoholhoudende drank in het personenvervoer (treinen, cruiseschepen, vliegtuigen), op legerplaatsen en in taxfree shops op luchthavens.

Artikel 7 tot en met 9 waren voorheen neergelegd in de Regeling toezichthoudende ambtenaren Drank- en Horecawet en worden hierbij overgeheveld naar deze regeling.

Artikel 8

De eisen die worden gesteld aan de door de burgemeester van een gemeente aangewezen ambtenaren zijn gebaseerd op de verwachte werkzaamheden en de daarbij behorende bevoegdheden.

De eis dat een door de burgemeester van een gemeente aangewezen ambtenaar het examen toezichthouder Alcoholwet met goed gevolg heeft afgelegd komt voort uit de aard van de wet en de specifieke kennis die nodig is om op adequate en efficiënte manier het toezicht te kunnen uitvoeren.

Het volgen van een opleiding en het met goed gevolg afleggen van het examen toezichthouder Alcoholwet moet waarborgen dat de aangewezen ambtenaar voldoende kennis en inzicht heeft om doelgericht en doelmatig toezicht te kunnen houden op de bepalingen in de Alcoholwet en op de overige relevante bepalingen. In het bijzonder wordt daarbij aandacht geschonken aan het toezicht op de naleving van de leeftijdsgrens die geldt bij het verstrekken van alcoholhoudende dranken. Daarnaast worden de aangewezen ambtenaren onderwezen in het adequaat opmaken van boeterapporten op grond waarvan de burgemeester een bestuurlijke boete kan opleggen.

Het examen wordt vastgesteld door examencommissie Drank- en Horecawet van de Stichting Exameninstelling Toezicht en Handhaving.

Aangezien de Alcoholwet ook strafrechtelijke bepalingen kent en in artikel 44a, derde lid, is bepaald dat onder bepaalde omstandigheden overtredingen niet met een bestuurlijke boete mogen worden afgedaan, moeten de door de burgemeester van een gemeente aangewezen ambtenaren ook als buitengewoon opsporingsambtenaar zijn aangewezen om hun werk te kunnen uitvoeren. Dit is vastgelegd in artikel 8, onderdeel b.

Artikel 9

Artikel 9 bevat een overgangsregeling. Alle ambtenaren die reeds als aangewezen toezichthouder Alcoholwet werkzaam zijn, mogen hun werk voortzetten zonder examen af te leggen bij de Exameninstelling Toezicht en Handhaving.

Personen die in 2013 en 2014 geslaagd zijn voor het examen toezichthouder Drank- en Horecawet dat voldeed aan de eisen zoals vastgesteld door de examencommissie van de NVWA, maar nog niet zijn aangewezen als toezichthouder Alcoholwet, konden in 2015 als zodanig worden aangewezen zonder nogmaals examen af te leggen.

Artikel 10

Dit artikel regelt de intrekking van de Aanwijzing ambtenaren, belast met het toezicht op naleving van de Drank- en Horecawet (Stcrt. 1967, 168), de Regeling aanvraaggegevens en formulieren Drank- en Horecawet 2013, de Regeling bewijsstukken sociale hygiëne Drank- en Horecawet 2015 en de Regeling toezichthoudende ambtenaren Drank- en Horecawet. Om de onderwerpen ter uitvoering van de Alcoholwet zoveel mogelijk in één ministeriële regeling te regelen, is gekozen voor intrekking van voornoemde regelingen en overheveling daarvan in deze regeling.

De artikelen 11 tot en met 18

Gelet op wijziging van de citeertitel van de Drank- en Horecawet in de Alcoholwet is aanpassing nodig van artikelen die verwijzen naar de Drank- en Horecawet. De artikelen 11 tot en met 18 strekken ertoe de nodige wijzigingen aan te brengen.

Artikel 18 herstelt verder een aantal verouderde verwijzingen naar de Drank- en Horecawet en voegt een aantal nieuwe verwijzingen naar de Alcoholwet toe in de bijlage bij de Regeling indicatieve vaststelling reikwijdte Dienstenwet. Ook wijzigt artikel 18 de verwijzingen in die bijlage naar het Besluit kennis en inzicht sociale hygiëne Drank- en Horecawet en het Besluit eisen inrichtingen Drank- en horecawet. De van toepassing zijnde artikelen uit het Besluit kennis en inzicht sociale hygiëne Drank- en Horecawet zijn overgeheveld naar de artikelen 10 en 11 van het Alcoholbesluit. Met de intrekking van het Besluit eisen inrichting Drank- en Horecawet is artikel 2 van dat besluit komen te vervallen, waardoor de verwijzing daarnaar dient komen te vervallen.

Artikel 19

Dit artikel regelt de inwerkingtreding van onderhavige regeling. De regeling zal tegelijkertijd in werking treden met de wijziging van de Drank- en Horecawet in verband met het Nationaal Preventieakkoord en evaluatie van de wet (Stb. 2020, XXX), waarbij zal worden aangesloten bij de vaste verandermomenten. Gestreefd wordt naar inwerkingtreding per 1 januari 2021.

Artikel 20

Dit artikel bevat de citeertitel van de onderhavige regeling: Alcoholregeling.

De Staatssecretaris van Volksgezondheid,
Welzijn en Sport,

Paul Blokhuis

Indiener	Wie	Prijsacties	Verkoop op afstand
Le Bon Bib			X
Koninklijke Slijtersunie			X
Gemeente Hellendoorn 5.1.2e			
De Fryske Marren Academie voor bijzondere wetten			
5.1.2e Holding Bv 5.1.2e		X	
Drankenspeciaalzaak 5.1.2e			
ID-Recruitment 5.1.2e		X	X
Gemeente Loon op Zand			
Gemeente Houten ATR	5.1.2e		X
STAP			X
Examenadviesburo KH Legal Advice		X	X
Gemeente Rotterdam Horecabrains		X	X
NVDI		X	X
Gemeente Apeldoorn		X	X
NOC*NSF Gemeente Den Bosch			
VNO*NCW Vakcentrum ExTH		X X	X
Gemeente Utrecht Gemeente Olst-Wijhe		X	
Holland Casino			

VDN		X	X
VNG		X	X
CBL		X	X
VKN	5.1.2e		X
Gemeente Amsterdam		X	X
STIVA		X	X
Brouwers Efteling Gemeente Gouda		X	X
KHN			X
Marktplaats			X
Spirits NL		X	X
BHBW			X

Strafbaarstelling					
volwassenen	Testkopers	Horecastage	LEC	Inrichtingseisen	Alcoholwet

X

X

X

X

X

X

X

X

X

X

X

X

X

X

X

X

X

X

X

X

X

X

X

X

X

X

X

X

X

X

X

X

X

X			X	X	
X				X	X
X			X	X	
		X	X		
X		X		X	
X					
X		X	X	X	
	X			X	

Nieuwe onderwerpen

Uitleg DHW

Paracommercie + toegangsleeftijd
slijterij + overgangstermijn. De rest
zijn opmerkingen en geen vragen.

Wetstechnische opmerkingen

Opleidingseisen

Geen vragen: goed voorstel

Strijd met EHvJ?

SVH paracommercie

Strijd met Wet dualisering
gemeentebestuur

Regeldruk

Ijsjes, OV, thuisgebruik,
bestemmingsplan

Verzoeken tot verduidelijking, tot een
overgangstermijn voor de bestaande
situatie en wetstechnisch

SVH paracommercie, voer- en
vaartuigen, blurring

Leeftijdgrens naar 16 jaar

Blurring

Afstemming en overgangstermijn

Inleiding MvT, bijschrijven
leidinggevende

Blurring

Toezicht

Alcohol op voer- en vaartuigen
(5.1.2e), blurring

Verduidelijking wet voor Holland
Casino

Inleiding MvT, schrappen
 leidinggevende op vergunning,
 toezicht, verlaging leeftijd
 leidinggevende, registratieplicht
 verkoop op afstand, uitbreiding
 assortiment slijterijen (blurring)

(5.1.2e) evaluatie DHW, preventie,
 paracommercie, leeftijd slijterij /
 blurring ((5.1.2e)) / preventie
 ((5.1.2e) / wetstechnisch (5.1.2e)

Dienstenrichtlijn (5.1.2e), Three Strikes
 Out ((5.1.2e)), begrip inrichting
 (5.1.2e), handhaving ((5.1.2e)

Haakje inrichtingseisen voor blurring

Alcohol op voer- en vaartuigen
 (5.1.2e), Speelcasino's (5.1.2e)

Inleiding MvT (5.1.2e)

Inleiding MvT (5.1.2e),

inwerkingtreding ((5.1.2e)

Begrip lokaliteit

Blurring

Schrappen leidinggevende vergunning
 (5.1.2e), eisen paracommercie (5.1.2e)

Inleiding MvT (5.1.2e)

Catering, paracommercie, art. 252
 WvS, toegang slijterij ((5.1.2e) , Toezicht
 en alcoholreclame ((5.1.2e))